

แผนพัฒนาจังหวัดสุราษฎร์ธานี ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560 -2579)

คณะกรรมการยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดสุราษฎร์ธานี

ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560 -2579)

สำนักงานจังหวัดสุราษฎร์ธานี

โทรศัพท์ 077 272 926

โทรสาร 077 282 175

www.suratthani.go.th

คำนำ

แผนพัฒนาจังหวัดสุราษฎร์ธานี ระยะ 20 ปี (พ.ศ.2560-2579) เกิดจากความร่วมมือร่วมใจของตัวแทนภาคประชาชน ข้าราชการสุราษฎร์ธานี และมีนักวิชาการจากจังหวัดสุราษฎร์ธานี ที่ได้ช่วยกันดำเนินการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ เพื่อใช้ในการพัฒนาจังหวัดสุราษฎร์ธานีระยะ 20 ปี หรือวิสัยทัศน์สุราษฎร์ธานี 2579 คือ “เมืองเกษตรคุณภาพ การท่องเที่ยวยั่งยืน สังคมเป็นสุข” ไว้แล้วตั้งแต่ปี 2560 ที่ผ่านมามีได้ใช้กระบวนการ “มองจากมุมมองคนนอก” เพื่อเปิดโอกาสให้ชาวสุราษฎร์ธานีได้กำหนดอนาคตเมืองสุราษฎร์ธานีแบบมีส่วนร่วม โดยเริ่มต้นด้วยการนำวิสัยทัศน์สุราษฎร์ธานี พ.ศ. 2560 ในมิติต่างๆ มาพัฒนาให้มีความชัดเจนเป็นรูปธรรมมากขึ้น ในการนี้ทางนักวิเคราะห์นโยบายและแผน และผู้รับผิดชอบดำเนินการวางแผนของหน่วยงานในสุราษฎร์ธานีได้ร่วมประชุมเชิงปฏิบัติการทั้งหมด 4 ครั้ง เพื่อทบทวนตรวจสอบและจัดทำเป็นแผนพัฒนาจังหวัดสุราษฎร์ธานี ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560 - 2579) นอกจากนี้ยังมีการนำร่างแผนพัฒนาจังหวัดสุราษฎร์ธานีดังกล่าวมานำเสนอและรับฟังความคิดเห็นจากประชาชนชาวสุราษฎร์ธานี ผู้เป็นเจ้าของเมืองสุราษฎร์ธานี ว่าคิดเห็นอย่างไรต่อแผนพัฒนาจังหวัดสุราษฎร์ธานี ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560 - 2579) และได้เห็นเป้าหมายร่วมกันว่าสิ่งที่จะเกิดขึ้นในอีก 20 ปีข้างหน้าจะเป็นอย่างไร เพื่อให้ประชาชนสามารถมีส่วนร่วมกับจังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้วยการร่วมกันตรวจสอบแผนขับเคลื่อนวิสัยทัศน์สุราษฎร์ธานีร่วมกัน และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าแผนพัฒนาจังหวัดสุราษฎร์ธานีระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560 - 2579) จะช่วยให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องเข้าใจในสาระของแผนพัฒนาจังหวัดสุราษฎร์ธานีระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560 -2579) ง่ายขึ้น เพื่อเป็นพลังขับเคลื่อนการพัฒนาจังหวัดสุราษฎร์ธานีของเราก้าวสู่การเป็นเมืองชั้นนำแห่งภาคใต้ของประเทศไทยและเป็นเมืองที่ลูกหลานชาวสุราษฎร์ธานีของเราได้สร้างครอบครัว และสร้างแผนเมืองสุราษฎร์ธานีให้เจริญก้าวหน้าสืบไป

จังหวัดสุราษฎร์ธานีขอขอบคุณและขอแสดงความชื่นชมยินดีกับพี่น้องชาวสุราษฎร์ธานี ตลอดจนสมาคมองค์กรภาคธุรกิจ องค์กรชุมชน และโดยเฉพาะอย่างยิ่งตัวแทนภาคประชาชนทุกส่วน ข้าราชการ สุราษฎร์ธานีและนักวิชาการที่ได้เสียสละเวลาเข้าร่วมกิจกรรมเชิงปฏิบัติการ และกระบวนการจัดทำแผน พัฒนาจังหวัดสุราษฎร์ธานีระยะ 20 ปี(พ.ศ. 2560 - 2579) กันอย่างแข็งขันเอาจริงเอาจังจนเป็นผลสำเร็จ ดังที่ได้ประจักษ์ต่อสายตาของท่าน

คณะผู้จัดทำ

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
คำนำ	
สารบัญ	
บทที่ 1 สภาพทั่วไป	1
บทที่ 2 สรุปความต้องการและศักยภาพของประชาชนในพื้นที่	31
บทที่ 3 ทิศทางของประเทศไทย	39
บทที่ 4 แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดสุราษฎร์ธานี ระยะ 20 ปี พ.ศ. 2560 - 2579	51
บทที่ 5 ปัจจัยแห่งความสำเร็จ	70

บทที่ 1 สภาพทั่วไป

1.1 ที่มา

ดินแดนบริเวณชายฝั่งทะเลอ่าวไทย ที่เรียกว่าอ่าวบ้านดอน ในทุกวันนี้ นักโบราณคดีได้สันนิษฐานไว้ว่า มีผู้คนชาวพื้นเมืองอาศัยอยู่กันมาแต่หนึ่งพันสี่ร้อยปีก่อนแล้ว หรือประมาณพุทธศตวรรษที่ 11 - 12 นั้นเอง ครั้งกระนั้นก็มีชาวอินเดียแล่นเรือมาถึงเมืองตะกั่วป่าและเดินทางเลาะเลียบบ้านน้ำตะกั่วป่าไปสู่เชิงเขาหลวง ข้ามเขาเดินเลียบบริมน้ำหลวงเรื่อยมาจนถึงปากอ่าวบ้านดอนชาวอินเดียเป็นผู้มีวิชาความรู้เหนือชนพื้นเมือง จึงได้แพร่วัฒนธรรมของตนไว้ในดินแดนเหล่านี้ สมัยนั้นเป็นเวลาแห่งความรุ่งเรืองของอาณาจักรศรีวิชัย ซึ่งนักโบราณคดีชาวอังกฤษดอกเตอร์ควอริตย์ เวลส์ และศาสตราจารย์ ศรีศักร วัลลิโภดม ให้ความเห็นสนับสนุนว่าศูนย์กลางอาณาจักรศรีวิชัยอยู่ที่บริเวณจังหวัดสุราษฎร์ธานี

รอบอ่าวบ้านดอนมีเมืองสำคัญๆ อันเป็นที่มาของจังหวัดสุราษฎร์ธานีในปัจจุบันอยู่หลายเมือง คือ เมืองไชยา ตั้งอยู่บริเวณริมน้ำท่าทองอุแท อยู่ในบริเวณอำเภอกาญจนดิษฐ์ ปัจจุบัน และเมืองคีรีรัฐนิคมตั้งอยู่ ณ ริมฝั่งแม่น้ำพุมดวง ซึ่งอยู่ในเขตอำเภอคีรีรัฐนิคมในปัจจุบันเมืองทั้งสามนี้เป็นเมืองเก่าแก่อันเป็นต้นกำเนิดของจังหวัดสุราษฎร์ธานีหรือบ้านดอนวันนี้

“วันพฤหัสบดีที่ 29 กรกฎาคม พ.ศ. 2458 วันนี้มีกระแสพระบรมราชโองการดำรัสเหนือเกล้าสั่งผู้แทนเสนาบดีกระทรวงมหาดไทย ให้ประกาศพระราชปรารภเรื่องที่บ้านดอนซึ่งเป็นเมืองไชยาใหม่ แลตั้งที่ว่าการมณฑลชุมพรอยู่นั้น ประชาชนก็คงเรียกว่าบ้านดอนอยู่ตามเดิม และเมืองไชยาเก่าซึ่งเปลี่ยนเรียกว่า อำเภอพุมเรียง แต่ราษฎรก็คงเรียกชื่อเดิม เมืองไชยาเป็นไชยาเก่า ไชยาใหม่ สับสนกันไม่เป็นที่ยุติลงในราชการ จึงโปรดเกล้าฯ พระราชทานนามเมืองที่บ้านดอนใหม่ว่า เมืองสุราษฎร์ธานี เปลี่ยนอำเภอพุมเรียง เรียกว่า อำเภอเมืองไชยา เพราะเป็นชื่อเก่า”

ในวันเดียวกันนี้เอง พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงเปลี่ยนนามแม่น้ำหลวงเป็นแม่น้ำตาปี การที่พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงเปลี่ยนชื่อเมืองไชยาที่บ้านดอนเป็นสุราษฎร์ธานี ก็เพราะทรงสังเกตเห็นว่า ชาวเมืองนี้เป็นคนดีสุภาพเรียบร้อย และการที่ทรงเปลี่ยนชื่อแม่น้ำหลวงเป็นตาปีนั้น เล่ากันว่า พระองค์ทรงนำแบบมาจากอินเดีย ซึ่งเป็นแม่น้ำสายหนึ่งตั้งต้นจากภูเขาสัตตปุระ ไหลลงสู่มหาสมุทรอินเดียทางอ่าวแคมเบย์ ชื่อแม่น้ำตาปติ ทางฝั่งซ้ายก่อนที่แม่น้ำตาปติจะออกปากอ่าวนี้ มีเมืองเมืองหนึ่งชื่อเมืองสุราษฎร์ ตั้งอยู่ด้วยเหตุนี้เมื่อพระองค์ทรงเปลี่ยนชื่อเมืองเป็นสุราษฎร์ธานี (สุราษฎร์) จึงทรงเปลี่ยนแม่น้ำหลวงเป็นตาปีด้วย

จังหวัดสุราษฎร์ธานีเป็นจังหวัดที่เป็นที่รู้จักแพร่หลายในฐานะจังหวัดที่มีความสำคัญด้านการท่องเที่ยวของประเทศเพราะนับตั้งแต่อาจารย์เดโช บุญชูช่วย ประชาชนชาวสุราษฎร์ธานี ได้เขียนบทกลอนในการสมโภชการท่องเที่ยว 14 จังหวัดภาคใต้ที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี เมื่อปี 2525

“สุราษฎร์ธานี มีไม่น้อย เกือบร้อยเกาะ
พืชพันธุ์เงาะ ฝรั่ง หอยก็ใหญ่
ไข่เค็มแดง และแหล่งธรรมชาติ น้อมนำใจ
คุณเมื่อไร มาอีกครึ่ง ตั้งตาคอย”

ต่อมาได้ถอดบทกลอนนี้เป็นคำขวัญของจังหวัดสุราษฎร์ธานี “เมืองร้อยเกาะ เงาะอร่อย หอยใหญ่ ไข่แดง แหล่งธรรมชาติ” เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว ซึ่งเป็นคำขวัญที่เชื่อว่ามีคนจำได้มากที่สุด และมีส่วนส่งเสริมประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวของจังหวัดได้รู้จักแพร่หลายได้ดีทีเดียว^{1/}

หมายเหตุ : 1/ บทความ “คำขวัญสุราษฎร์ธานี” เกิดจากวงเสหา โดย กนก งานไพโรจน์

1.2 ลักษณะทางกายภาพ

1.2.1 ทำเลที่ตั้ง

จังหวัดสุราษฎร์ธานีตั้งอยู่บนฝั่งตะวันออกของภาคใต้ ห่างจากกรุงเทพฯโดยทางรถยนต์ ประมาณ 645 กิโลเมตร มีเนื้อที่ประมาณ 13,079.61 ตารางกิโลเมตร หรือ 8,181,076 ไร่ มีเนื้อที่มากเป็นอันดับ 6 ของประเทศ และมีพื้นที่มากที่สุดในภาคใต้ ฝั่งทะเลด้านอ่าวไทยในจังหวัดสุราษฎร์ธานี มีความยาวประมาณ 156 กิโลเมตร มีเกาะขนาดใหญ่ ได้แก่ เกาะสมุย เนื้อที่ 227.25 ตารางกิโลเมตร เกาะพะงัน มีเนื้อที่ 194.2 ตารางกิโลเมตร นอกจากนี้ยังมีหมู่เกาะอ่างทอง และเกาะบริวาร 42 เกาะ เกาะสมุยเป็นเกาะที่ใหญ่ที่สุดในจังหวัด ห่างจากฝั่งทะเลประมาณ 20 กิโลเมตร และห่างจากศาลากลางจังหวัดประมาณ 80 กิโลเมตร มีอาณาเขต ดังนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อกับจังหวัดชุมพร จังหวัดระนอง และอ่าวไทย
ทิศใต้	ติดต่อกับจังหวัดนครศรีธรรมราช และกระบี่
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับจังหวัดพังงา
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับอ่าวไทยและจังหวัดนครศรีธรรมราช

1.2.2 ลักษณะภูมิประเทศ

ลักษณะภูมิประเทศประมาณร้อยละ 49 ของพื้นที่เป็นภูเขา ภูเขาสำคัญของจังหวัดสุราษฎร์ธานี ได้แก่ เทือกเขาบรรทัด เทือกเขาตะนาวศรี ซึ่งทอดยาวผ่านเนื้อที่จังหวัดใกล้เคียงหลายจังหวัด และทอดเปิดสู่อ่าวไทย เทือกเขาภูเก็ตด้านตะวันตก เป็นต้นกำเนิดลุ่มน้ำใหญ่น้อย รวม 14 ลุ่มน้ำ จนได้ชื่อว่าเป็นเมืองแห่งลุ่มน้ำ แม่น้ำลำคลองทุกสายล้วนไหลลงสู่อ่าวไทย จากฝั่งตะวันตกพื้นที่ลาดเอียงไปทางทิศตะวันออก ซึ่งมีลักษณะคล้ายกระหะหงาย ภูมิประเทศของจังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยสรุปมีลักษณะดังต่อไปนี้

- ภูมิประเทศเป็นที่ราบสูง ภูเขาสลับซับซ้อน ได้แก่ พื้นที่ในเขตอำเภอคีรีรัฐนิคม พระแสง พนม ท่าฉาง ไชยา ท่าชนะ เวียงสระ ชัยบุรี และอำเภอวิภาวดี
- ภูมิประเทศเป็นที่ราบสูงด้านตะวันออก ได้แก่ พื้นที่อำเภอเมือง ดอนสัก กาญจนดิษฐ์ เวียงสระ และบ้านนาสาร
- ภูมิประเทศที่เป็นที่ราบสูงตอนกลางส่วนใหญ่อยู่ในอำเภอเมือง พุนพิน เคียนซา พระแสง พนม บ้านนาเดิม ท่าชนะ ท่าฉาง และไชยา
- ภูมิประเทศเป็นที่ราบชายฝั่งทะเล ได้แก่ พื้นที่อำเภอเมืองและพุนพิน

- ลักษณะภูมิประเทศเป็นเกาะในอ่าวไทย ได้แก่ พื้นที่อำเภอเกาะสมุย เกาะพะงัน หมู่เกาะอ่างทอง และเกาะบริวาร รวม 42 เกาะ

1.2.3 ลักษณะภูมิอากาศและฤดูกาล

ภาคใต้รับอิทธิพลจากลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ ซึ่งเกิดบริเวณทะเลอันดามันข้างเป็นครั้งคราวเนื่องจากมีแนวเทือกเขาตะนาวศรี เทือกเขาภูเก็ต และเทือกเขาถนนศรีธรรมราช แถบบริเวณจังหวัดระนอง จังหวัดชุมพร จังหวัดพังงา จังหวัดภูเก็ต และจังหวัดนครศรีธรรมราช เป็นแนวช่วยลดอิทธิพลของลมมรสุมดังกล่าว จังหวัดสุราษฎร์ธานี จะได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือเป็นส่วนใหญ่ มรสุมตะวันออกเฉียงเหนือปกติจะมีแหล่งกำเนิดบริเวณทะเลจีนใต้และอ่าวไทย ทำให้จังหวัดสุราษฎร์ธานีได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือที่พัดผ่านอ่าวไทยและลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้จากมหาสมุทรอินเดีย จึงมีช่วงฤดูฝนยาวนานระหว่างเดือนพฤษภาคม ถึงเดือนมกราคม โดยจังหวัดสุราษฎร์ธานี มีอุณหภูมิต่ำสุดเฉลี่ย 21.16 องศาเซลเซียส และอุณหภูมิสูงสุดเฉลี่ย 34.51 องศาเซลเซียส มีปริมาณน้ำฝนเฉลี่ย 129.59 มิลลิเมตรต่อปี

1.2.4 แหล่งน้ำธรรมชาติ

จังหวัดสุราษฎร์ธานีมีลุ่มน้ำใหญ่น้อยรวม 14 ลุ่มน้ำ แต่ละลุ่มน้ำมีแม่น้ำ และร่องหลายสาย ทุกสายล้วนลงสู่อ่าวไทย แม่น้ำในสุราษฎร์ธานี ตัดขวางคาบสมุทร ออกสู่ทะเลด้านตะวันออก ในอดีตอาศัยเครือข่าย แม่น้ำเดินทางติดต่อถึงกัน และติดต่อกับเมืองชายฝั่งแม่น้ำที่มีลักษณะทางอุทกวิทยาที่สำคัญของสุราษฎร์ธานี คือ แม่น้ำตาปี แม่น้ำพุมดวง ซึ่งเป็นเส้นเลือดใหญ่ของชาวจังหวัดสุราษฎร์ธานี แม่น้ำ ที่สำคัญของจังหวัดมี 2 สาย คือ

- แม่น้ำตาปี เกิดจากเทือกเขาถนนศรีธรรมราชไหลผ่าน อำเภอชัยบุรี อำเภอพระแสง อำเภอเวียงสระ อำเภอกะเนียง อำเภอบ้านนาสาร อำเภอบ้านนาเดิม อำเภอพุนพิน และไหลลงสู่อ่าวไทยที่อำเภอเมือง มีความยาวประมาณ 230 กิโลเมตร ปริมาณน้ำเฉลี่ย 5,900 ล้าน ลูกบาศก์เมตรต่อปี

- แม่น้ำพุมดวง เกิดจากคลองแสง คลองสก และคลองยันไหลผ่าน อำเภอบ้านตาขุน อำเภอกีรีรัฐนิคม และ อำเภอท่าฉาง บรรจบกับแม่น้ำตาปีที่ อำเภอพุนพิน ยาวประมาณ 80 กิโลเมตร ปริมาณน้ำเฉลี่ย 6,600 ล้าน ลูกบาศก์เมตรต่อปี

1.3. การปกครอง และประชากร

1.3.1 การปกครอง

การปกครองแบ่งออกเป็น 19 อำเภอ 131 ตำบล 1,074 หมู่บ้าน 476,800 บ้านหลังคาเรือน (ณ 31 ธันวาคม 2559) การดำเนินงานจังหวัดภายใต้การบริหารจัดการของผู้ว่าราชการจังหวัด มุ่งเน้นการบูรณาการ และการเติบโตไปในทิศทางเดียวกัน มีส่วนราชการต่างๆ ในจังหวัด อำเภอ ตำบล และหมู่บ้าน ดังนี้

- การบริหารราชการส่วนภูมิภาคมีทั้งหมด 34 หน่วยงาน แยกเป็น
 - สังกัดกระทรวงมหาดไทย 7 หน่วยงาน
 - สังกัดกระทรวง ทบวง กรมอื่นๆ 27 หน่วยงาน

- หน่วยงานราชการส่วนกลาง มี 125 หน่วยงาน แยกเป็น
 - สังกัดกระทรวงมหาดไทย 2 หน่วยงาน
 - สังกัดกระทรวง ทบวง กรมอื่นๆ 123 หน่วยงาน
- หน่วยงานรัฐวิสาหกิจ จำนวน 21 หน่วยงาน
 - สังกัดกระทรวงมหาดไทย 3 หน่วยงาน และ สังกัดกระทรวงอื่น 18 หน่วยงาน
- หน่วยงานอิสระของรัฐ 3 หน่วยงาน มีหน่วยการปกครองท้องถิ่น 3 รูปแบบ คือ
 - องค์การบริหารส่วนจังหวัด 1 แห่ง
 - องค์การบริหารส่วนตำบล 97 แห่ง
 - เทศบาล 40 แห่ง (เทศบาลนคร 2 แห่ง เทศบาลเมือง 3 แห่ง เทศบาลตำบล 35 แห่ง)

1.3.2 ประชากร

จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีประชากรเพิ่มขึ้นจากปี 2558 เป็น 1,050,913 คน เพิ่มขึ้นคิดเป็นร้อยละ 0.40 ประกอบด้วยชาย 518,860 คน หญิง 532,053 คน อำเภอที่มีประชากรมากที่สุด คือ อำเภอเมือง รองลงมาอำเภอกาญจนดิษฐ์ และอำเภอพุนพิน (ข้อมูล ณ ธันวาคม 2559) ประชากรส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ อัตราความหนาแน่น ของประชากร 80.35 คน ต่อ 1 ตารางกิโลเมตร จำนวนบ้าน 476,800 คริวเรือน (กรมการปกครอง, 2559) อาชีพหลักของประชากรจังหวัดสุราษฎร์ธานี คือ ด้านการเกษตร ปศุสัตว์ ประมง อุตสาหกรรม ปัจจุบัน (มิถุนายน 2560) จังหวัดสุราษฎร์ธานีมีประชากรรวม 1,054,078 คน

ตารางแสดงจำนวนประชากร

สถานที่/พ.ศ.	2554	2555	2556	2557	2558	2559
ประเทศ	64,076,033	64,456,695	64,785,909	65,124,716	65,729,098	65,931,550
ภาคใต้	8,971,855	9,060,187	9,131,425	9,208,504	9,290,708	9,341,162
กลุ่มภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย	3,541,380	3,567,975	3,589,970	3,609,292	3,627,855	3,636,672
สุราษฎร์ธานี	1,012,064	1,023,288	1,031,812	1,040,230	1,046,772	1,050,913

ที่มา : สำนักทะเบียนกลาง กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2559

เนื่องจากจังหวัดสุราษฎร์ธานีเป็นจังหวัดที่มีการเจริญเติบโตอย่างรวดเร็วในทุกด้าน เศรษฐกิจ มีความมั่นคง ประชากรมีรายได้ค่อนข้างสูง ทำให้มีการจ้างงานเพิ่มขึ้นในธุรกิจและสถานประกอบการต่างๆ จำนวนมาก ส่งผลให้มีประชากรจากพื้นที่จังหวัดต่างๆ ทั้งภาคกลาง ภาคอีสาน และภาคใต้ อพยพมาทำงานในพื้นที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวนมาก แต่ไม่ได้ย้ายทะเบียนบ้านมาให้ถูกต้องโดยเฉพาะอย่างยิ่งในพื้นที่เทศบาลนครสุราษฎร์ธานี เทศบาลเมืองเกาะสมุย และอำเภอเกาะพะงัน ทำให้มีประชากรแฝงทั้งจังหวัดประมาณ 500,000 คน

สัดส่วนประชากรเมืองจังหวัดสุราษฎร์ธานี

ประชากรเมือง คือ ประชากรในเขตเทศบาลนคร เทศบาลเมือง และเทศบาลตำบลที่ยกฐานะมาจากสุขาภิบาล รวมพื้นที่ 17 อำเภอ พื้นที่เขตชนบททั้งอำเภอ ได้แก่ อำเภอชัยบุรี และอำเภอวิภาวดี ซึ่งปัจจุบันปี 2559 พบว่ามีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ร้อยละ 31.2

ตารางแสดงสัดส่วนประชากรเมืองจังหวัดสุราษฎร์ธานี

ลำดับ	ชุมชนเมือง	ปี 2557	ปี 2558	ปี 2559		
				ชาย	หญิง	รวม
1	พระแสง	6,631	6,667	3,275	3,358	6,633
2	เวียงสระ	9,904	9,815	4,610	5,075	9,685
3	เคียนซา	1,785	1,781	912	869	1,781
4	บ้านนาเดิม	3,397	3,437	1,669	1,819	3,488
5	ท่าฉาง	4,787	4,777	2,320	2,463	4,783
6	พนม	5,074	5,060	2,545	2,507	5,052
7	บ้านตาขุน	7,002	7,041	3,529	3,503	7,032
8	คีรีรัฐนิคม	1,943	1,991	1,015	992	2,007
9	ท่าชนะ	3,067	3,068	1,439	1,571	3,010
10	ไชยา	12,952	13,069	6,349	6,774	13,123
11	เกาะพะงัน	7,035	7,052	3,483	3,582	7,065
12	เกาะสมุย	63,592	64,720	32,003	33,844	65,847
13	ดอนสัก	11,934	12,040	5,896	6,167	12,063
14	กาญจนดิษฐ์	16,263	16,460	8,031	8,524	16,555
15	พุนพิน	19,939	19,956	9,679	10,154	19,833
16	บ้านนาสาร	19,801	19,808	9,746	10,044	19,790
17	เมืองสุราษฎร์ธานี	128,622	129,484	61,955	68,159	130,114
รวมประชากรเมือง		323,728	326,226	158,456	169,405	327,861
คิดเป็นร้อยละ		31.12	31.16	30.54	31.84	31.20
ประชากรทั้งหมด		1,040,230	1,046,772	518,860	532,053	1,050,913

ที่มา : กรมการปกครอง ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2559

จากตารางเปรียบเทียบสัดส่วนประชากรเมืองต่อประชากรปี 2557 - 2559 เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ปี 2559 คิดเป็นร้อยละ 31.20 ต่อประชากรทั้งหมด โดยประชากรชาย คิดเป็นร้อยละ 30.54 ของประชากรชายทั้งหมด และประชากรหญิง คิดเป็นร้อยละ 31.84 ของประชากรหญิงทั้งหมด

1.3.3 สถานภาพทางการเมือง

คณะกรรมการการเลือกตั้ง ได้กำหนดเขตการเลือกตั้งแบบแบ่งเขตเลือกตั้งและจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของจังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยจังหวัดสุราษฎร์ธานี มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จำนวน 6 คน จากเขตเลือกตั้งจำนวน 6 เขต

ต่อมาในปี พ.ศ.2557 รัฐบาลโดยคณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) ได้ปฏิรูประบบการปกครองประเทศ พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งสมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ (สปช.) ตามมาตรา 28 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช 2557 จำนวน 250 คน สำหรับจังหวัดสุราษฎร์ธานีทรงมีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ดังนี้

- 1) สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ (สปช.) รายสาขาที่เป็นชาวจังหวัดสุราษฎร์ธานี
 - ด้านการบริหารราชการแผ่นดิน ได้แก่ นายธรรมรักษ์ การพิศิษฐ์
 - ด้านการศึกษา ได้แก่ ดร.ณรงค์ พุทธิชีวิน
 - ด้านการปกครองท้องถิ่น ได้แก่ นายทองศักดิ์ ทวีทอง
 - ด้านสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม ได้แก่ ดร.ทัศนาศา บุญทอง
- 2) สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ (สปช.) จังหวัดสุราษฎร์ธานี ได้แก่ นายโกวิท ศรีไพโรจน์

1.4. โครงสร้างพื้นฐาน

1.4.1 ไฟฟ้า

จังหวัดสุราษฎร์ธานีมีแหล่งผลิตกระแสไฟฟ้า 2 แห่ง คือ

- โรงไฟฟ้าพลังน้ำเขื่อนรัชชประภา อำเภอบ้านตาขุน มีความจุน้ำ 5,640 ล้านลูกบาศก์เมตรมีเครื่องกำเนิดไฟฟ้าขนาด 80 เมกกะวัตต์ จำนวน 3 เครื่อง สามารถผลิตพลังงานไฟฟ้าเฉลี่ย ปีละ 544 ล้านกิโลวัตต์
- โรงไฟฟ้าพลังความร้อนสุราษฎร์ธานี อำเภอบุพผิน โรงไฟฟ้าพลังกังหันแก๊ส จำนวน 2 เครื่อง สามารถผลิตพลังงานไฟฟ้าเฉลี่ยปีละ 356.24 ล้านกิโลวัตต์
- จำนวนหมู่บ้านที่มีไฟฟ้าใช้ 942 หมู่บ้าน และหมู่บ้านที่ไม่มีไฟฟ้าใช้ 227
- จำนวนผู้ใช้ไฟฟ้า จำนวน 400,634 ราย (ปี 2558)

1.4.2 ประปา

จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีสำนักงานประปา 6 แห่ง ใน 6 อำเภอ ได้แก่ อำเภอเมือง อำเภอบ้านนาสาร อำเภอบ้านตาขุน อำเภอกาญจนดิษฐ์ อำเภอไชยา และ อำเภอเกาะสมุย รวมกำลังผลิตที่ใช้งาน 1.22 ลบ.ม./คน/วัน ในปี 2558 มีอัตราการผลิตน้ำที่ 51,732,150 ลูกบาศก์เมตรต่อปี ซึ่งมีผู้ใช้น้ำ 116,533 ราย

1.4.3 การสื่อสารโทรคมนาคม

จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีสำนักงานบริการโทรศัพท์ 8 แห่ง ชุมสาย 84 ชุมสาย มีจำนวนเลขหมายโทรศัพท์ 121,973 เลขหมาย เลขหมายโทรศัพท์ที่เปิดใช้ 68,654 หมายเลข จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีสำนักงานไปรษณีย์โทรเลขในทุกอำเภอของจังหวัดสุราษฎร์ธานี และสามารถให้บริการได้ทุกตำบล แม้บางตำบลไม่มีสำนักงานไปรษณีย์โทรเลขแต่มีสำนักงานไปรษณีย์อนุญาตของเอกชน หรือมอบหมายให้กำนันผู้ใหญ่บ้านเป็นผู้ดำเนินการแทนตามความตกลงระหว่างการสื่อสารแห่งประเทศไทยกับกระทรวงมหาดไทย

ตารางแสดงสถิติการบริการโทรศัพท์ พ.ศ.2555-2559

รายการ	2555	2556	2557	2558	2559
เลขหมายโทรศัพท์ที่มี*					
บริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน)	80,025	81,554	83,054	83,726	83,534
บริษัท สัมปทาน	38,265	38,505	38,479	38,439	38,439
เลขหมายโทรศัพท์ที่เปิดใช้					
บริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน)	64,705	63,987	62,682	60,798	57,103
ธุรกิจ	9,433	9,711	9,859	9,861	9,602
บ้านพัก	47,820	46,902	45,765	43,952	40,750

รายการ	2555	2556	2557	2558	2559
ราชการ	3,987	4,056	4,081	4,008	3,938
บริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน)	862	886	905	905	905
โทรศัพท์สาธารณะ**	362	362	0	0	0
ไม่ทราบ/ไม่ระบุ	2,241	2,070	2,072	2,072	1,908
บริษัทสัมปทาน	19,676	17,500	15,664	13,482	11,551

* ประกอบด้วยเลขโทรศัพท์ประจำที่ และสาธารณะ

** แสดงข้อมูลเฉพาะ ที่ บริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน) ดำเนินการเองไม่รวมที่บริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน) เช่าตู้/เครื่อง และที่ให้สิทธิแก่ กสท.

ที่มา : บริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน)

1.4.4 ปริมาณการใช้อินเทอร์เน็ต

ตารางแสดงจำนวนและร้อยละของจำนวนประชากร อายุ 6 ปีขึ้นไป จำแนกตามการใช้อุปกรณ์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

รายการ	การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (คน)					
	2554	2555	2556	2557	2558	2559
จำนวนประชากร	923,197	936,475	949,085	956,472	961,502	967,088
การใช้คอมพิวเตอร์	257,179	274,680	310,871	316,748	250,992	221,784
ใช้อินเทอร์เน็ต	159,834	212,585	241,590	284,447	341,100	426,786
ใช้โทรศัพท์มือถือ	588,975	680,741	733,285	749,447	758,541	789,646

ที่มา: การสำรวจการมีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในครัวเรือน พ.ศ.2553-2559 (สำนักงานสถิติแห่งชาติ)

1.4.5 ด้านการคมนาคม

จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีสภาพที่ตั้งเป็นศูนย์กลางซึ่งสามารถเชื่อมโยงภาคใต้ตอนบน กับภาคใต้ตอนล่าง และเชื่อมโยงทะเลฝั่งอันดามัน และฝั่งอ่าวไทย โดยมีโครงข่ายการคมนาคม ดังนี้

ทางน้ำ การคมนาคมทางน้ำในจังหวัดสุราษฎร์ธานี มีทั้งภายในจังหวัดสุราษฎร์ธานีและระหว่างจังหวัด โดยภายในจังหวัดจะเป็นคมนาคมทางน้ำเพื่อการท่องเที่ยวเป็นหลักเพื่อเดินทางไปเกาะสมุย เกาะพะงัน เกาะเต่า และอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะอ่างทอง ในส่วนของการขนส่งระหว่างจังหวัด จะเป็นเรือขนส่งสินค้าขนาด 2,000 – 3,000 ตัน สินค้าส่วนใหญ่จะเป็นยิปซัม ผลิตภัณฑ์จากยางพารา น้ำมันปาล์ม ซึ่งในปี 2559 จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีท่าเทียบเรือขนถ่ายสินค้าเกิน 500 ตันกรอสส์ จำนวน 15 ท่า ไม่เกิน 500 ตันกรอสส์ จำนวน 7 ท่า

ที่มา: สำนักงานเจ้าท่าภูมิภาค สาขาสุราษฎร์ธานี

ทางรถไฟ	เส้นทางรถไฟสายใต้ผ่านทุกขบวน มีทั้งสถานีขนส่งผู้โดยสารและลานขนส่งสินค้า แห่งเดียวในภาคใต้ รถไฟสายใต้ทุกขบวนผ่านสถานีสุราษฎร์ธานี ในเขตอำเภอพุนพินระยะทางกรุงเทพฯ-สุราษฎร์ธานี ประมาณ 650 กิโลเมตร (สถานีรถไฟสุราษฎร์ธานีอยู่ห่างจากอำเภอเมือง-สุราษฎร์ธานี 14 กิโลเมตร)
ทางรถยนต์	การเดินทางระหว่างจังหวัดสุราษฎร์ธานีกับกรุงเทพมหานคร และจังหวัดใกล้เคียง มีความสะดวก มี เส้นทางที่สำคัญ คือ ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 41 แยกจากถนนเพชรเกษมที่จังหวัดชุมพร เข้าสู่ จังหวัดสุราษฎร์ธานี ต่อไปยังจังหวัดนครศรีธรรมราช และสงขลา แยกเข้าสู่ตัวเมืองสุราษฎร์ธานีที่ อำเภอพุนพินโดยใช้ถนนสาย 401 มีเส้นทางหลักเชื่อมโยงจังหวัดในภูมิภาค เป็นถนน 4 ช่องทาง จราจร และมีโครงข่ายมาตรฐานเชื่อมทุกพื้นที่อำเภอ
ทาง เครื่องบิน	เป็นจังหวัดที่มีท่าอากาศยาน 2 แห่ง คือ ท่าอากาศยานสุราษฎร์ธานี และเกาะสมุย มีเส้นทางบิน เชื่อมโยงทั้งในประเทศและต่างประเทศ ปัจจุบันท่าอากาศยานสุราษฎร์ธานีมีเที่ยวบินพาณิชย์มาทำ การบิน ดังนี้ <ol style="list-style-type: none"> 1. เที่ยวบินภายในประเทศ <ol style="list-style-type: none"> 1.1 เส้นทางกรุงเทพมหานคร-สุราษฎร์ธานี-กรุงเทพมหานคร มีทั้งหมด 4 บริษัท ได้แก่ <ul style="list-style-type: none"> - บริษัท ไทยสมายล์แอร์เวย์ จำกัด - บริษัท ไทยแอร์เอเชีย จำกัด - บริษัท สายการบินนกแอร์ จำกัด - บริษัท ไทยไลอ้อนแอร์ จำกัด 1.2 เส้นทางเชียงใหม่-สุราษฎร์ธานี-เชียงใหม่ มี 1 บริษัท ได้แก่ <ul style="list-style-type: none"> - บริษัท ไทยแอร์เอเชีย จำกัด 2. เที่ยวบินระหว่างประเทศ <ol style="list-style-type: none"> 2.1 เส้นทางกัวลาลัมเปอร์ (มาเลเซีย)-สุราษฎร์ธานี-กัวลาลัมเปอร์(มาเลเซีย) มี 1 บริษัท คือ บริษัท ไทยแอร์เอเชีย จำกัด 2.2 เส้นทางอุฮั่น(จีน)-สุราษฎร์ธานี-อุฮั่น (จีน) มี 1 บริษัท คือ บริษัท ไทยแอร์ไชน่า จำกัด 2.3 เส้นทางหางโจว(จีน)-สุราษฎร์ธานี-หางโจว (จีน) มี 1 บริษัท คือ บริษัท ไทยแอร์ไชน่า จำกัด 2.4 เส้นทางเฉิงตู(จีน)-สุราษฎร์ธานี-เฉิงตู (จีน) มี 1 บริษัท คือ บริษัท สปริงแอร์ไลน์ จำกัด 2.5 เส้นทางเซี่ยงไฮ้(จีน)-สุราษฎร์ธานี-เซี่ยงไฮ้(จีน) มี 1 บริษัท คือ บริษัท สปริงแอร์ไลน์ จำกัด 2.6 เส้นทางฉางซา(จีน)-สุราษฎร์ธานี-ฉางซา (จีน) มี 1 บริษัท คือ บริษัท ไทยไลอ้อนแอร์ จำกัด

2.2 ปริมาณการขนส่งสินค้า (กิโลกรัม) ทางอากาศ ณ ท่าอากาศยานสุราษฎร์ธานี
ปี พ.ศ. 2553-2560 (ม.ค.-ก.ค.) รายละเอียดแสดงดังตาราง

ปีงบประมาณ (พ.ศ.)	ปริมาณเที่ยวบิน (เที่ยว)	ผู้โดยสาร (คน)	สินค้า (ก.ก.)
2553 (ม.ค. – ธ.ค. 2553)	3,891	505,778	337,894
2554 (ม.ค. – ธ.ค. 2554)	4,482	559,762	1,34,205
2555 (ม.ค. – ธ.ค. 2555)	5,169	833,535	1,507,249
2556 (ม.ค. – ธ.ค. 2556)	3,055	1,080,791	1,577,542
2557 (ม.ค. – ธ.ค. 2557)	7,080	1,309,504	1,533,788
2558 (ม.ค. – ธ.ค. 2558)	9,256	1,842,850	1,507,913
2559 (ม.ค. – ธ.ค. 2559)	9,822	1,968,048	1,399,331
2560 (ม.ค. – ก.ค. 2560)	10,586	1,296,660	723,458

ที่มา : ท่าอากาศยานสุราษฎร์ธานี Error! Hyperlink reference not valid. ตั้งแต่ปี 2553-2560 (ม.ค.-ก.ค.)

1.4.6 ผังเมือง

นโยบายของรัฐเกี่ยวกับผังเมือง

1. กำหนดให้เทศบาลทุกแห่งดำเนินการวางผังเมืองชุมชนเทศบาล เพื่อใช้เป็นกรอบในการวางแผนพัฒนาพื้นที่ และมีมาตรการแก้ไขปัญหาหรือจัดการพื้นที่ รวมทั้งมีการจัดทำแผนงานโครงการที่ส่งเสริมศักยภาพชุมชน และตอบสนองความต้องการของชุมชน

2. กำหนดให้ดำเนินการวางและจัดทำผังเมืองรวมจังหวัด โดยให้ประกาศใช้ทุกจังหวัดในประเทศไทย เพื่อให้ทั้งจังหวัดเป็นเขตควบคุมอาคาร และมีการจัดการใช้ประโยชน์ที่ดินอย่างเหมาะสม

3. ส่งเสริมการพัฒนาเมืองในพื้นที่ที่มีการวางผังเมืองรวม เช่น การก่อสร้างถนนตามผังเมือง ด้วยวิธีการจัดรูปที่ดินเพื่อพัฒนาพื้นที่ หรือ การพัฒนาพื้นที่ตามผังพัฒนาพื้นที่เฉพาะ

กรอบการพัฒนาพื้นที่สุราษฎร์ธานี

1. พัฒนาพื้นที่ท่องเที่ยวที่สำคัญ โดยจัดทำผังพัฒนาพื้นที่เฉพาะ ซึ่งในผังมีแผนงานโครงการพัฒนาในแต่ละบริเวณของพื้นที่นั้นๆ เช่น เกาะเต่า เกาะพะงัน เกาะสมุย ฯลฯ

2. ส่งเสริมศูนย์กลางการพัฒนาด้านโลจิสติกส์บริเวณตอนกลางของจังหวัด อนุรักษ์และส่งเสริมเอกลักษณ์ศิลปวัฒนธรรมไทย บริเวณอ.ไชยา ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์บริเวณ อ.บ้านตาขุน อ.พนม อ.คีรีรัฐนิคม

3. พัฒนา ก่อสร้างถนนตามที่บรรจุไว้ในผังเมืองรวมด้วยวิธีการจัดรูปที่ดิน ในพื้นที่ที่การวางผังเมือง จำนวน 9 พื้นที่ ได้แก่

3.1 เกาะสมุย

3.2 เกาะพะงัน

3.3 เกาะเต่า

3.4 เกาะแตน

- 3.5 เทศบาลนครสุราษฎร์ธานี และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นใน อ.เมืองสุราษฎร์ธานี
- 3.6 เทศบาลเมืองนาสาร
- 3.7 เทศบาลเมืองท่าข้ามและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นโดยรอบ
- 3.8 เทศบาลตำบลพนม อบต.ต้นยวน อบต.พนม
- 3.9 เทศบาลตำบลย่านดินแดง อบต.อิปัน อบต.สินปุน

1.4.7 ระบบชลประทาน

ประเทศไทยมีโครงการชลประทานที่สร้างแล้วเสร็จ ปี พ.ศ. 2558 ซึ่งประกอบด้วย โครงการชลประทานขนาดใหญ่ ขนาดกลาง ขนาดเล็ก โครงการสูบน้ำด้วยไฟฟ้า และโครงการแก้มลิง โดยมีปริมาณการเก็บน้ำ 79,789 ล้านลูกบาศก์เมตร พื้นที่ชลประทาน 30,484,866 ไร่ สำหรับจังหวัดสุราษฎร์ธานีมีพื้นที่ชลประทานที่สร้างแล้วเสร็จในปี พ.ศ. 2558 จำนวน 175,876 ไร่ สูงเป็นอันดับที่ 7 ของภาคใต้ แสดงรายละเอียดดังตาราง

ตารางแสดงพื้นที่ชลประทานที่สร้างแล้วเสร็จระดับประเทศ ภาคใต้ กลุ่มจังหวัด และระดับจังหวัด ปีงบประมาณ พ.ศ.2553 - 2558 (ไร่)

พื้นที่	2553	2554	2555	2557	2558
รวมทั้งประเทศ	29,338,851	29,603,292	29,782,043	30,257,545	30,509,035
ภาคใต้	3,518,322	3,549,175	3,568,105	3,947,711	3,997,794
กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย	1,388,327	1,398,430	1,402,330	1,593,880	1,622,530
จังหวัดสุราษฎร์ธานี	108,840	110,143	110,193	172,676	175,876

ที่มา : รายงานข้อมูลสารสนเทศโครงการชลประทาน โดยกรมชลประทาน

1.4.8 พลังงาน

จังหวัดสุราษฎร์ธานีมีปริมาณการใช้น้ำมันเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ปี 2559 มีปริมาณการใช้น้ำมันรวม 888.03 ล้านลิตร เพิ่มขึ้นจากปี 2558 ร้อยละ 24 มีปริมาณการใช้น้ำมันดีเซลสูงสุด ปริมาณ 694.04 ล้านลิตร คิดเป็นร้อยละ 78.1 เมื่อเทียบกับปริมาณน้ำมันรวมทุกประเภทที่ในจังหวัด ภาคขนส่งมีปริมาณการใช้น้ำมันสูงสุด เฉลี่ยร้อยละ 96.5 รายละเอียดสรุปตามตาราง

ตารางแสดงสรุปการใช้น้ำมันจำแนกตามประเภทของจังหวัดสุราษฎร์ธานี ในปี 2555-2558(หน่วยล้านลิตร)

ปี/ประเภทน้ำมัน	น้ำมันเตา	เบนซิน	ดีเซล	แก๊สโซฮอล์	รวม
	หน่วย (ล้านลิตร)				
2555	14.69	110.22	532.20	58.34	715.45
2556	11.61	25.90	577.55	150.32	765.38
2557	10.05	18.27	555.31	132.45	716.09
2558	8.87	16.71	694.04	168.41	888.03

ตารางแสดงสรุปเปอร์เซ็นต์การใช้น้ำมันจำแนกตามประเภทของจังหวัดสุราษฎร์ธานี ในปี 2555-2558

ปี/ประเภทน้ำมัน	น้ำมันเตา	เบนซิน	ดีเซล	แก๊สโซฮอล์	รวม
ปี	เปอร์เซ็นต์ (%)				
2555	2.05	15.41	74.39	81.54	100
2556	1.52	3.38	75.46	19.64	100
2557	1.40	2.55	77.55	18.50	100
2558	1.00	1.88	78.16	19.00	100

ตารางแสดงสรุปปริมาณการใช้น้ำมันจำแนกตามภาคส่วนของจังหวัดสุราษฎร์ธานี ในปี 2555-2558 (หน่วยล้านลิตร)

ภาคส่วน	ที่อยู่อาศัย	เกษตรกรรม	อุตสาหกรรม	ธุรกิจการค้า	การขนส่ง	อื่นๆ	รวม
ปี	ล้านลิตร						
2555	0	20.42	7.00	0	679.50	8.54	715.45
2556	0	20.72	7.05	0	728.23	9.39	765.38
2557	0	0.90	4.74	0	700.90	9.54	716.09
2558	0	0.90	9.35	0	869.39	8.39	888.03

ตารางแสดงสรุปเปอร์เซ็นต์การใช้น้ำมันจำแนกตามภาคส่วนของจังหวัดสุราษฎร์ธานี ในปี 2555-2558

ภาคส่วน	ที่อยู่อาศัย	เกษตรกรรม	อุตสาหกรรม	ธุรกิจการค้า	การขนส่ง	อื่นๆ	รวม
ปี	เปอร์เซ็นต์ (%)						
2555	0	3	1	0	95	1	100
2556	0	3	1	0	95	1	100
2557	0	0	1	0	98	1	100
2558	0	0	1	0	98	1	100

ที่มา : WWW.Thaienergydata.in.th สืบค้นเมื่อ วันที่ 12 มิถุนายน 2560

จังหวัดสุราษฎร์ธานีมีแหล่งผลิตพลังงาน 4 ประเภท ได้แก่ พลังน้ำ ก๊าซชีวภาพ ชีวมวล และน้ำมันดีเซล ซึ่งมีจำนวนแหล่งผลิตพลังงานประเภทก๊าซชีวภาพสูงสุด จำนวน 24 แห่ง แต่แหล่งพลังน้ำมีปริมาณกำลังผลิตไฟฟ้าสูงสุด ปริมาณ 240 เมกกะวัตต์

ตารางแสดงโรงไฟฟ้าและกำลังการผลิตติดตั้งในจังหวัดสุราษฎร์ธานี จำแนกตามแหล่งพลังงาน

ลำดับ	แหล่งพลังงาน	จำนวน (แห่ง)	กำลังการผลิตติดตั้งรวม (MW)
1	พลังน้ำ	1	240.00
2	ก๊าซชีวภาพ	24	79.55

ลำดับ	แหล่งพลังงาน	จำนวน (แห่ง)	กำลังการผลิตติดตั้งรวม (MW)
3	ชีวมวล	4	33.50
4	น้ำมันดีเซล	1	6.00
รวม		30	359.05

ที่มา : PowerPoint สรุปสถานการณ์พลังงาน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ปี 2559 สืบค้นเมื่อ วันที่ 12 มิถุนายน 2560

1.4.9 การใช้ที่ดินของจังหวัด

1.4.9.1 พื้นที่ป่าไม้

จังหวัดสุราษฎร์ธานีมีเนื้อที่จำนวนทั้งหมด 8,174,644.93 ไร่ มีพื้นที่ป่าซึ่งกำหนดเป็นป่าสงวนแห่งชาติ จำนวน 25 แห่ง เนื้อที่ 3,528,833.00 ไร่ (พื้นที่บางส่วนทับซ้อนกับอุทยานแห่งชาติ, เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า, เขตห้ามล่าสัตว์ป่า, พื้นที่เตรียมการจัดตั้งอุทยาน, ที่ราชพัสดุ และพื้นที่ส่งมอบให้สำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อการเกษตร) ในพื้นที่ส่วนนี้กรมป่าไม้ได้ส่งมอบพื้นที่ให้เป็นพื้นที่เศรษฐกิจ (Zone E) และพื้นที่ป่าที่เหมาะสมต่อการเกษตร (Zone A) ให้สำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อการเกษตร นำไปปฏิรูปที่ดิน จำนวน 2,034,733.75 ไร่ ทำให้ปัจจุบันยังคงเป็นป่าสงวนแห่งชาติ ที่อยู่ในความรับผิดชอบของกรมป่าไม้ จำนวน 1,606,966.25 ไร่ และมีพื้นที่ส่วนนี้บางส่วนเป็นอุทยานแห่งชาติ จำนวน 5 แห่ง พื้นที่เตรียมการประกาศเป็นอุทยานแห่งชาติ จำนวน 1 แห่ง เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าจำนวน 2 แห่ง เขตห้ามล่าสัตว์ป่า จำนวน 2 แห่ง

จากข้อมูลการรายงานสถิติกรมป่าไม้ โดยสำนักจัดการที่ดินป่าไม้ พบว่า ภาคใต้มีเนื้อที่ป่า (Forest Area) จำนวน 11,076,832.92 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 23.99 เมื่อเทียบกับเนื้อที่ภาคใต้ และเนื้อที่ที่ไม่ใช่ป่า (Non-Forest Area) จำนวน 35,078,068.48 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 76.00 เมื่อเทียบกับเนื้อที่ภาคใต้ เมื่อแยกเป็นรายจังหวัดในภาคใต้ จังหวัดสุราษฎร์ธานี เป็นจังหวัดที่มีเนื้อที่ป่ามากที่สุด จำนวน 2,338,120.13 ไร่ ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 28.60 ของเนื้อที่ทั้งหมดของจังหวัด จากข้อมูลย้อนหลัง 3 ปี (พ.ศ. 2557-2559) พบว่าพื้นที่ป่าไม้ของจังหวัดมีค่าเพิ่มขึ้น โดยมีค่าเฉลี่ยร้อยละ 28.53 ของเนื้อที่จังหวัด

ตารางแสดงพื้นที่ป่าไม้

ปี พ.ศ.	พื้นที่ป่าไม้ (ไร่)	พื้นที่จังหวัด(ไร่)	ร้อยละเมื่อเทียบพื้นที่ป่าไม้เทียบกับพื้นที่จังหวัด
2557	2,325,694.74	8,174,771.27	28.45
2558	2,334,881.56	8,174,771.27	28.56
2559	2,338,120.13	8,174,644.93	28.60

ที่มา: สำนักงานจัดการที่ดิน กรมป่าไม้ ปี พ.ศ. 2559

1.4.9.2 พื้นที่ทำการเกษตร

พื้นที่ทำการเกษตรของจังหวัดสุราษฎร์ธานี

จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีพื้นที่ทำการเกษตร 5,088,808 ไร่ ประกอบด้วย ไม้ยืนต้น 4,665,908 ไร่, ไม้ผล 289,447 ไร่, สถานที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ 86,390 ไร่, พื้นดินนา 41,822 ไร่, พุงหญ้าและโรงเรือนเลี้ยงสัตว์ 1,643 ไร่,

พืชสวน 593 ไร่, เกษตรผสมผสาน/ไร่นาสวนผสม 979 ไร่ และพืชไร่ 2,026 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 62.20 ของพื้นที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ตารางแสดงพื้นที่ทำการเกษตรของจังหวัดสุราษฎร์ธานี

ประเภทพื้นที่ทำการเกษตร	จำนวนพื้นที่เกษตร (ไร่)	ร้อยละเมื่อเทียบกับพื้นที่การเกษตร	ร้อยละเมื่อเทียบกับพื้นที่จังหวัด
1. ไม้ยืนต้น	4,665,908	91.69	57.03
2. ไม้ผล	289,447	5.69	3.54
3. สัตว์น้ำ	86,390	1.70	1.06
4. นาข้าว	41,822	0.82	0.51
5. เลี้ยงสัตว์	1,643	0.03	0.02
6. พืชสวน	593	0.01	0.01
7. เกษตรผสมผสาน	979	0.02	0.01
8. พืชไร่	2,026	0.04	0.02
รวม	5,088,808	100.00	62.20

ที่มา : กรมพัฒนาที่ดิน (Agri-Map-Online.moac.go.th ดาวน์โฮลด์วันที่ 26 มิถุนายน 2560)

1.4.9.3 พื้นที่อุตสาหกรรม

การใช้ที่ดินเพื่อการอุตสาหกรรมในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ในปี 2559 มีพื้นที่โรงงานทั้งสิ้น 37,042,753 ตารางเมตร เพิ่มขึ้นจากปี 2558 จำนวน 1,778,870 ตารางเมตร คิดเป็นร้อยละ 4.8 โดยมีพื้นที่โรงงานเพิ่มขึ้นจากโรงงานอุตสาหกรรมได้รับใบอนุญาตเพิ่มขึ้น จำนวน 85 โรงงาน

ตารางแสดงพื้นที่อุตสาหกรรม

พ.ศ.	จำนวนโรงงาน (โรง)	พื้นที่โรงงาน (ตารางเมตร)
2557	1,076	27,682,405
2558	1,171	35,349,474
2559	1,241	37,241,115

ที่มา: สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสุราษฎร์ธานี ธันวาคม 2559

สำหรับการใช้ที่ดินเพื่อการอุตสาหกรรมในปัจจุบันการอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน เป็นไปตามกฎกระทรวงฉบับที่ 2 (พ.ศ.2535) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 หมวด 1 ข้อ 1 – 4 ซึ่งกำหนดข้อห้ามตั้งโรงงานจำพวกที่ 1 และโรงงานจำพวกที่ 2 และโรงงานจำพวกที่ 3

ปัจจุบันรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ได้ออกกฎกระทรวงให้ใช้บังคับผังเมืองรวมจังหวัดสุราษฎร์ธานี พ.ศ. 2560 ซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม 134 ตอนที่ 9ก หน้า 62 วันที่ 19 มกราคม 2560 กำหนดแบ่งเขตที่ดินสีม่วงให้เป็นที่ดินประเภทอุตสาหกรรมและคลังสินค้า

1.5. โครงสร้างเศรษฐกิจของจังหวัด

โครงสร้างเศรษฐกิจของจังหวัดโดยพิจารณามูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP) ณ ราคาตลาด ในปี พ.ศ. 2558 พบว่าขึ้นกับสาขาเกษตรกรรม (47,146 ล้านบาท) คิดเป็นร้อยละ 24.7 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด รองลงมาได้แก่ สาขาโรงแรมและภัตตาคาร (34,655 ล้านบาท) คิดเป็นร้อยละ 18.1 สาขาอุตสาหกรรม (26,679 ล้านบาท) คิดเป็นร้อยละ 14.0 และสาขาการขายส่งขายปลีก (22,303 ล้านบาท) คิดเป็นร้อยละ 11.7

1.5.1 ด้านการเกษตร

(สาขาเกษตรกรรม การล่าสัตว์ และการป่าไม้ และการประมง) มีมูลค่า 50,198 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 26.3 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด การเกษตรสำคัญประกอบด้วย

▪ สาขาเกษตรกรรม การล่าสัตว์และการป่าไม้ มีมูลค่า 47,146 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 24.7 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด และร้อยละ 93.9 ของผลิตภัณฑ์ด้านการเกษตร

▪ การประมง มีมูลค่า 3,052 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 1.6 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด และร้อยละ 6.1 ของผลิตภัณฑ์ด้านการเกษตร

1.5.2 การโรงแรมและภัตตาคาร

มีมูลค่า 34,655 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 18.1 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด

1.5.3 ด้านอุตสาหกรรม

มีมูลค่า 26,679 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 14.0 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด

1.5.4 การขายส่งขายปลีก

มีมูลค่า 22,303 ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 11.7 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด

1.5.5 บริการและอื่นๆ

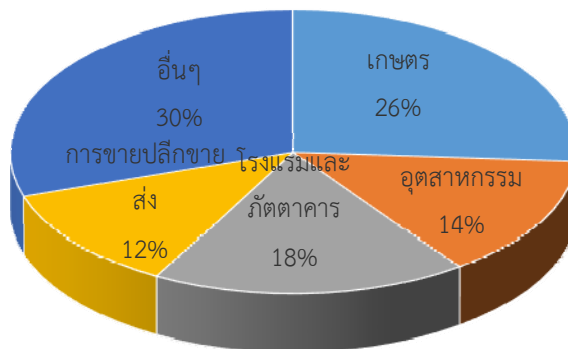
มีมูลค่า 57,343 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 30 ของมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด รายละเอียดสรุปตามตารางดังนี้

ภาค / ปี พ.ศ. (ร้อยละการเปลี่ยนแปลง)	2552	2553	2554	2555	2556	2557	2558
ภาคเกษตร	36,942 (-20.39)	55,754 (50.92)	67,981 (21.93)	62,148 (-8.58)	59,683 (-3.97)	50,640 (-15.15)	50,198 (-0.87)
เกษตรกรรม การล่าสัตว์และการ ป่าไม้	33,478 (-22.36)	52,504 (56.83)	63,776 (21.47)	58,242 (-8.68)	57,099 (-1.96)	47,353 (-17.07)	47,146 (-0.44)
การประมง	3,463 (5.48)	3,251 (-6.12)	4,205 (29.34)	3,905 (-7.13)	2,583 (-33.85)	3,287 (27.26)	3,052 (-7.15)
ภาคนอกเกษตร	85,169 (-1.84)	97,896 (14.94)	108,871 (11.21)	116,768 (7.25)	121,817 (4.32)	126,399 (3.76)	140,979 (11.53)
การทำเหมืองแร่และเหมืองหิน	2,784 (51.30)	3,119 (12.03)	2,966 (-4.91)	3,010 (1.48)	3,361 (11.66)	3,727 (10.89)	3,502 (-6.04)
อุตสาหกรรม	17,376 (-11.85)	23,178 (33.39)	27,323 (17.88)	24,946 (-8.70)	23,683 (-5.06)	24,433 (3.17)	26,679 (9.19)
การไฟฟ้า แก๊ส และการประปา	2,660	2,891	3,005	3,321	3,647	3,896	3,798

ภาค / ปี พ.ศ. (ร้อยละการเปลี่ยนแปลง)	2552	2553	2554	2555	2556	2557	2558
	(18.96)	(8.68)	(3.94)	(10.52)	(9.82)	(6.83)	(-2.52)
การก่อสร้าง	4,179 (-17.20)	4,182 (0.07)	4,755 (13.70)	5,970 (25.55)	5,018 (-15.95)	4,685 (-6.64)	4,502 (-3.91)
การขายส่ง การขายปลีก การ ซ่อมแซมยานยนต์ จักรยานยนต์ ของใช้ส่วนบุคคล และของใช้ในครัวเรือน	16,193 (-2.40)	20,048 (23.81)	21,738 (8.43)	20,655 (-4.98)	20,095 (-2.71)	20,309 (1.06)	22,303 (9.82)
โรงแรมและภัตตาคาร	9,794 (-3.69)	11,287 (15.24)	13,318 (17.99)	17,091 (28.33)	24,122 (41.14)	26,923 (11.61)	34,655 (28.72)
การขนส่ง สถานที่เก็บสินค้า และการคมนาคม	7,169 (3.91)	7,530 (5.04)	7,387 (-1.90)	8,677 (17.46)	8,556 (-1.39)	9,482 (10.82)	10,692 (12.76)
ตัวกลางทางการเงิน	5,140 (4.18)	5,333 (3.75)	6,130 (14.94)	6,961 (13.56)	7,982 (14.67)	8,726 (9.32)	9,030 (3.48)
บริการด้านอสังหาริมทรัพย์ การให้เช่าและบริการทางธุรกิจ	4,728 (-5.33)	4,815 (1.84)	4,852 (0.77)	6,038 (24.44)	6,034 (-0.07)	5,856 (-2.95)	6,121 (4.53)
การบริหารราชการและการ ป้องกันประเทศ รวมทั้งการ ประกัน สังคมภาคบังคับ	6,292 (-0.21)	6,444 (2.42)	7,479 (16.06)	9,005 (20.40)	8,127 (-9.75)	6,434 (-20.87)	7,741 (20.37)
การศึกษา	5,256 (3.65)	5,457 (3.82)	6,160 (12.88)	6,878 (11.66)	6,761 (-1.70)	7,293 (7.87)	6,836 (-6.27)
การบริการด้านสุขภาพและ สังคม	2,863 (26.74)	2,812 (-1.78)	2,913 (3.59)	3,166 (8.69)	3,322 (4.93)	3,580 (7.77)	3,904 (9.05)
การให้บริการด้านชุมชน สังคม และบริการส่วนบุคคลอื่นๆ	659 (6.46)	709 (7.59)	783 (10.44)	897 (14.59)	971 (8.25)	925 (-4.74)	1,077 (16.43)
ลูกจ้างในครัวเรือนส่วนบุคคล	77 (-15.38)	91 (18.18)	63 (-30.77)	153 (142.86)	137 (-10.46)	132 (-3.65)	140 (6.06)
ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด	122,110 (-8.31)	153,650 (25.83)	176,852 (15.10)	178,916 (1.17)	181,500 (1.44)	177,038 (-2.46)	191,177 (7.99)
ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด ต่อ คน (บาท)	122,409 (-9.32)	152,391 (24.49)	174,142 (14.27)	175,003 (0.49)	176,357 (0.77)	170,976 (-3.05)	183,584 (7.37)
ประชากร (1,000 คน)	998 (1.22)	1,008 (1.00)	1,016 (0.79)	1,022 (0.59)	1,029 (0.68)	1,035 (0.58)	1,041 (0.58)

ที่มา : ข้อมูลสำนักพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมภาคใต้ สศช.

แผนภูมิแสดงสัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด พ.ศ.2558
จังหวัดสุราษฎร์ธานี

1.6. สถานศึกษาในจังหวัด

จังหวัดสุราษฎร์ธานีมีสถานศึกษาทั้งในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน-อุดมศึกษาเป็นจำนวนมาก ส่งผลให้นักเรียน นักศึกษาเข้ามาศึกษาในจังหวัดเพิ่มขึ้นในทุกๆปี จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีสถานศึกษาทั้งสิ้น 663 แห่ง มีครู/อาจารย์ 10,672 คน มีนักเรียน/นักศึกษา 225,672 คน อัตราส่วนครู/อาจารย์ ต่อนักเรียน/นักศึกษา เป็น 1 : 19.82 โดยสามารถแยกตามประเภทได้ดังนี้

สังกัด	จำนวนสถานศึกษา	จำนวนผู้สอน	จำนวนนักเรียน/นักศึกษา	อัตราส่วนครู : นักเรียน	หมายเหตุ
ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน					
- รัฐบาล	554	6,905	139,048	1 : 20.37	
- เอกชน	75	1,592	41,125	1 : 25.83	
- เทศบาล/อบจ.	14	426	9,465	1 : 22.21	
- สำนักงานตำรวจแห่งชาติ	4	38	730	1 : 19.21	
ระดับต่ำกว่าปริญญาตรี					
- อาชีวศึกษา (รัฐบาล)	7	574	8,769	1 : 15.28	
- อาชีวศึกษา (เอกชน)	5	334	5,650	1 : 16.92	
ระดับอุดมศึกษา					
- รัฐบาล	3	741	20,169	1 : 27.22	(ม.อ./ราชภัฏ/วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี)
- เอกชน	1	62	716	1 : 11.55	มหาวิทยาลัยตาปี
รวม	663	10,672	225,672	1 : 19.82	

ที่มา : สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดสุราษฎร์ธานี วันที่ 22 มิถุนายน 2560

1.7. สถานพยาบาล

1.7.1. บุคลากรสาธารณสุข

จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีบุคลากรสาธารณสุขทั้งภาครัฐ รัฐวิสาหกิจและเอกชน(ไม่รวมลาศึกษาต่อ) ดังนี้

1. ภาครัฐ จำนวนและสัดส่วนบุคลากรสาธารณสุข : ประชากรทั้งจังหวัด

แพทย์	จำนวน	429	คน	สัดส่วน	1 : 2,442
ทันตแพทย์	จำนวน	106	คน	สัดส่วน	1 : 9,885
เภสัชกร	จำนวน	223	คน	สัดส่วน	1 : 4,699
พยาบาลวิชาชีพ	จำนวน	2,340	คน	สัดส่วน	1 : 447
พยาบาลเทคนิค	จำนวน	36	คน	สัดส่วน	1 : 29,107
นักวิชาการสาธารณสุข	จำนวน	353	คน	สัดส่วน	1 : 2,968
เจ้าพนักงานสาธารณสุข	จำนวน	235	คน	สัดส่วน	1 : 4,459
เจ้าพนักงานทันตสาธารณสุข	จำนวน	115	คน	สัดส่วน	1 : 9,111
นักการแพทย์แผนไทย	จำนวน	26	คน	สัดส่วน	1 : 40,302

2. ภาคเอกชน

แพทย์	จำนวน	14	คน	สัดส่วน	1 : 74,848
ทันตแพทย์	จำนวน	11	คน	สัดส่วน	1 : 95,261
เภสัชกร	จำนวน	8	คน	สัดส่วน	1 : 130,984
พยาบาลวิชาชีพ	จำนวน	78	คน	สัดส่วน	1 : 13,434
พยาบาลเทคนิค	จำนวน	6	คน	สัดส่วน	1 : 174,645

สัดส่วนบุคลากรสาธารณสุข (ภาครัฐ รัฐวิสาหกิจและเอกชน) : ประชากรทั้งจังหวัด

แพทย์	จำนวน	249	คน	สัดส่วน	1 : 2,442
ทันตแพทย์	จำนวน	106	คน	สัดส่วน	1 : 9,885
เภสัชกร	จำนวน	223	คน	สัดส่วน	1 : 4,699
พยาบาลวิชาชีพ	จำนวน	2,340	คน	สัดส่วน	1 : 447
พยาบาลเทคนิค	จำนวน	36	คน	สัดส่วน	1 : 29,107
นักวิชาการสาธารณสุข	จำนวน	353	คน	สัดส่วน	1 : 2,968
เจ้าพนักงานสาธารณสุข	จำนวน	235	คน	สัดส่วน	1 : 4,459
เจ้าพนักงานทันตสาธารณสุข	จำนวน	115	คน	สัดส่วน	1 : 9,111
นักการแพทย์แผนไทย	จำนวน	26	คน	สัดส่วน	1 : 40,302

3. อาสาสมัครสาธารณสุข จำนวน 19,259 คน สัดส่วน 1 : 54

1.7.2 สถานบริการสาธารณสุข

จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีสถานบริการสาธารณสุขทั้งภาครัฐ รัฐวิสาหกิจและเอกชน ดังนี้

1. ภาครัฐ

โรงพยาบาลศูนย์	ขนาด	800	เตียง	จำนวน	1	แห่ง
โรงพยาบาลทั่วไป	ขนาด	160	เตียง	จำนวน	1	แห่ง

โรงพยาบาลชุมชน	ขนาด	90	เตียง	จำนวน	1	แห่ง
โรงพยาบาลชุมชน	ขนาด	60	เตียง	จำนวน	4	แห่ง
โรงพยาบาลชุมชน	ขนาด	30	เตียง	จำนวน	12	แห่ง
โรงพยาบาลชุมชน	ขนาด	10	เตียง	จำนวน	1	แห่ง
โรงพยาบาลสังกัดกรมสุขภาพจิต	ขนาด	1,300	เตียง	จำนวน	1	แห่ง
โรงพยาบาลสังกัดกระทรวงกลาโหม	ขนาด	30	เตียง	จำนวน	2	แห่ง
โรงพยาบาลมะเร็งสุราษฎร์ธานี	ขนาด	80	เตียง	จำนวน	1	แห่ง
โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล				จำนวน	166	แห่ง
ศูนย์สุขภาพชุมชนของโรงพยาบาล				จำนวน	7	แห่ง
ศูนย์บริการสาธารณสุขเทศบาล				จำนวน	5	แห่ง
สถานีอนามัย				จำนวน	1	แห่ง
ศูนย์บริการสาธารณสุข สาขา				จำนวน	2	แห่ง
2. ภาครัฐวิสาหกิจ						
สถานพยาบาลเขื่อนรัชชประภา				จำนวน	1	แห่ง
สถานพยาบาลการไฟฟ้า				จำนวน	1	แห่ง
3. ภาคเอกชน						
โรงพยาบาล	จำนวนรวม	423	เตียง	จำนวน	9	แห่ง
สหคลินิก				จำนวน	2	แห่ง
คลินิกแพทย์เฉพาะทาง/ทั่วไป				จำนวน	189	แห่ง
คลินิกทันตกรรม				จำนวน	84	แห่ง
คลินิกกายภาพบำบัด				จำนวน	5	แห่ง
คลินิกการพยาบาลและผดุงครรภ์				จำนวน	247	แห่ง
คลินิกการแพทย์แผนไทย/แผนไทยประยุกต์				จำนวน	9	แห่ง
เทคนิคการแพทย์				จำนวน	12	แห่ง
แพทย์แผนจีน				จำนวน	2	แห่ง
4. ร้านขายยา						
แผนปัจจุบันที่มีเภสัชกร				จำนวน	526	แห่ง
แผนปัจจุบันบรรจุนเสร็จ				จำนวน	424	แห่ง
แผนปัจจุบันบรรจุนเสร็จ				จำนวน	48	แห่ง
แผนปัจจุบันบรรจุนเสร็จสำหรับสัตว์				จำนวน	5	แห่ง
แผนโบราณ				จำนวน	49	แห่ง

1.8. การท่องเที่ยว

1.8.1 แหล่งท่องเที่ยวสำคัญทางทะเลที่เป็นเกาะ

■ เกาะสมุย เกาะที่มีชื่อเสียงในระดับนานาชาติ อยู่บริเวณอ่าวไทย พื้นที่ 1 ใน 3 ของเกาะ เป็นที่รายล้อมรอบภูเขา เกาะมีหาดทรายสวยทรายขาว ชายหาดที่ทอดยาวขนานไปกับทะเล มีต้นมะพร้าวริมชายหาดและน้ำทะเลใสสวย

■ เกาะพะงัน เป็นเกาะที่ค่อนข้างสงบ มีความร่มรื่นของทิวไม้ริมชายหาด มีหาดทรายขาว และน้ำทะเลที่ใสจึงเป็นเสน่ห์ของเกาะพะงัน โดยบนเกาะพะงันมีสถานที่ท่องเที่ยวหลายแห่ง เช่น น้ำตกธารเสด็จ เป็นน้ำตกที่รัชกาลที่ 5 ได้พระราชทานนามไว้ และเสด็จประพาสถึง 14 ครั้ง น้ำตกแพง เป็นน้ำตกที่สวยงามมีหลายชั้น เช่น แพงน้อย ธารน้ำรัก ธารกล้วยไม้มีน้ำตลอดทั้งปีแสดงถึงความสมบูรณ์ของผืนป่า มีทางเดินป่าไปยังโดมศิลาซึ่งเป็นจุดชมวิวและชมพระอาทิตย์ตกที่สวยงาม

■ เกาะเต่า เป็นเกาะที่มีธรรมชาติและ ความสมบูรณ์ของชีวิตใต้ทะเล สวยงามด้วยแนวปะการังทั้งน้ำตื้นและน้ำลึก หาดทรายขาวสวย

■ เกาะนางยวน เป็นเกาะที่มีเกาะเล็ก 3 เกาะเชื่อมกันเวลาที่น้ำลง เป็นเกาะที่มีหาดทรายเนื้อละเอียดขาว น้ำทะเลใส มีปะการังน้ำตื้นและน้ำลึกที่ยังสมบูรณ์และสวยงาม

■ หมู่เกาะอ่างทอง เป็นอุทยานแห่งชาติทางทะเลแห่งที่สอง ประกอบด้วยเกาะต่างๆ 42 เกาะ ส่วนมากเป็นเกาะหินปูน หมู่เกาะนี้เดิมเป็นเขตหวงห้ามของทหารเรือ แต่ก็ได้มีราษฎรอพยพไปตั้งบ้านเรือน โดยประกอบอาชีพทำสวนมะพร้าว จับปลา และเก็บรังนก

■ เกาะแตน เป็นเกาะที่ตั้งงามด้วยธรรมชาติอันเงียบสงบ มีชายหาดที่ยาว ประกอบด้วยแนวปะการังและชายฝั่งที่ค่อนข้างสมบูรณ์

■ ทะเลใน ทะเลสาบกลางภูเขา อยู่บนเกาะแม่เกาะ เป็นปรากฏการณ์ทางธรณีวิทยา โดยเกิดจากแอ่งหินปูนที่ยุบตัว ทะเลในมีลักษณะเป็นวงรี มีทิวทัศน์สวยงาม

1.8.2 แหล่งท่องเที่ยวสำคัญทางศาสนา วัฒนธรรมและโบราณสถาน

■ สวนโมกขพลาราม อยู่บริเวณเขาพุททอง เดิมชื่อวัดธารน้ำไหล มีท่านพุทธทาสภิกขุเป็นผู้ริเริ่มสร้างขึ้น เพื่อเป็นสถานที่แสวงหาความสงบและศึกษาธรรม พื้นที่โดยรอบร่มรื่นเหมาะสำหรับเป็นที่ฝึกอบรมจิตใจและศึกษาพุทธศาสนา

■ พระพุทธบาทจำลอง (วัดมะเตี้อหวาน) ตั้งอยู่บนเกาะพะงัน บนยอดเขามิมีนตปพระพุทธรูปบาทจำลอง และจากเชิงเขาจะมีบันไดให้ขึ้นไปนมัสการพระพุทธรูป

■ วัดเขาสวรรณประดิษฐ์ ตั้งอยู่อำเภอดอนสัก พระครูสุวรรณประดิษฐ์การ หรือหลวงพ่ोज้อย เกจิอาจารย์ชื่อดังแห่งภาคใต้เป็นผู้บุกเบิกสร้างขึ้น และมรณภาพเมื่อปี พ.ศ. 2536 แต่ยังคงอยู่ในโลงแก้วภายในอุโบสถ บนยอดเขายังเป็นที่ประดิษฐานพระเจดีย์ บรรจุพระบรมสารีริกธาตุ

■ วัดเขาถ้ำ (สวนสุวรรณโชติการาม) ตั้งอยู่บนยอดเขาข้าวแห้ง เป็นสำนักสงฆ์ที่มีผู้นิยมมานั่งวิปัสสนาทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ

■ วัดพระบรมธาตุไชยาราชวรวิหาร ตั้งอยู่ตำบลเวียง โดยองค์พระเจดีย์เป็นโบราณสถานที่สร้างขึ้นตามแบบลัทธิมหายาน ตั้งแต่ครั้งอาณาจักรศรีวิชัยรุ่งเรือง รอบองค์พระธาตุมีเจดีย์เล็กๆ 4 ทิศ ล้อมรอบด้วยวิหารคดซึ่งประดิษฐานพระพุทธรูปเก่าแก่ขนาดต่างๆ ทั้ง 4 ด้าน

■ วัดรัตนาราม หรือวัดแก้ว ตั้งอยู่ที่ตำบลเสม็ด อำเภอไชยา เป็นวัดเก่าแก่ มีโบราณสถานที่สำคัญเรียกว่าเจดีย์วัดแก้ว เป็นโบราณสถานสถาปัตยกรรมศรีวิชัย ลักษณะของเจดีย์เป็นสถาปัตยกรรมแบบก่ออิฐไม่ถือปูน ฐานล่างเป็นรูปสี่เหลี่ยมจัตุรัส มีมุข 4 ด้าน ระหว่างมุขทำเป็นย่อมุมไม้สิบสอง ชุ่มด้านทิศตะวันออก มีทางเดินไปห้องกลางขององค์เจดีย์ ภายในชุ่มมีพระพุทธรูปปางมารวิชัยประดิษฐานอยู่ทุกชุ่ม

■ พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติไชยา ตั้งอยู่ฝั่งตรงข้ามวัดพระบรมธาตุไชยาราชวรวิหาร อาคารหลังแรกด้านหน้าจัดแสดงประติมากรรมศิลาและสำริดที่ค้นพบในเมืองไชยาเก่า ได้แก่ เทวรูปพระนารายณ์ พระโพธิสัตว์อวโลกิเตศวร ส่วนอาคารที่สอง เป็นที่จัดแสดงหลักฐานสมัยก่อนประวัติศาสตร์ตั้งแต่สมัยทวาราวดี ศรีวิชัย ลพบุรี สุโขทัย อยุธยา นอกจากนี้ยังจัดแสดงงานประณีตศิลป์ต่างๆ อีกมากมาย

1.8.3 อุทยานแห่งชาติ แหล่งท่องเที่ยวตามธรรมชาติ

■ อุทยานแห่งชาติเขาสก ครอบคลุมพื้นที่อำเภอบ้านตาขุน อำเภอพนม และอำเภอคีรีรัฐนิคม สภาพโดยทั่วไปเป็นภูเขาหิน และภูเขาหินปูนสูงสลับซับซ้อน มีแนวหน้าผาสูงชัน ด้านทิศเหนือเป็นแหล่งน้ำขนาดใหญ่ เกิดจากการก่อสร้างเขื่อนรัชชประภา มีป่าไม้และสัตว์ป่าอุดมสมบูรณ์ พันธุ์ไม้หายากที่พบในเขตอุทยานฯ ได้แก่ ปาล์มหลังขาว และบัวผุด

■ อุทยานแห่งชาติคลองพนม เป็นภูเขาหินปูนเรียงสลับซับซ้อน และมีป่าที่อุดมสมบูรณ์ มีลำธารใหญ่น้อยจำนวนมาก ซึ่งลำธารนี้ไหลรวมกับคลองสกและคลองสกลไหลไปรวมกับคลองแสง เป็นต้นกำเนิดของคลองพุมดวง ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของแม่น้ำตาปี

■ อุทยานแห่งชาติไทรบุรี เป็นครอบคลุมพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติปากคลองน้ำแต อำเภอบ้านนาสาร อำเภอกาญจนดิษฐ์ และอำเภอเวียงสระ

■ เขตห้ามล่าสัตว์ป่าหนองพุ่มตอง ตั้งอยู่ตำบลเขาคอก สภาพพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ลุ่มสลับกับหนองน้ำ

■ อุทยานแห่งชาติธารเสด็จ – เกาะพะงัน (เตรียมการ) มีสภาพป่าที่อุดมสมบูรณ์ มีพืชหลากหลายชนิดและมีกล้วยไม้ที่ลำต้นใหญ่ที่สุดในโลก

■ อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะอ่างทอง เป็นหมู่เกาะในอ่าวไทยท้องที่ตำบลอ่างทอง อำเภอเกาะสมุยจังหวัดสุราษฎร์ธานี อยู่ห่างจากเกาะสมุยและเกาะพะงันไปทางทิศตะวันตกประมาณ 20 กิโลเมตร ประกอบด้วยหมู่เกาะต่างๆ 42 เกาะ มีเกาะที่สำคัญ ได้แก่ เกาะพะลวย เกาะวัวจิ๋ว เกาะวัวตาหลับ เกาะแม่เกาะ เกาะสามเส้า เกาะไผ่ลวก เกาะคา เกาะหินดับ เกาะผี เกาะวัวก้นตัง เกาะแปด เกาะวัวเตะ เกาะนายพุด เกาะช้างโทรม เกาะหนูมาน เกาะท้ายเพลา เกาะหัวกลิ้ง และเกาะโค่นบาน เป็นต้น สภาพของเกาะส่วนมากเป็นเขาหินปูนเกือบทั้งหมดมีความสูงจากระดับน้ำทะเลตั้งแต่ 10 เมตร จนถึง 400 เมตร ลักษณะของเกาะที่เป็นโครงสร้างของหินปูนจะมีการเปลี่ยนแปลงทางเคมีอย่างรุนแรง รวมทั้งการกร่อนทางกายภาพและดินฟ้าอากาศ ทำให้เกิดถ้ำและหน้าผา ทำให้รูปร่างของเกาะมีลักษณะแปลกๆ เกิดขึ้น เช่น บางแห่งคล้ายกับปราสาทหินพิมายหรือนครวัดอันเก่าแก่ตามเกาะต่างๆ จะมีหาดทรายอยู่เกือบทุกเกาะ บางเกาะ

หาดทรายมีสีขาวสะอาดบริสุทธิ์ บางเกาะมีปะการังตามชายทะเลหลายชนิด สีสวยงามหลากสี อยู่ท่ามกลางความเขียวสงบ

■ อุทยานแห่งชาติแก่งกรุง ตั้งอยู่ในพื้นที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี ครอบคลุมพื้นที่อำเภอท่าชนะ อำเภอไชยา อำเภอท่าฉาง และอำเภอวิภาวดี เป็นอุทยานที่มีสภาพป่าเป็นเทือกเขาสลับซับซ้อน มีสถานที่ที่น่ารื่นรมย์สำหรับพักผ่อนหย่อนใจ เช่น น้ำตก ลำน้ำ บ่อน้ำร้อน ภูเขา ซึ่งมีทัศนียภาพที่สวยงาม เป็นป่าต้นน้ำลำธารที่หล่อเลี้ยงชาวจังหวัดสุราษฎร์ธานีและจังหวัดชุมพร มีเนื้อที่ประมาณ 338,125 ไร่ หรือ 541 ตารางกิโลเมตร แก่งกรุงเป็นชื่อแก่งขนาดใหญ่ในลำน้ำคลองยัน ในอดีตการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยดำเนินการสำรวจเพื่อก่อสร้างเขื่อนอนกประสงค์ ปัจจุบันได้ชะลอโครงการดังกล่าวไว้

1.8.4 แหล่งท่องเที่ยวชุมชน

■ หมู่บ้านพุมเรียง อยู่ที่ตำบลพุมเรียง อำเภอไชยา เป็นชุมชนชาวมุสลิม ส่วนใหญ่มีอาชีพทอผ้าไหม ผ้าไหมพุมเรียงเป็นผ้าทอยกดั้นเงิน หรือดั้นทองสวยงาม คุณภาพดี มีลวดลายอันเป็นเอกลักษณ์ของชาวพุมเรียง ได้แก่ ลายราชาวัตร ดอกโคม ลายดอกพิกุล ลายนพเก้า และลายยกเบ็ด

■ แหลมโพธิ์ มีทะเลที่น้ำท่องเที่ยวแห่งหนึ่งของตำบลพุมเรียง มีอาหารทะเลขึ้นชื่อโดยเฉพาะ “หอยขาว”

■ คลองร้อยสาย เป็นพื้นที่ชุมชนที่อยู่ใกล้ตัวเมืองสุราษฎร์ธานี ในบริเวณแม่น้ำตาปี ซึ่งมีวิถีชีวิตที่ยังคงใช้เรือเป็นพาหนะท้องถิ่นในการเดินทางสัญจร และยังมีกิจกรรมต่างๆ ของชาวบ้าน เช่น การทำสวนเกษตร การทำประมงพื้นบ้าน ล่องเรือ ชมทิวทัศน์ ชมป่าชายเลน ชมบ้านโบราณ ชมการสาธิตการทำหัตถกรรมกะลามะพร้าว นมัสการหลวงพ่อบ้างสุก ณ วัดบางไปไม้

■ กลุ่มท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บ้านถ้ำผึ้ง อยู่ตำบลต้นยวน อำเภอพนม ได้ชื่อมาจากภูเขาสูงหนึ่งที่มีผิวดินอาศัยอยู่สภาพโดยทั่วไปเป็นหุบเขา และถ้ำหินปูน แหล่งท่องเที่ยวในชุมชนได้แก่ ปิงมหัศจรรย์น้ำต้นทรายดูด ดอกไม้สีดี ถ้ำประวัติศาสตร์สมรภูมิ และน้ำตกธารพุกษาและน้ำตกบางคูด

■ ชุมชนท่องเที่ยวลิเล็ด อยู่ตำบลลิเล็ด อำเภอพุนพิน แหล่งท่องเที่ยวในชุมชนได้แก่ ป่าชายเลนบ้านลิเล็ด ตั้งอยู่ในพื้นที่อ่าวบ้านดอน และกิจกรรมชมวงจรวัดหิ้งห้อย ชมผืนป่าชายเลนที่ชุมชนร่วมกันอนุรักษ์ไว้

■ ชุมชนท่องเที่ยวบางไปไม้ อยู่ตำบลบางไปไม้ อำเภอเมืองสุราษฎร์ธานี สภาพทั่วไปของชุมชนบางไปไม้มีลำคลองหลายสายไหลมาบรรจบกันเป็นพื้นที่ที่มีน้ำล้อมรอบเป็นเกาะ อาชีพชาวบ้านส่วนใหญ่ทำสวนมะพร้าวและประมงน้ำกร่อย

■ ชุมชนท่องเที่ยวบ้านยวนสาว อยู่ตำบลท่าขนอน อำเภอคีรีรัฐนิคม ลักษณะพื้นที่เป็นที่ราบเชิงเขาและภูเขาสูง มีความอุดมสมบูรณ์ แหล่งท่องเที่ยวในชุมชนได้แก่ หินพัด (หินปู - หินย่า) น้ำตกบ้านยวนสาวสูง 15 ชั้น หินช้าง และคลองกะเปา

■ ชุมชนท่องเที่ยวเขาเพ-ลา อยู่ตำบลสมอทอง อำเภอท่าชนะ มีโบราณสถานเก่าแก่ชื่อว่าเมืองไชยหา และถ้ำเพ-ลา ปากน้ำท่ากระจาย ศูนย์ศึกษาธรรมชาติป่าพรุคันธูลี ซึ่งมีความหลากหลายทางพันธุกรรมและพืชสมุนไพร

■ ชุมชนท่องเที่ยวบ้านช่องช้าง อยู่ตำบลพุนพิน อำเภอนาสาร เดิมเป็นแหล่งอุดมสมบูรณ์ เคยเป็นแหล่งอาศัยของโขลงช้างเป็นที่มาของชื่อหมู่บ้าน แหล่งท่องเที่ยวในชุมชนได้แก่ อนุสรณ์สถานบ้านช่องช้าง กลุ่มตีเหล็ก ป่าโบราณสันเขื่อน “ไซปรีเยแห่งป่าใต้”

■ ชุมชนท่องเที่ยวบึงขุนทะเล ตำบลขุนทะเล อำเภอเมืองสุราษฎร์ธานี เป็นเส้นทางขนส่งทางทะเล การขุดค้นพบเรือสินค้าขนาดใหญ่ กิจกรรมที่น่าสนใจได้แก่ ชมการทำตาลมะพร้าวแห้งเดียวในภาคใต้ ลองเรือศึกษาธรรมชาติ ชมวิถีชุมชนแบบชาวบ้าน และชมหิ้งห้อยพันธุ์ตัวใหญ่กลางบึงขุนทะเล

■ ชมรมท่องเที่ยวเชิงนิเวศอำเภอวิภาวดี เป็นกลุ่มวิสาหกิจชุมชนท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ กิจกรรมของกลุ่มได้แก่ การล่องแก่งตามลำน้ำคลองยัน สานิตการเพาะเห็ดนางฟ้า เดินป่าดูนก

■ ชุมชนท่องเที่ยวบ้านบางโพธิ์ อยู่ตำบลบางโพธิ์อำเภอเมืองสุราษฎร์ธานี มีจุดเด่นที่สภาพธรรมชาติริมน้ำสมบูรณ์ มีหิ้งห้อยจำนวนมาก และวิถีชุมชนชนบทใจกลางเมืองการทำประมงพื้นบ้าน ผักปลอดสารพิษ

■ กลุ่มท่องเที่ยวเชิงศิลปวัฒนธรรมอำเภอไชยา อยู่ตำบลพุมเรียง อำเภอไชยา เป็นชุมชนโบราณที่เป็นศูนย์กลางความรุ่งเรืองในอดีต แหล่งท่องเที่ยวในชุมชนได้แก่ แหลมโพธิ์ เกาะเสียด สุสานเจ้าเมืองไชยา วัดพระบรมธาตุไชยา บ่อน้ำพุร้อน เจดีย์วัดแก้ว

■ ชุมชนท่องเที่ยวบ้านสิงขร อยู่ตำบลสิงขร อำเภอคีรีรัฐนิคม มีเขาวัดถ้ำสิงขร ซึ่งมีถ้ำโบราณที่งดงาม ผังถ้ำประดับด้วยเครื่องลายครามสมัยโบราณ กิจกรรมการท่องเที่ยวชุมชนได้แก่ นมัสการหลวงพ่อบุชผดุง วัดถ้ำสิงขร ชมหิ้งงอก หินย้อย เล่นน้ำคลองน้ำใส

■ ชมรมการท่องเที่ยวชุมชนเชิงนิเวศบ้านหินลาด ตำบลน้ำหัก อำเภอคีรีรัฐนิคม ออกไปด้วย ป่าไม้ทรัพยากรทางธรรมชาติ กิจกรรมการท่องเที่ยวของชุมชนได้แก่ ปลูกไปเที่ยวไปโดย 1 คน 1 ต้น การทำขนมจีนเส้นสด ทำข้าวหลาม

■ เครือข่ายทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อำเภอท่าฉาง อำเภอเมืองสุราษฎร์ธานี กิจกรรมการท่องเที่ยวของชุมชนได้แก่ การปลูกป่าชายเลน ล่องเรือชมวิถีชีวิตชาวบ้าน ชมหิ้งห้อย ชมนก การเพาะพันธุ์ปูเปรี๊ยะ การอาบน้ำพุร้อน

■ กลุ่มท่องเที่ยวชุมชนเลม็ด ตำบลเลม็ด อำเภอไชยา มีภูมิศาสตร์เป็นที่สูง ลุ่มทะเล เป็นชุมชนโบราณ กิจกรรมการท่องเที่ยวของชุมชนได้แก่ ชมการผลิตไข่เค็ม อสม. ชมการทำนาข้าวพื้นเมือง ป่าชุมชน ชิมอาหารทะเลสดๆ

■ กลุ่มท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ประวัติศาสตร์ ค่าย 357 อยู่ตำบลบ้านส้อง อำเภอเวียงสระ ลักษณะภูมิประเทศเป็นพื้นที่ป่าต้นน้ำคลองตาล ออกมด้วยผืนป่าและละธาร กิจกรรมการท่องเที่ยวของชุมชนได้แก่ ร่องรอยประวัติศาสตร์ค่าย 357 เดินป่า ชมน้ำตก 357

1.8.5 แหล่งท่องเที่ยวอื่นๆ ตามธรรมชาติ

■ เขื่อนรัชชประภา (เขื่อนเชี่ยวหลาน) ตั้งอยู่อำเภอบ้านตาขุน เป็นเขื่อนหินทิ้งแกนดินเหนียว อนุกรมประสงค์ สูง 95 เมตร ยาว 700 เมตร บริเวณเขื่อนและอ่างเก็บน้ำมีต้นไม้ใหญ่ และสวนสวยงาม ภูเขาหินปูนที่อยู่ในเขื่อนมีรูปร่างต่าง ๆ แปลกตาสวยงามตามธรรมชาติ

■ น้ำตกวิภาวดี มีต้นน้ำกำเนิดจากเทือกเขาแดน และไหลลงมาตามลำน้ำคลองพวย น้ำตกมีจำนวน 9 ชั้น แต่ละชั้นมีความสูงและสวยงามมาก บริเวณน้ำตกเป็นเขตป่าสงวนอุดมไปด้วยไม้ใหญ่หลายชนิดให้ความชุ่มชื้นควรแก่การพักผ่อน

■ สถานีพัฒนาและส่งเสริมอนุรักษ์สัตว์ป่าเขาท่าเพชร ตั้งอยู่ในอำเภอเมือง เป็นป่าแบบป่าดิบแล้ง ป่าเบญจพรรณ ไม้ตะเคียนทราย ไม้คอแลน กระบก หวายแดง รอบบริเวณมีต้นไม้ใหญ่มากมาย บนยอดเขา

สามารถชมทิวทัศน์รอบตัวเมืองสุราษฎร์ใต้โดยรอบ และเป็นที่ตั้งของ พระธาตุศรีสุราษฎร์ในพระบรมราชูปถัมภ์ สร้างขึ้นเมื่อ พ.ศ. 2500 เป็นปูชนียสถานองค์แรกของชาวบ้านดอน ต่อมาพระธาตุชำรุดมีรอยร้าวที่ฐาน พระธาตุจึงถูกรื้อแล้วสร้างขึ้นใหม่เป็นทรงสูงเรียวยาวลักษณะคล้ายลำเทียน นับว่าเป็นสถาปัตยกรรมที่สวยงาม

- สถานที่ฝึกหัด “วิทยาลัยฝึกหัดเพื่อการเกษตร” มีการสาธิตและบรรยายหลักสูตรการฝึกหัด

- ถ้าขมิ้น ตั้งอยู่ที่อำเภอนาสาร เป็นถ้ำขนาดใหญ่โตมีหินงอกหินย้อยสวยงาม และเป็นที่ตั้งศึกษาวิจัยทางด้านโบราณคดี ศาสนา ธรณีวิทยาและสัตววิทยา

1.9. ศาสนา ประเพณีและวัฒนธรรม

1.9.1 ศาสนา

ตารางแสดงร้อยละของประชากรที่นับถือและจำนวนศาสนสถาน

ศาสนา	ร้อยละของประชากร	วัด	มัสยิด	โบสถ์	โบราณสถาน	โบราณวัตถุ
พุทธ	97.76	343 แห่ง				
อิสลาม	1.82		46 แห่ง			
คริสต์	0.51			72 แห่ง		
อื่นๆ					191 แห่ง	2,378 ชิ้น

ที่มา: สำนักงานวัฒนธรรมสุราษฎร์ธานี (พฤษภาคม 2560)

ประชากรโดยส่วนใหญ่ในจังหวัดสุราษฎร์ธานีนับถือศาสนาพุทธ ร้อยละ 97.67 และมีวัดจำนวนมากถึง 343 แห่ง ศาสนาอิสลาม ร้อยละ 1.82 และมีมัสยิด จำนวน 46 แห่ง ที่เหลือนับถึงศาสนาคริสต์และอื่นๆ

1.9.2 ประเพณีและวัฒนธรรม

ประเพณีชักพระ ทอดผ้าป่า และแข่งขันเรือยาว มีอีกชื่อ คืองานเดือนสิบเอ็ด ซึ่งเป็นเวลาเดียวกับเทศกาลออกพรรษา กิจกรรมที่สำคัญได้แก่การประกวดเรือพระ ซึ่งจะมีทั้งรถพนมพระ และเรือพนมพระ ซึ่งรถและเรือพนมพระ อาจตกแต่งประดับประดาด้วยการแกะสลัก หรือฉลุไม้ ตกแต่งจำลอง เสมือนฉากที่พระพุทธรูปเจ้ากลับมาจากสวรรค์ชั้นดาวดึงส์ ในงานพิธีจะใช้คนลาก เชื่อว่าผู้ที่ได้ร่วมลากจูงรถหรือเรือพนมพระจะได้ อานิสงค์หลายประการ

การจัดฟุ่มผ้าป่าเป็นการจำลองพุทธประวัติของพระพุทธเจ้าแสดงออกเป็นตอนๆ ด้วยการนำต้นไม้หรือกิ่งไม้ประดับกับหลอดไฟสีต่างๆ บางทีจะจัดอุปกรณ์อื่นร่วมประกอบฉาก ทั้งการเขียนภาพ ปั้นรูปดินเหนียว อุปกรณ์ประกอบฉากจะไม่นิยมนำสิ่งมีชีวิตมาจัดประกอบฉาก เพราะเชื่อว่าเป็นการทรมานสัตว์ และจะไม่ได้รับอานิสงค์ และตกแต่งด้วยเครื่องอัฐบริวาร เพื่อในเช้าวันรุ่งของวันออกพรรษาจะได้นิมนต์พระมาทำพิธีทอดผ้าป่า

ผลไม้ที่ขึ้นชื่อของจังหวัดสุราษฎร์ธานี ได้แก่ เงาะโรงเรียน เงาะมีความแตกต่างจากเงาะที่อื่น คือ หวาน และกรอบ ซึ่งนับเป็นความภูมิใจของชาวจังหวัดสุราษฎร์ธานี ดังนั้น เพื่อเป็นการแสดงถึงความภาคภูมิใจดังกล่าวจังหวัดสุราษฎร์ธานีจึงจัดให้มี การนำผลผลิตจากเงาะโรงเรียนและผลผลิตอื่นๆ มาจำหน่ายและตั้งชื่อว่า งานวันเงาะโรงเรียน โดยจะจัดขึ้นประมาณต้นเดือนสิงหาคมของทุกปี

1.10. สถานการณ์ด้านแรงงาน

1.10.1 ประชากร และกำลังแรงงาน

จังหวัดสุราษฎร์ธานีมีจำนวนประชากรเพิ่มขึ้นทุกปี ในขณะที่อัตราการว่างงานไม่คงที่ มีการผันแปรตามภาวะเศรษฐกิจโดยเฉพาะราคาผลผลิตทางการเกษตร (ราคายางพารา) โดยในปี 2559 มีผู้อยู่ในกำลังแรงงานจำนวน 616,084 คน เป็นผู้มีงาน 612,793 ซึ่งในจำนวนนี้เป็นแรงงานนอกระบบ จำนวน 388,702 คน อัตราการว่างงาน 0.53

ตารางแสดงจำนวนประชากร/ผู้อยู่ในกำลังแรงงาน/ผู้มีงานทำ/ผู้ว่างงาน

ปี พ.ศ.	จำนวนประชากรทั้งหมด (คน)	ผู้อยู่ในกำลังแรงงาน (คน)	ผู้มีงานทำ (คน)	ผู้ว่างงาน/ผู้รอฤดูกาล (คน)
2557	1,037,744	615,838	613,361	2,477
2558	1,044,132	614,584	612,872	1,712
2559	1,048,111	616,084	612,793	3,291

ที่มาสำนักงานสถิติจังหวัดสุราษฎร์ธานี ไตรมาส 4

ตารางที่แสดงจำนวนผู้มีงานทำที่อยู่ในแรงงานนอกระบบ

ประเภท	ปี		
	2557	2558	2559
ภาคเกษตรกรรม	296,119	228,885	252,236
ภาคนอกเกษตรกรรม	130,626	158,976	136,466
รวม	426,745	387,861	388,702

ที่มาสำนักงานสถิติจังหวัดสุราษฎร์ธานี

แรงงานนอกระบบต้องการมีหลักประกันความมั่นคงในการทำงาน เรียงลำดับความสำคัญ 5 ด้าน ดังนี้

- 1) การคุ้มครองตามกฎหมายคุ้มครองแรงงาน
- 2) มีสวัสดิการที่ดีในการทำงาน
- 3) ได้รับค่าตอบแทนที่เหมาะสมและมั่นคง
- 4) มีหลักประกันทางสังคม
- 5) มีความปลอดภัยในการทำงาน

1.10.2 จำนวนคนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตทำงานคงเหลือ

จังหวัดสุราษฎร์ธานีมีการขาดแคลนแรงงานในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจโดยเฉพาะแรงงานที่ต้องใช้กำลังเป็นหลัก จึงเปิดโอกาสให้คนต่างด้าวถูกกฎหมายเข้ามาทำงานโดยการวิธีการส่งเสริมการลงทุน และอนุญาตให้แรงงาน

ต่างด้าวสัญชาติเมียนมา ลาว และกัมพูชา เข้ามาทำงานในประเภทงานกรรมกร และคนรับใช้ในบ้าน โดยในปี 2559 คนต่างด้าวคงเหลือ จำนวน 73,604 คน

ตารางแสดงจำนวนคนต่างด้าวคงเหลือ

ประเภท	หน่วย	ปี		
		2557	2558	2559
1. นำเข้า MOU	คน	2,464	5,765	7,487
2. พิสูจน์สัญชาติ	คน	51,543	60,257	61,835
3. ส่งเสริมการลงทุนตามกฎหมายอื่น ๆ	คน	51	61	65
4. ชั่วคราวทั่วไป	คน	3,719	3,992	4,212
5. ชนกลุ่มน้อย	คน	21	21	8
รวม	คน	57,798	70,096	73,604

ที่มา พฤษภาคม ปี 2560 กรมการจัดหางาน

1.10.3 ข้อมูลผู้ประกอบการในระบบประกันสังคม

จังหวัดมีการส่งเสริมให้ผู้อยู่ในกำลังแรงงานมีการเข้าถึงหลักประกันทางสังคมเพิ่มขึ้น โดยในปี 2559 มีผู้ประกอบการในระบบประกันสังคม จำนวน 153,565 คน คิดเป็นร้อยละ 24.93 ของผู้ที่อยู่ในกำลังแรงงาน

ตารางแสดงจำนวนผู้ประกอบการ

ประเภท	หน่วย	ปี		
		2557	2558	2559
1. ผู้ประกันตน มาตรา 33	คน	97,852	103,974	107,964
จำนวนสถานประกอบการ	แห่ง	6,033	6,057	6,248
2. ผู้ประกันตน มาตรา 39	คน	11,700	12,040	12,616
3. ผู้ประกันตน มาตรา 40	คน	27,613	31,259	32,985
รวม	คน	137,165	147,273	153,565

ที่มา พฤษภาคม 2560 กองวิจัยและพัฒนา สำนักงานประกันสังคม

1.11. ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่สำคัญของจังหวัด

1.11.1 ทรัพยากรดินและการใช้ที่ดิน

1) สถานการณ์

กรมพัฒนาที่ดิน ได้จัดกลุ่มชุดดินของจังหวัดสุราษฎร์ธานี ออกเป็น 4 กลุ่ม ดังนี้

- 1.1) กลุ่มชุดดินในพื้นที่ลุ่มหรือพื้นที่น้ำขัง ซึ่งมีเนื้อที่ 826,792 ไร่
- 1.2) กลุ่มชุดดินในพื้นที่ดอนที่อยู่ในเขตดินชั้น เนื้อที่ 3,939,894 ไร่
- 1.3) กลุ่มดินที่มีความลาดชัน เนื้อที่ 2,902,759 ไร่

1.4) พื้นที่อื่นๆ ได้แก่ สนามบิน พื้นที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ หาด ป่าชายเลน สนามกอล์ฟ เกาะที่ลุ่มแฉะ ที่ดิน คัดแปลง บ่อ พื้นที่ชุมชน พื้นที่น้ำ เนื้อที่ 505,313 ไร่

จากการสำรวจทรัพยากรดิน ขอใช้ข้อมูลจาก ภูมิสารสนเทศดินและการใช้ประโยชน์จากที่ดิน กรมพัฒนาที่ดิน (กรกฎาคม 2558) พบว่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีทรัพยากรดินหลากหลายประเภท แต่ลักษณะของดินส่วนใหญ่ในจังหวัดเป็นกลุ่มชุดดินที่ 62 ซึ่งมีลักษณะดินดังกล่าวครอบคลุมพื้นที่ของจังหวัดสุราษฎร์ธานี ถึง 2,833,838.75 ไร่ คิดเป็นร้อยละของพื้นที่จังหวัด ร้อยละ 33 ของพื้นที่จังหวัด โดยลักษณะของดินที่พบประกอบไปด้วยพื้นที่ภูเขา ซึ่งมีความลาดชันมากกว่า 35% ดินที่พบในบริเวณดังกล่าว มีทั้งดินลึกและดินตื้น ลักษณะของเนื้อดินและความอุดมสมบูรณ์ตามธรรมชาติแตกต่างกันไปแล้วแต่ชนิดของดินต้นกำเนิดในบริเวณนั้น มักมีเศษหิน ก้อนหิน หรือหินพื้นโผล่ กระจายกระจายทั่วไป ส่วนใหญ่ยังปกคลุมด้วยป่าไม้ประเภทต่างๆ เช่น ป่าเบญจพรรณ ป่าเต็งรัง หรือป่าดิบชื้น หลายแห่งมีการทำไร่เลื่อนลอย โดยปราศจากมาตรการในการอนุรักษ์ดินและน้ำ ซึ่งเป็นผลทำให้เกิดการชะล้างพังทลายของดิน จนบางแห่งเหลือแต่หินพื้นโผล่ ได้แก่ ชุดดินลาดชันเชิงซ้อน (Sc) กลุ่มชุดดินนี้ไม่ควรนำมาใช้ประโยชน์ทางการเกษตร เนื่องจากมีปัญหาหลายประการที่มีผลกระทบต่อระบบนิเวศน์ ควรสงวนไว้เป็นป่าตามธรรมชาติ เพื่อรักษาแหล่งต้นน้ำลำธาร ซึ่งปัญหาการใช้ประโยชน์ที่ดินของลักษณะดินประเภทนี้ คือ มีการกัดกร่อนของดินได้ง่าย ทำให้ไม่เหมาะสมที่จะนำมาใช้ในการเพาะปลูกพืช เนื่องจากเป็นดินตื้น มีหินโผล่ที่ผิวดินและพื้นที่เป็นภูเขาสูงชัน มีความลาดเทเฉลี่ยเกิน 35% ง่ายต่อการชะล้างพังทลายของดิน จึงเหมาะสมที่จะรักษาไว้เป็นพื้นที่ป่าไม้ธรรมชาติเพื่อรักษาสภาพแวดล้อมและเป็นพื้นที่ต้นน้ำลำธาร

การใช้ประโยชน์ที่ดินในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ส่วนใหญ่เป็นการใช้ประโยชน์ในรูปแบบของพื้นที่ทำการเกษตร ปัจจุบัน ปี 2559 มีการใช้พื้นที่ถึง 5,058,699 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 61.63 ของพื้นที่จังหวัด โดยพื้นที่ทำการเกษตรส่วนใหญ่ เป็นพื้นที่ในการปลูกยางพาราและปาล์มน้ำมัน ซึ่งเป็นพืชเศรษฐกิจหลักของจังหวัดสุราษฎร์ธานี นอกจากนี้ยังมีพื้นที่ในการปลูกพืชผลไม้ เช่น มังคุด เงาะ ทุกเรียน ฯลฯ

2) ปัญหา

ดินที่มีปัญหาด้านการเกษตร

จากรายงานของกรมพัฒนาที่ดิน พบว่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีพื้นที่ที่มีปัญหาทรัพยากรดินรวม 3,309,121 ไร่ ประกอบด้วย ปัญหาดินตื้น 2,764 ไร่ ดินทราย 7,378 ไร่ ดินอินทรีย์ 1,472 ไร่ ดินเปรี้ยวจัดในระดับลึกปานกลาง 17,652 ไร่ ดินเปรี้ยวจัดในระดับลึกปานกลางที่มีศักยภาพก่อให้เกิดเป็นดินเปรี้ยวจัด 136,476 ไร่ ดินเลนเค็มชายทะเลที่มีศักยภาพก่อให้เกิดเป็นดินกรดกำมะถัน 155,629 ไร่ และพื้นที่ลาดชันเชิงซ้อน 2,878,029 ไร่ ผลกระทบที่เกิดขึ้นผลกระทบต่อปัญหา ทำให้พืชผลทางการเกษตรได้รับความเสียหายหรือพื้นที่ไม่สามารถใช้ประโยชน์ด้านการเกษตรได้

ดินเสี่ยงต่อการชะล้างพังทลายของดิน

บริเวณพื้นที่ที่เสี่ยงต่อการชะล้างพังทลายของดิน ได้แก่ พื้นที่บริเวณที่มีความลาดชันมากกว่า 35 องศา ซึ่งเป็นผลมาจากชะล้างพังทลายของน้ำฝน อันเป็นผลมาจากการขาดพืชปกคลุมดิน เนื่องมาจากปัญหาการลักลอบตัดไม้ทำลายป่า การแผ้ว ถาง ทำลายป่า การบุกรุกที่ดินเพื่อประโยชน์ส่วนตัว เป็นต้น ผลกระทบที่เกิดขึ้น แร่ธาตุและธาตุอาหารในดินถูกชะล้าง การสูญเสียดิน รวมถึงการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิประเทศ

การเปลี่ยนแปลงการใช้ประโยชน์ที่ดินเป็นเขตชุมชนเมืองเพิ่มขึ้น

จากข้อมูลการเปลี่ยนแปลงการใช้ประโยชน์ที่ดิน ซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงพื้นที่เป็นชุมชนเมือง เพื่อใช้เป็นที่อยู่อาศัย และเพิ่มพื้นที่การเกษตร โดยเฉพาะพื้นที่ในเขตเมือง ทำให้เกิดผลกระทบในเรื่องของอุทกภัย ดินเสื่อมคุณภาพ เป็นต้น

ที่ดินทำกินของประชาชนซ้อนทับกับพื้นที่ของรัฐ

การเกิดปัญหาด้านการถือครองที่ดินของประชาชน บางส่วนอยู่ในที่ดินของรัฐทำให้เกิดความขัดแย้งขึ้น ผลกระทบที่เกิดขึ้น ได้แก่ พื้นที่ป่าและพื้นที่อนุรักษ์ถูกบุกรุกทำลาย ระบบนิเวศขาดความสมดุล

1.11.2 ป่าไม้

ทรัพยากรป่าไม้ของจังหวัดสุราษฎร์ธานีมีแนวโน้มขยายเพิ่มขึ้น จากข้อมูลย้อนหลัง 3 ปี (พ.ศ.2557 - 2559) รายละเอียดตามตารางที่ปรากฏ

พื้นที่	พื้นที่ป่า (ไร่)			การเปลี่ยนแปลง (+/-)			
	2557	2558	2559	2557 - 2558	ร้อยละ	2558 - 2559	ร้อยละ
ประเทศไทย	102,227,583.24	102,240,981.84	102,174,805.09	-36,601.40	-0.04	-66,176.75	-0.06
ภาคใต้	11,057,360.76	11,074,005.17	11,076,832.92	16,644.41	0.15	2,827.75	0.03
สุราษฎร์ธานี	2,325,772.78	2,334,881.56	2,338,120.13	9,108.78	0.39	3,238.57	0.14

ที่มาสำนักงานจัดการที่ดิน กรมป่าไม้ ปี พ.ศ. 2559

ปัญหา

สภาพปัญหาการบุกรุกทำลายทรัพยากรป่าไม้ของจังหวัดสุราษฎร์ธานี ส่วนใหญ่เป็นการบุกรุกพื้นที่ป่าเพื่อยึดถือครอบครองปลูกพืชผล จำพวก ยางพารา และปาล์มน้ำมัน เนื่องจากราคาผลผลิตทั้งปาล์มน้ำมัน และยางพาราบางช่วงมีราคาสูง ความต้องการที่ดินของราษฎรจึงเพิ่มมากขึ้น การอพยพถิ่นที่อยู่อาศัยของราษฎร การบุกรุกพื้นที่ป่าเพิ่มมากขึ้น ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมก่อให้เกิดสภาวะโลกร้อน เกิดภัยพิบัติทางธรรมชาติอย่างรุนแรง

พื้นที่ที่มีการบุกรุกป่าจากรุนแรงจนถึงระดับปานกลาง ตามลำดับ ดังนี้

1. พื้นที่อุทยานแห่งชาติไทร้มเย็น ท้องที่อำเภอเวียงสระ อำเภอบ้านนาสาร และอำเภอกาญจนดิษฐ์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี
2. พื้นที่อุทยานแห่งชาติแก่งกรุง ท้องที่ อำเภอท่าชนะ อำเภอไชยา อำเภอวิภาวดี และอำเภอท่าฉาง จังหวัดสุราษฎร์ธานี
3. พื้นที่อุทยานแห่งชาติคลองพนม อำเภอพนม จังหวัดสุราษฎร์ธานี
4. พื้นที่เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าคลองยัน อำเภอวิภาวดี และอำเภอคีรีรัฐนิคม จังหวัดสุราษฎร์ธานี
5. ป่าเตรียมการสงวนหมายเลข 92 ท้องที่อำเภอท่าฉาง และอำเภอวิภาวดี จังหวัดสุราษฎร์ธานี
6. พื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติป่าเขาพนมและป่าพลูเถื่อน อำเภอพนม จังหวัดสุราษฎร์ธานี
7. พื้นที่อุทยานแห่งชาติน้ำตกสี่ขีด ท้องที่อำเภอกาญจนดิษฐ์ และอำเภอดอนสัก จังหวัดสุราษฎร์ธานี
8. พื้นที่อุทยานแห่งชาติธารเสด็จ-เกาะพะงัน ท้องที่อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี
9. พื้นที่เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าคลองพระยา ท้องที่อำเภอชัยบุรี จังหวัดสุราษฎร์ธานี
10. พื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติป่าคลองท่าเนียน และป่าเลนคลองพุมเรียง อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี
11. พื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติป่าย่านยาว ป่าเขาวง และป่ากระซุม ท้องที่อำเภอพระแสง จังหวัดสุราษฎร์ธานี

1.11.3 แร่ธาตุ

ทรัพยากรแร่

จังหวัดสุราษฎร์ธานีมีทรัพยากรแร่ ที่สำคัญหลายชนิด พบกระจายตัวทั่วบริเวณตอนกลางลงมาทางทิศใต้ของจังหวัด และบริเวณเกาะต่างๆ ของจังหวัด แร่ที่สำคัญของจังหวัดสุราษฎร์ธานี ได้แก่ หินปูน (หินปูนเพื่ออุตสาหกรรมก่อสร้าง หินปูนเพื่ออุตสาหกรรมซีเมนต์ และหินปูนเพื่ออุตสาหกรรมอื่นๆ) ดิบุก ยิปซัม แปะไรต์ ฟลูออไรต์ โดโลไมต์ และถ่านหิน

จังหวัดสุราษฎร์ธานีมีการผลิตแร่ยิปซัมเป็นหลัก และมีการผลิตทรัพยากรแร่ที่สำคัญอื่นๆ ได้แก่ หินปูนเพื่ออุตสาหกรรมก่อสร้าง และโดโลไมต์ทรัพยากรแร่ดังกล่าว สามารถจำแนกตามลักษณะการใช้ประโยชน์ได้ 4 กลุ่ม คือ

1) กลุ่มแร่เพื่อการพัฒนาสาธารณูปโภคพื้นฐานและโครงการขนาดใหญ่ของรัฐ ใช้เป็นวัตถุดิบสำหรับงานก่อสร้างสาธารณูปโภคพื้นฐานต่างๆ เช่น ถนน เขื่อนชลประทาน ฝายกั้นน้ำ เป็นต้น แร่ในกลุ่มนี้ ได้แก่

- แหล่งหินปูนเพื่ออุตสาหกรรมซีเมนต์ในจังหวัดสุราษฎร์ธานีกระจายตัวบริเวณเขาช่องลาด บริเวณด้านตะวันออกเฉียงเหนือของอำเภอดอนสัก เขาคกรกเบือ เขาอุ่มลูก และเขาสามหน้าบริเวณด้านตะวันออกเฉียงใต้ของอำเภอกาญจนดิษฐ์ และเขาถ้ำพระ อำเภอพนมสามารถจำแนกได้เป็น 3 แหล่ง มีเนื้อที่รวมทั้งสิ้น 4.3 ตารางกิโลเมตร มีปริมาณสำรองแร่ที่มีศักยภาพเป็นไปได้ประมาณ 1,340 ล้านเมตริกตัน

- แหล่งหินปูนเพื่ออุตสาหกรรมก่อสร้างในจังหวัดสุราษฎร์ธานี กระจายตัวบริเวณอำเภอพนม อำเภอดอนสัก อำเภอกาญจนดิษฐ์ และอำเภอนาสาร มีทั้งหมดจำนวน 242 แหล่ง มีเนื้อที่รวมทั้งสิ้น 562 ตารางกิโลเมตร มีปริมาณสำรองแร่ที่มีศักยภาพเป็นไปได้ประมาณ 293,690 ล้านเมตริกตัน ดังตาราง

ตารางแสดงแหล่งหินปูนเพื่ออุตสาหกรรมก่อสร้างในจังหวัดสุราษฎร์ธานี

แหล่งหินปูน	ที่ตั้ง	เนื้อที่ (ไร่)	ปริมาณสำรอง (ล้านเมตริกตัน)	หมายเหตุ
เขาคมน้อย	ต.ตลิ่งงาม อ.เกาะสมุย	40	-	ไม่มีการผลิต
เขานายายอูน	อ.กาญจนดิษฐ์	300	48.5	เป็นเขาหินปูนโดดๆ
เขาพับผ้า	ต.กรุด อ.กาญจนดิษฐ์	250	19	เป็นเขาหินปูนเล็กๆ
เขาไม้แดง	ต.พลาญวาส อ.กาญจนดิษฐ์	55	7.7	เป็นเขาหินปูนเล็กๆ
เขายมโดย	ต.พลาญวาส อ.กาญจนดิษฐ์	325	9.7	เป็นเขาหินปูนโดดๆ
เขาหลัก	ต.ท่าเนียบ อ.คีรีรัฐนิคม	490	22	เป็นเขาหินปูนสูงชัน
แหล่งหินบางสวรรค์	ต.บางสวรรค์ อ.พระแสง	126	7.4	เป็นเทือกเขาเตี้ย
แหล่งหินบ้านท่าเนียบ	ต.ท่าเนียบ อ.คีรีรัฐนิคม	221	12.5	-

ที่มาสำนักงานทรัพยากรธรณีเขต 4 (สุราษฎร์ธานี), กรกฎาคม 2558

2) กลุ่มแร่เพื่อสนับสนุนเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมใช้เป็นวัตถุดิบขั้นพื้นฐานของกระบวนการผลิตต่างๆ สำหรับอุตสาหกรรมต่อเนื่องหลายสาขา เช่น อุตสาหกรรมอาหาร ยา อุตสาหกรรมกระดาษอุตสาหกรรมสี พลาสติก อุตสาหกรรมหล่อโลหะ ดินสอสี ยาง แป้งนวลและใช้ทำขอล็ก แร่ที่สำคัญในกลุ่มนี้ ได้แก่

- แหล่งแร่ดิบุกในจังหวัดสุราษฎร์ธานี พบกระจายตัวเป็นแนวยาวบริเวณด้านตะวันออกเฉียงเหนือและบนเกาะในอ่าวไทย ได้แก่ แหล่งดิบุกอำเภอบ้านนาสาร อำเภอนาเดิม อำเภอเวียงสระ อำเภอกาญจนดิษฐ์

อำเภอเกาะสมุย อำเภอเกาะพะงัน ส่วนแหล่งแร่ด้านตะวันตก ได้แก่ แหล่งดีบุกอำเภอคีรีรัฐนิคม และอำเภอพนม
แหล่งแร่ดีบุกในจังหวัดสุราษฎร์ธานีที่พบรวมจำนวน 15 แหล่ง มีเนื้อที่รวมทั้งสิ้น 441 ตารางกิโลเมตร

- แหล่งแร่ยิปซัมในพื้นที่จังหวัดสุราษฎร์ธานีเกิดแบบปฐมภูมิ มีทิศทางการวางตัวในแนวเกือบเหนือ-ใต้ จากทางเหนือบริเวณตำบลปากแพรก อำเภอดอนสัก ทอดตัวไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ผ่านตำบลป่าร้อน อำเภอกาญจนดิษฐ์ ตำบลพรุพี ตำบล คลองปราบ อำเภอบ้านนาสาร ลงมาทางใต้ผ่านตำบลบ้านส้อง และตำบลเขานิพันธ์ อำเภอเวียงสระ จังหวัดสุราษฎร์ธานี สามารถจำแนกได้เป็น 7 พื้นที่ มีเนื้อที่รวม 13.6 ตารางกิโลเมตร ได้แก่

(1) แหล่งแร่ยิปซัมบ้านปากแพรก อยู่ในเขตตำบลปากแพรก อำเภอดอนสัก เป็นแหล่งที่พบอยู่เหนือสุดของเขตศักยภาพ ครอบคลุมพื้นที่ประมาณ 0.13 ตารางกิโลเมตร มีปริมาณสำรองคงเหลือประมาณ 2 แสนเมตริกตัน

(2) แหล่งแร่ยิปซัมบ้านกงซัง บ้านกงตาก อยู่ในเขตตำบลป่าร้อน ตำบลข้างซ้าย อำเภอกาญจนดิษฐ์ แหล่งแร่ครอบคลุมพื้นที่ 100 ไร่

(3) แหล่งแร่ยิปซัมคลองหาเหนือ อยู่ในเขตตำบลลำพูน อำเภอนาสาร แร่มีความหนาเฉลี่ยตั้งแต่ 15-25 เมตร มีปริมาณสำรองคงเหลือประมาณ 200,000 เมตริกตัน

(4) แหล่งแร่ยิปซัมคลองปราบ อยู่ในเขตตำบลคลองปราบ อำเภอนาสาร สายแร่วางตัวในแนวเกือบเหนือ-ใต้ แหล่งแร่ในบริเวณนี้เป็นแหล่งแร่ขนาดใหญ่ แร่ยิปซัมมีความบริสุทธิ์มาก

(5) แหล่งแร่ยิปซัมตำบลพรุพี อยู่ในเขตอำเภอนาสาร วางตัวต่อเนื่องจากแหล่งยิปซัมบ้านคลองปราบมาทางทิศใต้ สายแร่วางตัวในแนวเกือบเหนือ-ใต้ มีชั้นแร่แอนไฮไดรต์รองรับอยู่ด้านล่าง

(6) แหล่งแร่ยิปซัมตำบลบ้านส้อง อยู่ในเขตอำเภอเวียงสระ สายแร่วางตัวในแนวเหนือ-ใต้ ความหนาเฉลี่ยประมาณ 20-25 เมตร มีชั้นแร่แอนไฮไดรต์รองรับที่ระดับความลึกจากผิวดินประมาณ 30 เมตร

(7) แหล่งแร่ยิปซัมตำบลเขานิพันธ์ อยู่ในเขตอำเภอเวียงสระ สายแร่วางตัวในแนวเหนือ-ใต้ ความหนาเฉลี่ยประมาณ 20-25 เมตร โดยมีชั้นแร่แอนไฮไดรต์รองรับอยู่ด้านล่าง

- แหล่งแร่แบไรต์ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี พบการกระจายตัวบริเวณทางตอนใต้ของอำเภอกาญจนดิษฐ์ เขาไม้ไผ่ บริเวณรอยต่อแดนอำเภอท่าศาลา จังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน 2 แหล่ง แหล่งแร่มีการเกิดเป็นแบบสายแร่ มีเนื้อที่รวมกันประมาณ 4.5 ตารางกิโลเมตร

- แหล่งแร่ฟลูออไรต์ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี พบบริเวณทิศใต้ของอำเภอพนมพิน บริเวณตำบลท่าสะท้อน เป็นแหล่งขนาดเล็ก พบเพียง 2 แหล่งมีเนื้อที่รวมกันประมาณ 36.57 ตารางกิโลเมตร

3) กลุ่มแร่เพื่อการเกษตร ใช้เป็นวัตถุดิบสำหรับผลิตปุ๋ย ปรับปรุงคุณภาพดิน แร่กลุ่มนี้ คือโดโลไมต์ แร่โดโลไมต์ พบได้ในบริเวณต่างๆ ได้แก่

- แหล่งโดโลไมต์ในจังหวัดสุราษฎร์ธานีกระจายตัวอยู่ที่ทิศตะวันออกของจังหวัด ได้แก่ อำเภอกาญจนดิษฐ์ และอำเภอดอนสัก มีจำนวน 17 แหล่ง เนื้อที่รวมทั้งสิ้นประมาณ 32 ตารางกิโลเมตร ปริมาณทรัพยากรหินสำรองมีศักยภาพเป็นไปได้ประมาณ 14,020 ล้านเมตริกตัน

4) กลุ่มแร่พลังงาน ใช้เป็นเชื้อเพลิงในการผลิตกระแสไฟฟ้าและเป็นวัตถุดิบเชื้อเพลิงในอุตสาหกรรมที่ใช้พลังงานความร้อนไม่สูงนัก แร่กลุ่มนี้ คือ ถ่านหิน

- แหล่งถ่านหินในจังหวัดสุราษฎร์ธานีที่สำคัญ ได้แก่ แหล่งถ่านหินแฉ่งเคียนซา ครอบคลุมพื้นที่บางส่วนของอำเภอพระแสง อำเภอเคียนซา และอำเภอฟุนพิณ เป็นถ่านหินประเภทลิกไนต์-ซับบิทูมินัส มีพื้นที่รวม 151.98 ตารางกิโลเมตร มีปริมาณทรัพยากรหินสำรองมีศักยภาพเป็นไปได้ประมาณ 55.43 ล้านเมตริกตัน

บทที่ 2

สรุปความต้องการและศักยภาพของประชาชนในพื้นที่

2.1 การประมวลปัญหาและความต้องการของประชาชนในพื้นที่

การวิเคราะห์ศักยภาพการพัฒนาจังหวัดด้านต่างๆ รวมทั้งการวิเคราะห์วิสัยทัศน์ ประเด็นยุทธศาสตร์ ปัญหาและความต้องการของประชาชนและผู้มีส่วนได้เสียอื่นๆ จะทำให้ผู้เกี่ยวข้องสามารถเข้าใจบริบทของจังหวัดและปัจจัยแวดล้อมที่ส่งผลกระทบต่อการทำงานทั้งในปัจจุบันและอนาคต ผลการวิเคราะห์ศักยภาพจะถูกนำมาเป็นข้อมูลพื้นฐานในการกำหนดแนวทางและเป้าหมายการดำเนินงาน รวมทั้งกำหนดกลยุทธ์และแผนงานโครงการเพื่อให้บรรลุเป้าหมายการดำเนินงาน การที่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้มีส่วนร่วมในการทำความเข้าใจศักยภาพจังหวัดร่วมกัน จะช่วยสร้างความเห็นพ้องต้องกันและความเข้าใจอันดีในการดำเนินงานพัฒนาจังหวัดต่อไปในอนาคต ดังนี้

2.1.1 ผลสรุปการระดมความคิดเห็น (Focus group)

การระดมความคิดเห็นในประเด็นต่างๆ ในการประชุมคณะทำงานสนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดตามคำสั่งจังหวัดสุราษฎร์ธานี ที่ 1189/2560 ลงวันที่ 29 พฤษภาคม 2560 โดยมอบหมายหัวหน้าคณะทำงานรายสาขา จำนวน 5 สาขา ได้แก่ 1) สาขาพลังงาน 2) สาขาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม 3) สาขาสังคมและคุณภาพชีวิต 4) สาขาโครงสร้างพื้นฐาน 5) สาขาเศรษฐกิจ ซึ่งได้จัดประชุมคณะทำงานรายสาขา เมื่อวันที่ 23 มิถุนายน – 25 กรกฎาคม พ.ศ.2560 ประกอบกับการประชุมเพื่อรับฟังความคิดเห็นของภาคส่วนเพื่อจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดสุราษฎร์ธานี ระยะ 20 ปี (พ.ศ.2560-2579) เมื่อวันที่ 25-26 กรกฎาคม 2560 ซึ่งมีผลการประชุมสรุปได้ ดังนี้

1) สาขาพลังงาน โดยพลังงานจังหวัดฯ เป็นหัวหน้าคณะทำงานดำเนินการ ซึ่งที่ประชุมได้ข้อสรุปแนวทางการพัฒนาและโครงการสำคัญด้านพลังงาน ดังนี้

จุดอ่อน

1. จังหวัดสุราษฎร์ธานีไม่มีประเด็นหรือเป้าประสงค์ที่ชัดเจนในด้านพลังงานทำให้การขับเคลื่อนให้บรรลุเป้าหมายที่สอดคล้องกับทิศทางด้านนโยบายของพลังงานในระดับประเทศขาดความต่อเนื่องและไม่มีประสิทธิภาพ
2. ทิศทาง และขอบเขตการดำเนินงานของยุทธศาสตร์ด้านพลังงานระดับจังหวัดไม่ชัดเจนและขาดความต่อเนื่อง
3. ขาดการบริหารจัดการด้านพลังงานและบูรณาการระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอย่างมีประสิทธิภาพ
4. งบประมาณที่ได้รับการจัดสรรเพื่อสนับสนุนแผนงาน/โครงการด้านพลังงานในพื้นที่จังหวัดมีจำนวนจำกัด
5. ขาดรูปแบบเทคโนโลยีพลังงานทดแทนและอนุรักษ์พลังงานที่ชัดเจนและได้มาตรฐานในการเผยแพร่

6.ระบบฐานข้อมูลด้านพลังงานขาดประสิทธิภาพ เนื่องจากไม่มีการเก็บรวบรวม จัดเก็บ และปรับปรุงข้อมูลให้เป็นระบบ

ปัญหา/อุปสรรค

1. ขาดหน่วยงานรับผิดชอบหลักในการขับเคลื่อนแผนงาน โครงการ และกิจกรรมที่เกี่ยวข้องในด้านพลังงาน
2. มีการเปลี่ยนแปลงรัฐบาลบ่อยทำให้นโยบายด้านพลังงานขาดความต่อเนื่องและการดำเนินงานด้านกลไกราคาของพลังงานมีการแทรกแซงทางการเมือง
3. ภาวะโลกร้อนทำให้มีการใช้พลังงานไฟฟ้าเพิ่มสูงขึ้นส่งผลกระทบต่อนโยบายไฟฟ้า
4. ภัยธรรมชาติและการก่อวินาศกรรมมีผลกระทบต่อความมั่นคงด้านพลังงาน
5. ประชาชนขาดความรู้ความเข้าใจด้านพลังงานและแรงจูงใจในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ

6. สถาบันการศึกษาในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ยังไม่มีหลักสูตรการเรียนการสอนด้านพลังงาน

แนวทางการพัฒนา

1. จัดทำหมู่บ้านต้นแบบด้านพลังงาน
2. รณรงค์และส่งเสริมการอนุรักษ์พลังงานในทุกภาคส่วน เช่น โครงการกรีนออฟฟิศ การอนุรักษ์พลังงานในครัวเรือน
3. ส่งเสริมการผลิตพลังงานจากวัตถุดิบในท้องถิ่น เช่น การกำจัดขยะเพื่อผลิตไฟฟ้า ผลิตน้ำมันจากปาล์ม น้ำมัน และส่งเสริมการใช้แก๊สชีวภาพจากปศุสัตว์แทนแก๊สแอลพีจี

2) สาขาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยผู้อำนวยการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดฯ เป็นหัวหน้าคณะทำงานดำเนินการ ซึ่งที่ประชุมได้ข้อสรุปแนวทางการพัฒนาและโครงการ สำคัญด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ดังนี้

แนวทางการพัฒนา

1. สร้างจิตสำนึกในการจัดการขยะตั้งแต่ต้นทาง (ครัวเรือน โรงเรียน ผู้ประกอบการ)
2. สร้างเตากำจัดไฟฟ้าจากขยะ
3. การเพิ่มพื้นที่ป่าไม้ การบังคับใช้กฎหมายและลงโทษอย่างจริงจังเพื่อลดการบุกรุก
4. จัดให้มีระบบบำบัดน้ำเสียในเมืองก่อนปล่อยลงสู่แม่น้ำ และมีมาตรการเข้มงวดโรงงานอุตสาหกรรมในการปล่อยน้ำเสีย
5. สร้างเครือข่ายในการเตือนภัย เฝ้าระวังด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
6. การดูแลและรักษาพื้นที่กีดเซาะชายฝั่ง
7. สร้างการรับรู้ ตระหนัก ในการดูแลสัตว์ป่า สัตว์ทะเลหายาก

3) **สาขาสังคมและคุณภาพชีวิต** โดยพัฒนาสังคมและความมั่นคง ของมนุษย์จังหวัดฯ เป็นหัวหน้า คณะทำงานดำเนินการ ซึ่งที่ประชุมได้ ข้อสรุปแนวทางการพัฒนาและโครงการสำคัญด้านสังคมและคุณภาพชีวิต ดังนี้

จุดอ่อน

1. อัตราส่วนพึ่งพิงผู้สูงอายุเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง หมายถึงประชากรวัยทำงาน 100 คน ที่ต้องดูแล ผู้สูงอายุในอัตราที่เพิ่มขึ้นทุกปีซึ่งภาคส่วนที่เกี่ยวข้องยังไม่ได้เตรียมการแก้ไขปัญหาอย่างจริงจัง เช่น การสร้าง แรงงาน สร้างรายได้ พัฒนาอาชีพให้กับผู้สูงอายุเพื่อลดภาวะพึ่งพิง

2. งบประมาณที่ได้รับจัดสรร ยังไม่เพียงพอในการดำเนินการ

3. หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ยังขาดการวางแผนและวิเคราะห์ข้อมูลร่วมกันเพื่อแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบ

4. มีอาสาสมัครหลากหลายรูปแบบเข้ามา และมีแนวโน้มสูงขึ้น

5. การประกอบกิจการของโรงงานอุตสาหกรรมอาจส่งผลกระทบต่อสภาวะแวดล้อมในการทำงาน และผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมต่อชุมชนรอบโรงงาน

ปัญหา/อุปสรรค

1. ในระดับนโยบายสู่จังหวัดยังไม่ให้ความสำคัญในการจัดสรรงบประมาณเพื่อดำเนินการอย่าง ต่อเนื่องเป็นรูปธรรมเพื่อรองรับปัญหาดังกล่าว

2. การดำเนินการมีข้อจำกัดทางการเงิน พัดุด

3. การดูแลรักษาความปลอดภัยซึ่งมีทั้งประชากรแฝง แรงงานต่างด้าว และนักท่องเที่ยว ที่เดินทาง เข้ามาในพื้นที่มาก กำลังเจ้าหน้าที่ตำรวจมีไม่เพียงพอ

4. อุบัติเหตุที่เกิดจากการประกอบกิจการ การร้องเรียน ได้รับความเดือดร้อนจากการประกอบกิจการ โรงงานของสถานประกอบการ

แนวทางการพัฒนา

1. สร้างงาน สร้างรายได้ พัฒนาอาชีพให้กับผู้สูงอายุเพื่อลดภาวะพึ่งพิง (หอการค้าจังหวัดฯ เสนอ โครงการ Smart Health Senior Society รองรับโครงการสมุนไพรมะเร็งใหญ่)

2. เน้นบทบาทของสภาเด็กและเยาวชน และ อบท. เพื่อแก้ไขปัญหาเด็ก เยาวชน ที่มีพฤติกรรมเสี่ยง

3. การน้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่การปฏิบัติจนเป็นวิถีชีวิต (Way of Life)

4. โครงการเพิ่มประสิทธิภาพความปลอดภัยในโรงงานเพื่อลดผลกระทบต่อชุมชน เสนอโดย สำนักงานอุตสาหกรรม และการตั้งศูนย์ช่วยเหลือป้องกันบรรเทาภัยทางน้ำเสนอโดยหอการค้าจังหวัดฯ

5. การสร้างเมืองน่าอยู่ โดย อาจนิยาม เป็นเมืองสีเขียว การจัดการขยะและสิ่งแวดล้อม อารยสถาปัตย์ การใช้ที่ดิน อาคาร (ผังเมือง ผังชุมชน)

6. การปกครอง รับรู้สิทธิ ประชาชนในการดูแลตนเอง สร้างความเข้าใจอย่างต่อเนื่อง การมีส่วนร่วมอย่างแท้จริง

7. ด้านศาสนา วัฒนธรรม สถาบันทางสังคม และสื่อเป็นกลไกหลักในการอบรม ดูแลเด็กและ เยาวชน สร้างอัตลักษณ์ของคนที่ดี การปลูกฝังจิตอาสา เป็นค่านิยมเมืองคนดี

8. ด้านสาธารณสุข วิเคราะห์ความต้องการตลาดและให้สถาบันการศึกษาผลิตบุคลากรรองรับ รวมทั้ง ลดความเหลื่อมล้ำในสังคมเมือง และชนบทโดยสร้างการมีส่วนร่วม

4) สาขาโครงสร้างพื้นฐาน มีโยธาธิการและผังเมืองจังหวัดฯ เป็นหัวหน้า คณะทำงานดำเนินการ ซึ่งที่ประชุมได้ข้อสรุปแนวทางการพัฒนาและโครงการสำคัญด้านโครงสร้างพื้นฐาน ดังนี้

1. พัฒนาและยกระดับระบบโครงสร้างพื้นฐาน โดยแบ่งเป็น 2 ด้าน คือ

1.1 โครงสร้างด้านกายภาพ ได้แก่ การขนส่งทางน้ำ ทางบก ทางอากาศ การรักษาความปลอดภัย เพื่อรองรับการเคลื่อนย้ายคนและสินค้ารองรับการพัฒนาประเทศและภูมิภาคในอนาคต

1) ทางถนน สร้างถนน

- เป็นจุดทางลัด ระหว่าง มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี – ห้างเซ็นทรัล
- เส้นทางเข้าโรงเรียน สฎ.2 ไปยัง เส้น 44
- เส้นทางจากสะพานศรีสุราษฎร์ ไปยังสี่แยก –ท่าเรือท่าทอง เพื่อป้องกันอุบัติเหตุ
- เส้นทางทุ่งกง – วัดประดู่ กลายเป็นวงแหวน เชื่อม กาญจนดิษฐ์ พุนพิน เมือง
- เส้น สะพานศรีสุราษฎร์ กระแตะแจะ ปากน้ำกาญจนดิษฐ์ ดอนสัก พอด ชลคราม

เพื่อการท่องเที่ยวเลียบชายฝั่ง

2) ทางน้ำ ตัดถนนเชื่อมท่าเทียบเรือที่เป็น marina เพื่อการท่องเที่ยวและขุดลอกร่องน้ำบ้านดอน ซึ่งต้นเงินเพื่อให้เรือเดินทางสะดวก

3) ทางอากาศ สร้างสนามบินขนาดใหญ่ (ภูเก็ต กระบี่ สฎ) เป็นโครงการระดับภูมิภาคสามารถแข่งขันเทียบเท่าข้างอื่น

4) ทางราง มีรถไฟ monorail รอบเกาะสมุย และควรมีรถไฟที่ link จากสถานีรถไฟพุนพินสู่เมือง

1.2) โครงสร้างด้านระบบดิจิทัล เช่น สัญญาณโทรศัพท์มือถือ อินเทอร์เน็ต ครอบคลุมและเข้าถึงทุกพื้นที่จังหวัด เพื่อรองรับการเคลื่อนที่ของข้อมูลข่าวสาร

5) สาขาเศรษฐกิจ มีคลังจังหวัดฯ เป็นหัวหน้าคณะทำงานดำเนินการ ซึ่งที่ประชุมได้ข้อสรุปแนวทางการพัฒนาและโครงการสำคัญด้านเศรษฐกิจ ซึ่งประกอบด้วย 4 ด้านหลัก ได้แก่ พืชเศรษฐกิจหลักประมง ปศุสัตว์ การท่องเที่ยว และการค้าการลงทุน ดังนี้

จุดอ่อน

พืชเศรษฐกิจหลัก (ยางพารา ปาล์มน้ำมัน)

1. ขาดแคลนแรงงานกรีดยาง
2. เกษตรกรขาดความมุ่งมั่นในการประกอบอาชีพการเกษตรให้ดีขึ้น
3. เกษตรกรขาดทักษะในการบริหารจัดการต้นทุนและการเพิ่มมูลค่าการผลิต
4. เกษตรกรรุ่นลูกที่ได้รับการศึกษาไม่ได้กลับมาทำอาชีพเกษตรกร
5. ขาดแรงงานทักษะด้านการผลิตในภาคส่วนต่างๆ
6. ขาดแรงงานในพื้นที่
7. ขาดการเพิ่มมูลค่าของวัตถุดิบเช่น ยางพารา

ปัญหา/อุปสรรค

พืชเศรษฐกิจหลัก (ยางพารา ปาล์มน้ำมัน)

1. เกษตรกรส่วนใหญ่ประสบปัญหาการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารที่ถูกต้องและจำเป็น มีหนี้สินและไม่มีกรรมสิทธิ์ในที่ดินทำกิน การรวมกลุ่มไม่เข้มแข็งทำให้ไม่มีอำนาจในการต่อรอง ทั้งยังเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุและคนรุ่นใหม่สืบทอดอาชีพเกษตรกรน้อยลง
2. ประสิทธิภาพการผลิตภาคการเกษตรอยู่ในระดับต่ำ มีการใช้ปัจจัยการผลิตอย่างไม่เหมาะสม รวมทั้งมีการแข่งขันและการกีดกันทางการค้าเพิ่มมากขึ้น ในรูปแบบของการกำหนดมาตรฐานความปลอดภัยของผู้ผลิต ผู้บริโภคและสิ่งแวดล้อม
3. การวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยี นวัตกรรมใหม่ๆ ในภาคการเกษตรมีจำกัด มีฐานข้อมูลด้านการเกษตรที่ทันสมัยแต่ยังไม่ครอบคลุมในทุกมิติ
4. การทำการเกษตรที่ไม่เหมาะสม เช่น การปลูกพืชซ้ำซาก การปลูกในที่ลาดชัน มีการบุกรุกทำลายป่าต้นน้ำลำธารส่งผลให้ทรัพยากรธรรมชาติเสื่อมโทรม ประกอบกับการมีการเกิดภัยธรรมชาติจากการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศโลกที่มีความรุนแรงและความถี่สูงขึ้น
5. นโยบายภาครัฐที่ผ่านมาส่วนใหญ่เป็นโครงการระยะสั้น ขาดความต่อเนื่อง และมักเป็นการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าไม่มีการบูรณาการระหว่างกระทรวง

แนวทางการพัฒนา

1. พืชเศรษฐกิจหลัก

1.1) ยางพารา:

- 1.การจัดระบบตลาดให้เข้าถึงได้ง่าย
- 2.ส่งเสริมเป็นเกษตรกรแปลงใหญ่ เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การลดต้นทุน การพัฒนาเกษตรกรเป็น Smart Farmer
- 3.การควบคุมพื้นที่การปลูกให้เป็นไปตามความเหมาะสม (Zoning)
4. การปรับปรุงวิธีการแปรรูป ให้แก่ผู้บริโภคโดยตรง โดยต้องผ่านอุตสาหกรรมชั้นกลาง
5. การนำ งานวิจัย วิชาการ ค้นคว้า ผลิตภัณฑ์ใหม่ การจัดการ และเพิ่มเทคโนโลยีมาปรับใช้

1.2) ปาล์มน้ำมัน:

- 1) ส่งเสริมการรับซื้อปาล์มน้ำมันให้ได้มาตรฐาน โดยมีประกาศราคาที่เป็นมาตรฐาน
- 2) ทำวิจัยเพื่อเพิ่มอัตราการสกัดน้ำมันปาล์ม
- 3) พัฒนาเกษตรกรให้เป็น Smart Farmer Smart Products และ Smart Enterprise
- 4) การจัดการ Stock ปาล์มน้ำมันเพื่อสร้างกลไกราคาตลาดให้เพิ่มขึ้น
- 5) เพิ่มมูลค่าผลผลิตให้ตรงความต้องการของผู้บริโภค เช่น ผลิตภัณฑ์เวชสำอาง

1.3) ผลไม้:

- 1) ทำการตลาด online การซื้อขายล่วงหน้า ติดต่อกับจังหวัดอื่นเพื่อแลกเปลี่ยนค้า เช่น แลกข้าวกับมังคุด
- 2) สร้างอัตลักษณ์ตลาดล่วงหน้า โดยใช้ GI การเล่าเรื่อง (Story) การสร้างแบรนด์
- 3) ควรวิเคราะห์สภาพพื้นที่เป็นที่ตั้ง และควรปลูกพืชที่เหมาะสมกับพื้นที่ เช่น มะพร้าวโดย

การจัดการแมลงตำหนามที่เป็นศัตรูพืช หรือการทำตลาดด้านสมุนไพร เช่นตะไคร้ ขมิ้น ซึ่งหากทำในระดับอุตสาหกรรมก็ต้องทำตลาดล่วงหน้า ทำให้เกษตรกรสามารถวางแผนการผลิต และการลดต้นทุน (ดิน น้ำ ปุ๋ย) แทนที่จะส่งเสริมพืชที่กำลังเป็นปัญหา เช่น ยางพารา หรือ ปาล์มน้ำมัน เพราะไม่สามารถกำหนดราคาเองได้

4) พัฒนาเกษตรกรให้เป็น Smart Farmer

จุดอ่อน

การท่องเที่ยว

- 1) ระบบนิเวศน์ทางทะเลและชายฝั่งถูกใช้ประโยชน์เกินศักยภาพและเกิดความขัดแย้งจากการใช้ทรัพยากรธรรมชาติเชิงเศรษฐกิจ
- 2) ขาดการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมที่ดี ทั้งในเขตชุมชนและแหล่งท่องเที่ยวหลัก
- 3) ภาครัฐขาดประสิทธิภาพทำงานแก้ปัญหาระยะสั้นขาดความต่อเนื่องเชื่อมโยงการพัฒนาทุกระดับ
- 4) ความเสื่อมโทรมของแหล่งท่องเที่ยว
- 5) มีภาพลักษณ์ด้านลบเรื่องความปลอดภัย การเอารัดเอาเปรียบและหลอกลวงนักท่องเที่ยวสินค้าที่ไม่มีคุณภาพ
- 6) ขาดแคลนบุคลากรด้านการท่องเที่ยว โดยเฉพาะมัคคุเทศก์ที่มีความรู้ความเข้าใจในภาษาต่างประเทศ
- 7) องค์กรการปกครองท้องถิ่นและชุมชนขาดความรู้ด้านการจัดการภูมิทัศน์และการวางแผนพัฒนาการท่องเที่ยวในระดับท้องถิ่น
- 8) ผู้ประกอบการยังมีการเอารัดเอาเปรียบนักท่องเที่ยว
- 9) ระบบขนส่งไม่ต่อเนื่องเชื่อมโยงกัน

ปัญหา/อุปสรรค

- 1) การเข้าสู่ประชาคมอาเซียนทำให้เกิดการเคลื่อนย้ายเงินทุนและแรงงานเสรีส่งผลกระทบต่อภาคธุรกิจการท่องเที่ยวจำนวนมากที่ยังไม่พร้อม โดยเฉพาะปัจจัยด้านภาษาต่างประเทศ
- 2) ภาวะเศรษฐกิจโลกที่ผันผวนและราคาน้ำมันที่สูงขึ้นส่งผลกระทบต่อราคาปัจจัยการผลิตและค่าครองชีพที่เพิ่มสูงขึ้น
- 3) การแข่งขันและแย่งชิงในตลาดการท่องเที่ยวระหว่างจังหวัดมีแนวโน้มสูงขึ้น
- 4) ภาวะเศรษฐกิจโลกมีความผันผวนไม่แน่นอน เป็นสาเหตุให้นักท่องเที่ยวตัดสินใจไม่เดินทางท่องเที่ยว หรือมีการใช้จ่ายน้อยลง
- 5) ภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศของโลก
- 6) การแข่งขันระหว่างบุคลากรในอาเซียน
- 7) ความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว
- 8) ขาดบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว (ไกด์ การเป็นเจ้าของบ้านที่ดี)
- 9) สิ่งอำนวยความสะดวกในการเดินทางเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว
- 10) แหล่งท่องเที่ยวแต่ละจุดห่างไกล
- 11) ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยว

แนวทางการพัฒนา

- 1) การนำเทคโนโลยีมาใช้ในการจัดทำฐานข้อมูลด้านการท่องเที่ยว
- 2) พัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยว ด้าน ภาษา แรงงานใช้และไม่ใช้ทักษะ
- 3) สร้างและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวใหม่ๆ เช่น กระเช้าลอยฟ้าเชื่อมยอดเขาบริเวณเขื่อนเชี่ยวหลาน หรือน้ำตกขนาดใหญ่
- 4) สร้างเส้นทางและรูปแบบการท่องเที่ยวที่เชื่อมโยงการท่องเที่ยวหลักสู่การท่องเที่ยวชุมชน
- 5) สร้างและพัฒนาระบบขนส่งสาธารณะ ระหว่างแหล่งท่องเที่ยว เช่น monorail รอบเกาะสมุย สร้างท่าเรือที่ได้มาตรฐานบริเวณเกาะพะงัน และเขื่อนเชี่ยวหลาน
- 6) พัฒนาระบบความปลอดภัยและสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว
- 7) จัดกิจกรรมส่งเสริมการตลาดทั้งในและต่างประเทศ
- 8) สร้างและขยายสนามบินที่ได้มาตรฐานสากล สามารถ Check in Check-Through ได้ทันที

การคัดการลงทุน

จุดอ่อน

ระบบโลจิสติกส์ในจังหวัดยังไม่มีประสิทธิภาพสูงสุดในความเป็นศูนย์กลางของภาคใต้ตอนบน

ปัญหา/อุปสรรค

- 1) ระบบการตรวจสอบเครดิตบูโรควรมีการแยกรายละเอียดที่ชัดเจน
- 2) ผู้ประกอบการเข้าถึงไม่ถึงเงินทุนที่ภาครัฐสนับสนุนในอัตราดอกเบี้ยต่ำซึ่งบางครั้งมีวงเงินให้กู้ไม่เพียงพอต่อจำนวนคน

แนวทางการพัฒนา

- 1) การเป็น Smart City ซึ่งจำเป็นต้องมี ระบบเทคโนโลยี โครงสร้างพื้นฐาน ระบบบริการสาธารณะ เพื่อเชื่อมโยง ผู้ประกอบการในพื้นที่ และการท่องเที่ยว เช่น
 - โครงการก่อสร้างถนนรองรับการลงทุนและการท่องเที่ยว เส้นทางสายปากน้ำ-ท่าทองใหม่
 - โครงการถนนเลี่ยงชายฝั่งทะเล ชุมพร สุราษฎร์ธานี เลียบสะพานศรีสุราษฎร์ ต.ท่าทองหาดนางกำ ดอนสัก นครศรีธรรมราช
 - โครงการถนนโครงข่ายจังหวัดสุราษฎร์ธานี เส้น 401 ตัดไปยังคลองน้อย 4208 ไปยังเส้น 44 ตัดถนนขุนทะเล ทุ่งกง
 - สร้างอัตลักษณ์ในการดึงคนมาท่องเที่ยวบนบก เช่น สร้างหอคอยสูง แสดงศิลปวัฒนธรรมศรีวิชัย สร้างพิพิธภัณฑ์ศูนย์เรียนรู้ศรีวิชัย Outlet สร้างกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติโดยใช้รถราง
 - นำเสนอนักลงทุนเพื่อร่วมสร้างท่าเรือ marina หาดนางกำ
 - สร้าง Sport Complex ส่งเสริมการท่องเที่ยวโดยใช้กีฬา
- 2) มีระบบโลจิสติกส์เชื่อมโยงการเคลื่อนไหวของเงินทุน
- 3) มีการผลิตคนมารับโดยต้องเป็น Specialist ตรงกับการใช้งานได้จริง
- 4) ใช้กฎหมายที่เป็นมิตรกับนักลงทุนเพิ่มขึ้น อาทิ กฎหมายแรงงาน กฎหมายผังเมือง เป็นต้น
- 5) การจัดการสิ่งแวดล้อม เช่น การนำขยะไปใช้ให้เกิดประโยชน์เพิ่มขึ้น

ประมงและปศุสัตว์

จุดแข็ง

ประมง

- 1) มีระบบฐานข้อมูลกลาง และมีสถาบันเก็บข้อมูล
- 2) มีผลการศึกษา วิจัยที่หลากหลาย และเหมาะสมอย่างยิ่งยืน
- 3) การทำประมงอย่างมีคุณภาพ โดยรักษาสภาพแวดล้อม การบำบัดน้ำเสียในชุมชนลงอำเภอดอน และก้าวเป็นครัวโลก

บทที่ 3 ทิศทางของประเทศไทย

3.1 แผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี

วิสัยทัศน์: “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”

เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์

“ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” นำไปสู่การพัฒนาให้คนไทยมีความสุข และตอบสนองต่อการบรรลุซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติ ในการที่จะพัฒนาคุณภาพชีวิต สร้างรายได้ระดับสูง เป็นประเทศพัฒนาแล้ว และสร้างความสุขคนไทย สังคมมีความมั่นคงเสมอภาคและเป็นธรรม ประเทศสามารถแข่งขันได้ในระบบเศรษฐกิจ

ความมั่นคง

- การมีความมั่นคงปลอดภัย จากภัยและการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในประเทศและภายนอกประเทศในทุกระดับทั้งระดับประเทศ สังคม ชุมชน ครัวเรือน และปัจเจกบุคคลและมีความมั่นคงในทุกมิติ ทั้งมิติเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และการเมือง
- ประเทศ มีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย มีสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ที่เข้มแข็งเป็นศูนย์กลางและเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของประชาชน ระบบการเมืองที่มั่นคงเป็นกลไกที่นำไปสู่การบริหารประเทศที่ต่อเนื่องและโปร่งใสตามหลักธรรมาภิบาล
- สังคม มีความปรองดองและความสามัคคี สามารถผนึกกำลังเพื่อพัฒนาประเทศ ชุมชน มีความเข้มแข็ง ครอบครัวมีความอบอุ่น
- ประชาชน มีความมั่นคงในชีวิต มีงานและรายได้ที่มั่นคงพอเพียงกับการดำรงชีวิตที่มีที่อยู่อาศัยและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
- ฐานทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม มีความมั่นคงของอาหาร พลังงาน และน้ำ

ความมั่งคั่ง

- ประเทศไทยมีการขยายตัวของเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง ยกระดับเป็นประเทศในกลุ่มประเทศรายได้สูงความเหลื่อมล้ำของการพัฒนาลดลง ประชากรได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเท่าเทียมกันมากขึ้น
- เศรษฐกิจมีความสามารถในการแข่งขันสูง สามารถสร้างรายได้ทั้งจากภายในและภายนอกประเทศ สร้างฐานเศรษฐกิจสังคมแห่งอนาคต และเป็นจุดสำคัญของการเชื่อมโยงในภูมิภาคทั้งการคมนาคมขนส่ง การผลิต การค้า การลงทุน และการทำธุรกิจ มีบทบาทสำคัญในระดับภูมิภาคและระดับโลก เกิดสายสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจและการค้าอย่างมีพลัง
- ความสมบูรณ์ในทุนที่จะสามารถสร้างการพัฒนาต่อเนื่อง ได้แก่ ทุนมนุษย์ ทุนทางปัญญา ทุนทางการเงิน ทุนที่เป็นเครื่องจักร ทุนทางสังคม และทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ความยั่งยืน

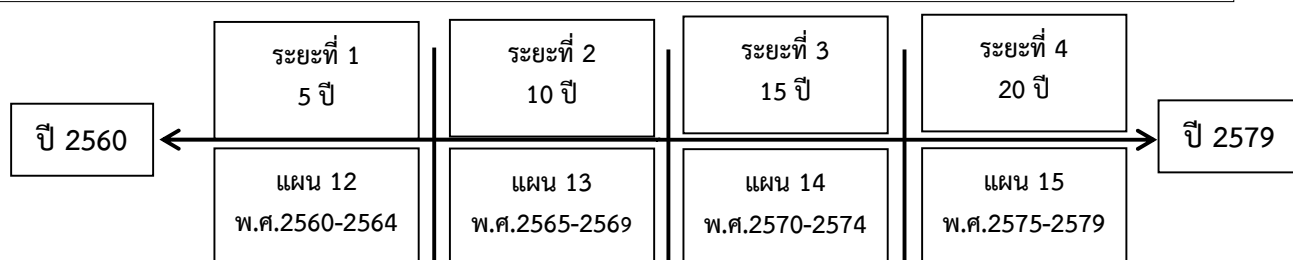
- การพัฒนาที่สามารถสร้างความเจริญ รายได้ และคุณภาพชีวิตของประชาชนให้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจที่ไม่ใช่ทรัพยากรธรรมชาติเกินพอดี ไม่สร้างมลภาวะต่อสิ่งแวดล้อมจนเกินความสามารถในการรองรับและเยียวยาของระบบนิเวศน์
- การผลิตและการบริโภคเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และสอดคล้องกับกฎ ระเบียบของประชาคมโลกซึ่งเป็นที่ยอมรับร่วมกัน ความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีคุณภาพดีขึ้น คนมีความรับผิดชอบต่อสังคม มีความเอื้ออาทร เสียสละเพื่อผลประโยชน์ส่วนรวม
- มุ่งประโยชน์ส่วนรวมอย่างยั่งยืนให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชนทุกภาคส่วน เพื่อการพัฒนาในทุกระดับอย่างสมดุล มีเสถียรภาพ และยั่งยืน
- ประชาชนทุกภาคส่วนในสังคม ยึดถือและปฏิบัติตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

อนาคตประเทศไทย ปี 2579 : ร่วมมือกันขับเคลื่อนประเทศให้ก้าวไปสู่...

<p>เศรษฐกิจและสังคมไทยมีการพัฒนาอย่างมั่นคงและยั่งยืน โดยสถาบันหลักของชาติดำรงอยู่อย่างมั่นคงเป็นจุดยึดเหนี่ยวของสังคม มีความสามัคคีของคนในชาติ มีความสงบและอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขในทุกพื้นที่ และมีระดับรายได้ในกลุ่มประเทศรายได้สูง มีความเป็นธรรมในสังคม และความเหลื่อมล้ำลดลงในทุกมิติ ประเทศไทยมีบทบาทสำคัญในภูมิภาคและโลก</p>
<p>ระบบเศรษฐกิจมีความเป็นชาติการค้าบนฐานการขยายตัวของการค้าส่งค้าปลีกและเศรษฐกิจดิจิทัลที่เข้มข้น มีการเติบโตอย่างมีคุณภาพ กระจายฐานการผลิตและบริการไปในพื้นที่ต่าง ๆ อย่างทั่วถึง มีเสถียรภาพ แข่งขันบนฐานการพัฒนานวัตกรรม และมีฐานการผลิต บริการ และลงทุนที่เชื่อมโยงในอาเซียน เพื่อให้ประเทศไทยเข้าสู่การมีรายได้สูงภายในปี 2579 และเข้าสู่การเป็นประเทศพัฒนาแล้ว โดย</p> <ul style="list-style-type: none"> ■ ภาคเกษตร เป็นฐานการผลิต bio-bases ที่สำคัญ เป็นฐานการผลิตอาหารที่มั่นคงและปลอดภัย และเป็นฐานการผลิตที่มีผลิตภาพการผลิตสูง มีระบบบริหารจัดการที่ดีด้านประมง ■ ภาคอุตสาหกรรม ฐานอุตสาหกรรมเดิมมีศักยภาพสูงขึ้น มีอุตสาหกรรมอนาคตที่ได้รับการพัฒนาให้เป็นฐานรายได้ใหม่ โดยมุ่งสู่การเป็นศูนย์กลางการผลิต การค้า และการลงทุนในอนุภูมิภาคและภูมิภาคอาเซียน เช่น ศูนย์การผลิตรถยนต์และชิ้นส่วนและศูนย์ทดสอบและวิจัยพัฒนารถยนต์และชิ้นส่วนของเอเชีย ศูนย์กลางการผลิตพลังงาน/วัสดุชีวภาพของภูมิภาคอาเซียน ศูนย์กลางการผลิตอุตสาหกรรมดิจิทัล เป็นต้น ■ ภาคบริการ ธุรกิจบริการเดิมได้รับการพัฒนายกระดับคุณภาพและศักยภาพให้สูงขึ้น เช่น การขนส่ง ทั้งทางบก ทางอากาศ และทางทะเล และส่งเสริมธุรกิจบริการอนาคตให้เป็นฐานรายได้ใหม่ โดยมุ่งสู่การเป็นศูนย์กลางการลงทุนและการให้บริการของภูมิภาคอาเซียน เช่น ศูนย์กลางการให้บริการสุขภาพของภูมิภาคอาเซียน เมืองหลวงแห่งการท่องเที่ยวและบริการของอาเซียน ศูนย์บริการทางการเงิน การศึกษานานาชาติ และบริการด้านโลจิสติกส์ เป็นต้น ■ วิสาหกิจและการดำเนินธุรกิจ วิสาหกิจขนาดกลาง ขนาดย่อมเข้มแข็ง เป็นฐานการผลิตและบริการที่สำคัญของประเทศ
<p>คนไทยในอนาคต มีศักยภาพในการร่วมกันพัฒนาประเทศ สามารถปรับตัวรองรับบริบทการพัฒนาในอนาคต มีความพร้อมทั้งกาย ใจ สติปัญญา มีทักษะในการวิเคราะห์อย่างมีเหตุผล มีการเรียนรู้ตลอดชีวิต มีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง มีจิตสำนึกวัฒนธรรมที่ดีงาม รู้คุณค่าความเป็นไทย และมีความรับผิดชอบ เป็นรากฐานที่มั่นคงของชุมชนสังคม รักชาติ และสถาบันพระมหากษัตริย์</p>
<p>สังคมไทยเป็นสังคมที่เป็นธรรม มีความเหลื่อมล้ำน้อย อัตราความยากจนต่ำ มีการกระจายโอกาสเข้าถึงทรัพยากรการสร้างฐานอาชีพ บริการทางสังคมที่มีคุณภาพ และกระบวนการยุติธรรมอย่างทั่วถึง ไม่คอร์รัปชัน โดยที่ประชาชนทุกช่วงวัยมีคุณภาพชีวิตที่ดี ครอบครัวอยู่ดีมีสุข</p>
<p>เศรษฐกิจและสังคมพัฒนาอย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เป็นประเทศที่มีระบบเศรษฐกิจสีเขียว ระดับการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ต่ำ มีพื้นที่สีเขียวใหญ่ขึ้น ประชาชนมีพฤติกรรมการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม</p>
<p>ระบบการบริหารภาครัฐมีประสิทธิภาพ ทันสมัย รับผิดชอบ โปร่งใส ตรวจสอบได้และประชาชนมีส่วนร่วม กระจายอำนาจและมีการกำหนดภารกิจที่เหมาะสมระหว่างส่วนกลาง ภูมิภาค และท้องถิ่น</p>

ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ.2560-2579) 6 ด้าน

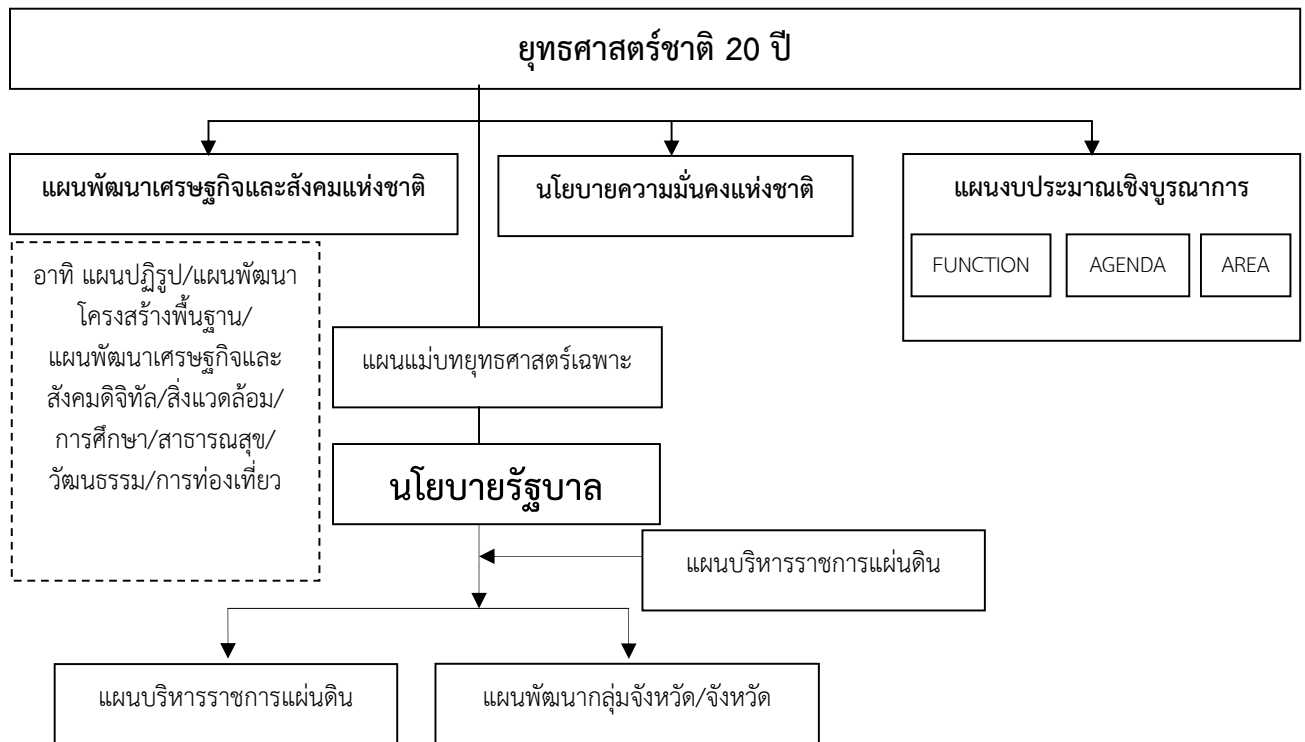
1. ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง
2. ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน
3. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน
4. ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม
5. ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
6. ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

ยุทธศาสตร์แผนพัฒนาฉบับที่ 12

1. การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์
2. การเสริมความเป็นธรรมลดความเหลื่อมล้ำในสังคม
3. การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน
4. การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน
5. ด้านความมั่นคง
6. การเพิ่มประสิทธิภาพและธรรมาภิบาลในภาครัฐ
7. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์
8. ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม
9. การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ
10. การต่างประเทศ ประเทศเพื่อนบ้าน และภูมิภาค

ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ชาติกับแผนในระดับต่าง ๆ

ปัจจัยสำคัญของยุทธศาสตร์ชาติ

1. สาระของยุทธศาสตร์ชาติ

กำหนดวิสัยทัศน์ระยะยาวที่ชัดเจน มีการกำหนดเป้าหมายและภาพในอนาคตของประเทศที่ชัดเจนและเป็นที่เข้าใจ รับรู้ และยอมรับเป็นเจ้าของร่วมกัน สามารถถ่ายทอดเป้าหมายของยุทธศาสตร์ชาติ สู่เป้าหมายเฉพาะด้านต่างๆ ตามระยะเวลาเป็นช่วงๆ ของหน่วยงานปฏิบัติได้ และมีการกำหนดตัวชี้วัดที่สามารถวัดผลสัมฤทธิ์ได้

2. ระบบและกฎหมาย

มีกฎหมายรองรับ มีกลไกเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและแผนในระดับต่าง ๆ เพื่อให้ส่วนราชการนำยุทธศาสตร์ชาติไปปฏิบัติ รวมทั้งกรอบกฎหมายด้านการจัดสรรงบประมาณ ให้สามารถระดมทรัพยากรเพื่อผลักดันขับเคลื่อนการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติอย่างมีบูรณาการ และกรอบกฎหมายที่จะกำหนดให้การดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติมีความต่อเนื่อง รวมทั้งมีระบบการติดตามและประเมินผลอย่างเป็นระบบในทุกระดับ

3. กลไกสู่การปฏิบัติ

มีกลไกที่สอดคล้อง/สอดคล้องตั้งแต่ระดับการจัดทำยุทธศาสตร์ การนำไปสู่การปฏิบัติ และการติดตามประเมินผล รวมทั้งมีกลไกในการกำกับดูแล บริหารจัดการและการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติสู่การปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพและหน่วยงานปฏิบัติจะต้องมีความเข้าใจ สามารถกำหนดแผนงาน โครงการให้สอดคล้องกับเป้าหมายที่กำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ชาติ

4. การยอมรับของสังคม

มีการสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจต่อสาธารณชน มีการรับฟังความคิดเห็นจากทุกกลุ่ม สร้างการมีส่วนร่วม และความเป็นเจ้าของร่วมกัน เพื่อให้ได้การยอมรับจากทุกภาคส่วนในสังคม

3.2 แนวทางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 - 2564)

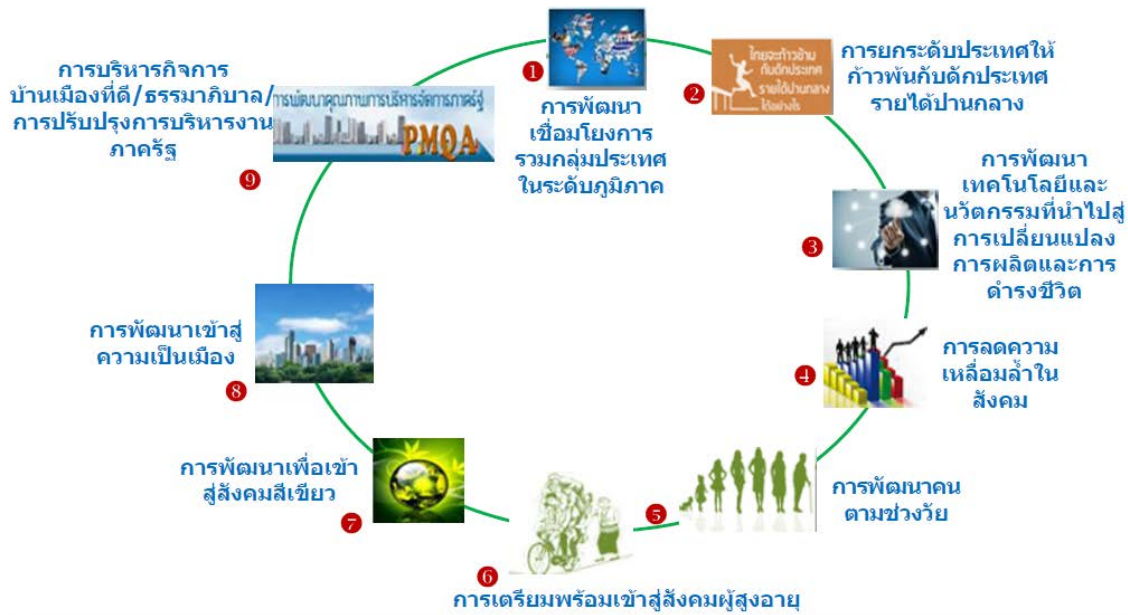
ด้วยในเดือน ก.ย. 2559 จะสิ้นสุดระยะเวลาในการใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) ในฐานะหน่วยงานรับผิดชอบหลักปัจจุบันอยู่ในช่วงการจัดทำแผนพัฒนาฉบับที่ 12 สำหรับขับเคลื่อนประเทศ ระหว่างปี พ.ศ. 2560 - 2564 ซึ่งกระบวนการทั้งหมดทั้งการรับฟังความคิดเห็น การปรับปรุงร่าง และการนำเข้าสู่กระบวนการทางกฎหมายคาดว่าจะแล้วเสร็จภายในเดือนกันยายน พ.ศ. 2559 ทั้งนี้ ลักษณะเด่นสำคัญของแผนพัฒนา ฉบับที่ 12 คือ จะเป็นแผนที่เชื่อมโยงแผนยุทธศาสตร์ชาติ ทั้งจากสมาชิกสภาปฏิรูป (สปช.) และแผนยุทธศาสตร์ประเทศไทยในระยะ 20 ปีของรัฐบาลมาอยู่ในแผนด้วย โดยแผนพัฒนาจะทำหน้าที่เป็นแผนเชิงปฏิบัติการ (Operating plan) ของยุทธศาสตร์ชาติช่วยเสริมให้ประเทศพัฒนาไปทีละขั้นตอนสู่เป้าหมายตามที่ยุทธศาสตร์กำหนดไว้

นายอาคม เติมพิทยาไพสิฐ (เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ) ได้ให้ข้อมูลเพิ่มเติมผ่านทางหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจถึงเป้าหมายของการพัฒนาประเทศไทยตามแผนพัฒนา ฉบับที่ 12 ว่า “ในแผนพัฒนาฉบับที่ 12 มีการวางเป้าหมายไว้หลายด้าน ทางด้านเศรษฐกิจจะระบุว่าเมื่อสิ้นสุดแผนพัฒนาฯ ในปี 2564 มีเป้าหมายในการผลักดันให้ประเทศพ้นจากกับดักประเทศรายได้ปานกลางการเพิ่มผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศต่อประชากร (GDP Per Capita) เพิ่มขึ้นเป็น 317,051 บาท และรายได้ประชาชาติต่อหัว (GNP Per Capita) เพิ่มขึ้นเป็น 301,199 บาทต่อคนต่อปี ภายใต้เงื่อนไขทางเศรษฐกิจว่าผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (จีดีพี) จะขยายตัวได้เฉลี่ยไม่ต่ำกว่า 5% ผลผลิตภาพการผลิตของประเทศเพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่า 2.5% ต่อปี การลงทุนรวมโดยเฉลี่ยขยายตัวไม่ต่ำกว่า 8% และการส่งออกขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่า 4% ต่อปี”¹

นอกจากนั้น นางสาวลดาวัลย์ คำภา (รองเลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ) ได้สรุปประเด็นการพัฒนาที่สำคัญในช่วงแผนฯ 12 ภายใต้หัวข้อ “การขับเคลื่อนประเทศไปสู่ ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน: นโยบายรัฐบาล ทิศทางแผนฯ 12 และยุทธศาสตร์การพัฒนาภาค” เมื่อคราวบรรยายวันที่ 12 มิถุนายน 2558 รายละเอียดดังต่อไปนี้

¹ “แผนพัฒนาฉบับที่ ๑๒ กับความท้าทายทางเศรษฐกิจและสังคม” โดย เว็บไซต์หนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ
[<http://www.bangkokbiznews.com/blog/detail/635090#sthash.4Pmn4fQE.dpuf>]

ประเด็นการพัฒนาที่สำคัญในช่วงแผนฯ 12

1. การพัฒนาเชื่อมโยงการรวมกลุ่มประเทศในระดับภูมิภาค (Regionalization: Globalization Becomes Regional) โดยให้ความสำคัญกับการกำหนดแนวทางเตรียมพร้อมสำหรับการรวมกลุ่มกับประเทศต่างๆ ในภูมิภาค โดยเฉพาะการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน เช่นการจัดสรรทรัพยากรอย่างเหมาะสม เป็นต้น

2. การยกระดับประเทศให้ก้าวพ้นกับดักประเทศรายได้ปานกลาง (Escaping from Middle Income Trap) โดยให้ความสำคัญกับการระบุทิศทางการพัฒนาประเทศที่ชัดเจนเพื่อให้ประเทศไทยเป็นประเทศที่มีคุณภาพชีวิตสูงมีระดับการศึกษาและความรู้ ตลอดจนมีความสามารถทางการวิจัยและเทคโนโลยีที่นำไปสู่ความสามารถในการสร้างรายได้และมูลค่าเพิ่มที่สูงขึ้น

3. การพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่นำไปสู่การเปลี่ยนแปลงการผลิตและการดำรงชีวิต โดยให้ความสำคัญกับเทคโนโลยีแบบแยกย่อย (Disruptive Technology) ที่ช่วยพัฒนาให้สินค้าใช้งานง่ายขึ้น ราคาถูก และมีขนาดเล็ก รวมทั้งการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้เพิ่มประสิทธิภาพและสร้างมูลค่าเพิ่มของสินค้าและบริการ เพื่อรองรับผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตและการประกอบอาชีพของประชาชน

4. การลดความเหลื่อมล้ำในสังคม (Inclusive Growth) โดยให้ความสำคัญกับการกำหนดนโยบายที่ก่อให้เกิดการเติบโตของเศรษฐกิจแบบมีส่วนร่วมและปรับโครงสร้างเศรษฐกิจให้มีฐานการพัฒนาที่ครอบคลุมทั่วถึง และยั่งยืนโดยให้ความสำคัญกับกลุ่มคนที่เปราะบางทั้งหลาย เช่น กลุ่มคนยากจน เป็นต้น

5. การพัฒนาคนตามช่วงวัยโดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาคุณภาพคนตลอดช่วงชีวิต (เด็กแรกเกิด/ปฐมวัย เด็กในวัยเรียน วัยรุ่น/นักศึกษา วัยแรงงาน และผู้สูงอายุ) โดยเน้นมาตรการเชิงคุณภาพและมาตรการเฉพาะกลุ่มให้ตรงกับปัญหาและการพัฒนาทุนมนุษย์ที่เอื้อต่อศักยภาพการเจริญเติบโตของประเทศ (Growth Potential)

6. การเตรียมพร้อมเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ (Aging Population) โดยให้ความสำคัญกับการกำหนดนโยบาย ประชากรและนโยบายของชาติเพื่อให้สามารถแก้ไขปัญหาและรองรับประชากรสูงอายุในอนาคตได้อย่างมีประสิทธิภาพ

7. การพัฒนาเพื่อเข้าสู่สังคมสีเขียว (Green Society) มุ่งกำหนดแนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ในรูปแบบใหม่ที่ตอบสนองความต้องการในการพัฒนาเศรษฐกิจอย่างยั่งยืนควบคู่ไปกับการพัฒนาสังคม คุณภาพชีวิต และอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีความสมดุลในอนาคตโดยให้ความสำคัญกับการสร้าง กลไกส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและการนำมาใช้อย่างมีประสิทธิภาพและการขับเคลื่อน ประเทศสู่เศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

8. การพัฒนาเข้าสู่ความเป็นเมือง (Urbanization) โดยให้ความสำคัญกับการเตรียมการเสริมสร้างขีด ความสามารถในการบริหารจัดการเมืองตามระดับการพัฒนา การบริหารจัดการเมืองเพื่อสร้างความเข้มแข็งทาง เศรษฐกิจและหลักประกันทางสังคมเมือง ตลอดจนเสริมสร้างความเป็นอิสระในการบริหารจัดการเมือง เพื่อรองรับ การเติบโตเป็นเมืองน่าอยู่และเป็นกลไกขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศอย่างมีประสิทธิภาพ

9. การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี/ธรรมาภิบาล/การปรับปรุงการบริหารงานภาครัฐ โดยให้ความสำคัญ กับการกำหนดกลไกการปรับปรุงโครงสร้างและการบริหารงานภาครัฐอย่างมีประสิทธิภาพนำไปสู่การสร้าง ความโปร่งใส (Transparency) สร้างการมีส่วนร่วม (Participation) และสร้างความร่วมมือ (Collaboration) เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อประชาชนอย่างเป็นธรรมรวมทั้งเกิดผลสัมฤทธิ์และความคุ้มค่าในเชิงภารกิจของรัฐ

3.3 แนวทางสำคัญตามยุทธศาสตร์การพัฒนาระดับภาค เมือง และพื้นที่พิเศษ

ยุทธศาสตร์การพัฒนาระดับภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ ประกอบด้วยแนวทางการพัฒนาที่มีความสำคัญสูงและ สามารถผลักดันสู่การปฏิบัติ 3 แนวทาง ซึ่งมีสาระสำคัญ สรุปได้ดังนี้ คือ

1. การพัฒนาระดับภาค สำหรับภาคใต้: พัฒนาเป็นฐานการสร้างรายได้ที่หลากหลาย

1.1) เสริมสร้างความเข้มแข็งภาคการเกษตรให้เติบโตอย่างเต็มศักยภาพของห่วงโซ่คุณค่าเพื่อสร้าง รายได้ให้กับพื้นที่อย่างต่อเนื่องและยั่งยืน

1.2) ยกระดับรายได้จากการท่องเที่ยวให้เติบโตอย่างต่อเนื่อง และกระจายรายได้จากกิจการท่องเที่ยว สู่พื้นที่เชื่อมโยงรวมทั้งชุมชนและท้องถิ่นอย่างทั่วถึง

1.3) วางระบบป้องกันและแก้ไขปัญหาความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อ รักษาสมดุลของระบบนิเวศให้เกิดความยั่งยืนในพื้นที่ที่เป็นแหล่งต้นน้ำของภาค ได้แก่ จังหวัดสุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช ตรัง พัทลุง สงขลา สตูล ยะลา และนราธิวาส ตลอดจนพื้นที่ได้รับผลกระทบจากการกัดเซาะ ชายฝั่งจังหวัดนครศรีธรรมราชและสงขลา

2. การพัฒนาเมือง

2.1) แนวทางการพัฒนาหลัก พัฒนาเมืองศูนย์กลางของจังหวัดให้เป็นเมืองน่าอยู่สำหรับคนทุกกลุ่ม ในสังคม โดยมีความปลอดภัย สิ่งแวดล้อมดี เศรษฐกิจดี เดินทางสะดวก ระบบสาธารณสุข สาธารณูปการมี คุณภาพและทั่วถึง และเน้นความสอดคล้องกับอัตลักษณ์ ความหลากหลาย และศักยภาพของเมือง บนพื้นฐานการ มีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในสังคม

2.2) แนวทางการพัฒนาเมืองสำคัญ ได้แก่ ส่งเสริมกรุงเทพฯ ให้เป็นเมืองศูนย์กลางการติดต่อธุรกิจระหว่างประเทศ พัฒนาเมืองปริมณฑล ให้เป็นศูนย์กลางการบริการธุรกิจและการพาณิชย์ พัฒนาเมืองเชียงใหม่ และเมืองพิษณุโลกให้เป็ศูนย์กลางการค้า การบริการ ธุรกิจ สุขภาพ การศึกษา และธุรกิจดิจิทัล เมืองขอนแก่น และเมืองนครราชสีมาให้เป็ศูนย์กลาง การค้า การลงทุน การบริการสุขภาพ และศูนย์กลางการศึกษา เมืองภูเก็ตและเมืองหาดใหญ่ให้เป็เมืองนำอยู่และเอื้อต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจ รวมทั้งการเปลี่ยนแปลงของสังคมและสิ่งแวดล้อม และพัฒนาพื้นที่รอบสถานีขนส่งระบบรางในเมืองที่มีศักยภาพ อาทิ เมืองอยุธยา เมืองนครสวรรค์ เมืองขอนแก่นและเมืองทุ่งสง และบริเวณเมืองชายแดนที่มีศักยภาพ รวมทั้งบริเวณใกล้พื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน อาทิ เมืองเบตง เมืองสะเตา เมืองพุน้ำร้อน เมืองอัญประเทศ เมืองนครพนม เมืองหนองคาย เมืองเชียงของ

3. การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจ

3.1) พื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออก พัฒนาพื้นที่ปูพื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออกให้เป็ฐานการผลิตอุตสาหกรรมหลักของประเทศที่ขยายตัวอย่างมีสมดุล มีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่ บนพื้นฐานการมีส่วนร่วมและได้รับการยอมรับจากชุมชน มีโครงสร้างพื้นฐานด้านการขนส่ง ระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ บริการสังคม และการจัดการสิ่งแวดล้อมที่มีคุณภาพและทั่วถึง สามารถสนับสนุนการดำรงชีวิตและการประกอบอาชีพของประชาชน ควบคู่กับการพัฒนาภาคการผลิตต่างๆ ได้อย่างเกื้อกูลและยั่งยืน

3.2) พื้นที่เศรษฐกิจพิเศษชายแดน พัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจใหม่บริเวณชายแดนเป็ประตูเศรษฐกิจเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านให้เจริญเติบโตอย่างยั่งยืนและเกิดผลที่เป็นรูปธรรม ในพื้นที่เป้าหมายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดน 10 พื้นที่ ได้แก่ ตาก สระแก้ว สงขลา หนองคาย นครพนม มุกดาหาร ตราด กาญจนบุรี เชียงราย และนราธิวาส

3.4 การขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคสู่การปฏิบัติ

ภาคใต้

แนวทางการพัฒนาหลัก

1. เสริมสร้างความเข้มแข็งภาคการเกษตรให้เติบโตอย่างเต็มศักยภาพของห่วงโซ่คุณค่าเพื่อสร้างรายได้ให้กับพื้นที่อย่างต่อเนื่องและยั่งยืน

แนวทางการพัฒนารอง ประกอบด้วย 4 ประเด็น

1. ยางพาราและปาล์มน้ำมัน มีแนวทางในการพัฒนา ดังนี้

1.1) ส่งเสริมและสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีการเพิ่มผลผลิตยางพาราและปาล์มน้ำมัน ในพื้นที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช พัทลุง ชุมพร ระนอง พังงา กระบี่ ตรัง ภูเก็ต สตูล สงขลา ยะลา ปัตตานี และนราธิวาส

1.2) สนับสนุนการวิจัยและการแปรรูปเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตภัณฑ์ยางพาราและปาล์มน้ำมัน ในพื้นที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช พัทลุง ชุมพร ระนอง พังงา กระบี่ ตรัง ภูเก็ต สตูล สงขลา ยะลา ปัตตานี และนราธิวาส

1.3) ส่งเสริมให้เกษตรกรรายย่อยปรับระบบการผลิตเป็เกษตรผสมผสาน หรือเกษตรทฤษฎีใหม่ ในพื้นที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช พัทลุง ชุมพร ระนอง พังงา กระบี่ ตรัง ภูเก็ต สตูล สงขลา ยะลา ปัตตานี และนราธิวาส

1.4) พัฒนาและส่งเสริมการจัดตั้งศูนย์กลางอุตสาหกรรมแปรรูปปาล์มน้ำมันครบวงจรและศูนย์กลางการผลิตไบโอดีเซลในพื้นที่จังหวัดกระบี่ และสุราษฎร์ธานี

1.5) พัฒนาและส่งเสริมการจัดตั้งศูนย์กลางอุตสาหกรรมแปรรูปยางพาราแบบครบวงจรในรูปแบบเมืองยางในพื้นที่จังหวัดสงขลา

2. พืชผลที่มีศักยภาพและเป็นอัตลักษณ์ประจำท้องถิ่น อาทิ มะพร้าว กลัวยหอม มังคุด และทุเรียน ในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย โดยมีแนวทางในการพัฒนา ดังนี้

2.1 ปรับปรุงเทคโนโลยีระบบการผลิต การเก็บเกี่ยวและการเก็บรักษาผลผลิต

2.2 สนับสนุนการวิจัยและพัฒนานวัตกรรมการผลิตและการแปรรูปผลผลิต เป็นผลิตภัณฑ์อาหารเสริม เวชภัณฑ์ยาและเครื่องสำอางที่ได้มาตรฐานระดับสากล

3. อุตสาหกรรมการเพาะเลี้ยงกุ้งและสัตว์น้ำชายฝั่ง ในพื้นที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช สงขลา และปัตตานี มีแนวทางในการพัฒนา ดังนี้

3.1 สนับสนุนและส่งเสริมให้มีการพัฒนาระบบมาตรฐานการจัดการฟาร์ม รวมถึงกระบวนการผลิต เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ สุขอนามัยที่ได้มาตรฐานและเป็นไปตามกฎและกติกาสากล

3.2 การพัฒนาระบบตลาด รวมทั้งส่งเสริมการแปรรูปผลิตภัณฑ์อาหารทะเลเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มทางการตลาดและเป็นแหล่งรายได้ให้กับพื้นที่อย่างยั่งยืน

4. การผลิตโคเนื้อศรีวิชัย ในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย มีแนวทางการพัฒนาปรับปรุงพันธุ์ การขยายการเพาะเลี้ยง การกำหนดมาตรฐานและพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์

แนวทางการพัฒนาหลัก

2. ยกระดับรายได้จากการท่องเที่ยวให้เติบโตอย่างต่อเนื่อง และกระจายรายได้จากการท่องเที่ยวสู่พื้นที่เชื่อมโยงรวมทั้งชุมชนและท้องถิ่นอย่างทั่วถึง

แนวทางการพัฒนารอง ประกอบด้วย 6 ประเด็น

1. ส่งเสริมและสนับสนุนความร่วมมือประชาชนรัฐสร้างคุณค่าห่วงโซ่ธุรกิจบริการท่องเที่ยวเพื่อให้เกิดการท่องเที่ยวโดยเน้นคุณภาพและมิตรกับสิ่งแวดล้อม ในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต พังงา กระบี่ และสุราษฎร์ธานี (เกาะสมุย)

2. สนับสนุนการพัฒนาธุรกิจท่องเที่ยวทางทะเลด้วยเรือสำราญ ระบบบริการพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกที่มีคุณภาพอย่างเพียงพอ และระบบรักษาความปลอดภัยได้มาตรฐานสากล ในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต พังงา กระบี่ และสุราษฎร์ธานี (เกาะสมุย)

3. ส่งเสริมและพัฒนาระบบเชื่อมโยงการท่องเที่ยวระหว่างแหล่งท่องเที่ยวระดับนานาชาติในพื้นที่ภาคใต้ฝั่งอันดามันและอ่าวไทย และแหล่งท่องเที่ยวบนบกบริเวณพื้นที่ตอนในที่มีศักยภาพสูง อาทิ อ่างเก็บน้ำเขื่อนรัชชประภา จังหวัดสุราษฎร์ธานี อุทยานแห่งชาติเขาหลวง จังหวัดนครศรีธรรมราช รวมทั้งแหล่งท่องเที่ยวชุมชนที่มีศักยภาพอื่นๆ ในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต พังงา กระบี่ สุราษฎร์ธานี ชุมพร และนครศรีธรรมราช

4. สนับสนุนให้เกิดการพัฒนารูปแบบการท่องเที่ยวชุมชนที่หลากหลายและสอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่โดยชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดการท่องเที่ยวชุมชนอย่างเข้มแข็ง ในพื้นที่จังหวัดชุมพร สุราษฎร์ธานี พัทลุง ระนอง ตรัง และสตูล

5. สร้างเครือข่ายให้ท่องเที่ยวชุมชนเชื่อมโยงกับผู้ประกอบการท่องเที่ยวรายใหญ่เพื่อเป็นแหล่งสร้างอาชีพใหม่และกระจายรายได้สู่ท้องถิ่นและชุมชน ในพื้นที่จังหวัดชุมพร สุราษฎร์ธานี พัทลุง ระนอง ตรัง และสตูล

6. ยกกระดับจังหวัดระนองให้เป็นเมืองท่องเที่ยวเชิงสุขภาพและสปา จังหวัดชุมพรเป็นเมืองท่องเที่ยวเชิงเกษตร และจังหวัดนครศรีธรรมราชเป็นเมืองมรดกโลกและแหล่งท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์

แนวทางการพัฒนาหลัก

3. วางระบบป้องกันและแก้ไขปัญหาความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อรักษาสมดุลของระบบนิเวศให้เกิดความยั่งยืนในพื้นที่ที่เป็นแหล่งต้นน้ำของภาค และพื้นที่ได้รับผลกระทบจากการกัดเซาะชายฝั่ง ได้แก่ จังหวัด**สุราษฎร์ธานี** นครศรีธรรมราช ตรัง พัทลุง สงขลา สตูล ยะลา และนราธิวาส

แนวทางการพัฒนารอง ประกอบด้วย 4 ประเด็น

1. ส่งเสริมกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการบริหารจัดการพื้นที่ป่าต้นน้ำ
2. สนับสนุนการใช้ระบบสารสนเทศเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการ
3. การสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์และการฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างจริงจัง
4. การบังคับใช้กฎหมายด้านสิ่งแวดล้อมและผังเมืองอย่างเคร่งครัด โดยเฉพาะการควบคุมกิจกรรมบริเวณชายฝั่งทะเล

แนวทางการพัฒนาหลัก

4. พัฒนาเมืองภูเก็ตและเมืองหาดใหญ่ให้เป็นเมืองน่าอยู่และเอื้อต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจ รวมทั้งการเปลี่ยนแปลงของสังคมและสิ่งแวดล้อม

แนวทางการพัฒนารอง ประกอบด้วย 2 ประเด็น

1. สนับสนุนให้มีการพัฒนาระบบขนส่งสาธารณะ โครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารที่ทันสมัย
2. พัฒนาที่อยู่อาศัยที่เพียงพอ ตลอดจนมีระบบบริหารจัดการขยะที่เหมาะสม

แนวทางการพัฒนาหลัก

5. พัฒนาพื้นที่รอบสถานีขนส่งระบบราง และบริเวณใกล้พื้นที่เขตเศรษฐกิจชายแดน อาทิ เมืองทุ่งสง เมืองสะเดา และเบตง

แนวทางการพัฒนารอง

1. สนับสนุนให้มีการจัดทำโครงการนำร่องที่ใช้แนวทางการจัดรูปที่ดิน การผังเมืองควบคู่กับการพัฒนาเมืองแบบประหยัดพลังงาน

3.5 แนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทย

จากการแถลงนโยบายการพัฒนาประเทศของรองนายกรัฐมนตรี ดร.สมคิด จาตุศรีพิทักษ์ ณ วันที่ 27 สิงหาคม 2558 ได้กล่าวถึงภาพรวมเศรษฐกิจของประเทศว่ายังไม่เลวร้ายเหมือนปี 2540 เศรษฐกิจของประเทศทุกวันนี้ไม่ได้เข้าสู่ขั้นวิกฤต หากแต่ถดถอยและขาดพลัง ทั้งนี้เป็นผลอันเนื่องมาจากตลอดระยะเวลา 30 ปีที่ผ่านมาที่ประเทศไทยพึ่งพาภาคการส่งออกเป็นตัวนำการพัฒนา เมื่อราคาพืชผลทางการเกษตรตกต่ำ เศรษฐกิจโลกซบเซา อำนาจซื้อของเกษตรกรรายย่อย เกษตรกรและประชาชนส่วนใหญ่จึงได้รับผลกระทบส่งผลให้มีรายได้น้อย เมื่อไม่มีอำนาจซื้อ การหมุนเวียนรายได้ทางเศรษฐกิจจึงหายไป วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ที่ต้องทำธุรกิจกับกิจกรรมต่างๆทางเศรษฐกิจลำบากขึ้น เพราะไม่มีทุน ธนาคารพาณิชย์ไม่กล้าปล่อยสินเชื่อ เมื่อสถานการณ์เป็นเช่นนี้ ความมั่นใจทางเศรษฐกิจจึงเริ่มเสื่อมถอย ภาคเอกชนชะลอการลงทุน เพราะไม่อาจคาดการณ์ได้ว่าอนาคต

เศรษฐกิจจะเป็นอย่างไร ประกอบกับข่าวเศรษฐกิจทั้งในและต่างประเทศที่บ่งชี้ว่าหุ้นตก เศรษฐกิจโลกถดถอย ส่งผลให้ประชาชนที่มีกำลังซื้อไม่กล้าใช้เงิน และเมื่อไม่มีการใช้จ่าย “เศรษฐกิจจะกินตัวเองไปเรื่อยๆ” ซึ่พจนานุกรมเศรษฐกิจจะแผ่วลง ดัชนีราคาผู้บริโภค (เงินเฟ้อ) ก็จะลดลงตามไปด้วย

ในช่วงเวลานี้จึงเป็น “Moment of Truth” (เวลาที่ความจริงปรากฏออกมา) ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่ต้องเร่งสร้างสิ่งใหม่ แก้ปัญหาเก่า เพื่อสร้างอนาคตประเทศ โดยปัญหาหลักที่แท้จริงคือ “ความสามารถของประเทศไทย ถดถอย” ส่งผลทำให้ประเทศอ่อนแอ ที่ผ่านมาระบบเศรษฐกิจของประเทศไทยพึ่งพิงการส่งออกมากถึง 60% ของ GDP ดังนั้นเมื่อเศรษฐกิจโลกชะลอตัวจึงกระทบต่อการส่งออกโดยตรง ทั้งนี้ ประเทศไทยต้องยอมรับความจริงว่าเป็นไปได้ยากมากที่จะมีประเทศใดที่มีอัตราการเติบโตเศรษฐกิจโลก 5-6 % ได้อีกต่อไป เช่นนั้นแล้วจึงต้องหันมาให้ความสำคัญกับเศรษฐกิจภายในประเทศให้มากขึ้น ซึ่งนำมาสู่ภารกิจสำคัญ ได้แก่

- ภารกิจเร่งด่วน คือ มาตรการการช่วยเหลือกลุ่มผู้มีรายได้น้อย เกษตรกร และกลุ่มวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ซึ่งทางรัฐบาลได้มอบหมายให้กระทรวงการคลัง สำนักงานประมาณ และทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องช่วยกันคิดหามาตรการเร่งด่วนที่จะไปช่วยบรรเทาความเดือดร้อนของประชาชน และทำให้เงินทุนหมุนเวียนของรัฐลงเข้าไปในเศรษฐกิจให้เร็วที่สุด ซึ่งมาตรการดังกล่าวนั้นแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ 1) การใช้กลไกทำให้เงินลงไปถึงประชาชนให้เร็วที่สุดโดยไม่ต้องผ่านกลไกอื่น ซึ่งจะช่วยให้เกิดการหมุนเวียนในระยะเวลายาว และ 2) การสร้างความเข้มแข็งให้กับท้องถิ่น ตามแนวพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เรื่องเศรษฐกิจพอเพียง โดยให้เร่งรัดเบิกงบประมาณในโครงการขนาดเล็กมูลค่าไม่สูงให้ออกมาเร็วที่สุดภายใน 2-3 เดือน

- ภารกิจการวางรากฐานอนาคตให้กับประเทศ ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญมากในสถานการณ์ปัจจุบัน โดยต้องขจัดอุปสรรคที่ไม่จำเป็นต่อการค้า เพื่อพัฒนาประสิทธิภาพให้กับการทำงานของภาคเอกชน ทั้งนี้ประเทศไทยยังมีหลายปัจจัยที่เป็นอุปสรรค จากสภาพเศรษฐกิจในปัจจุบันสะท้อนให้เห็นว่า เศรษฐกิจภายในประเทศไม่แข็งแรง เพราะในอดีตการเติบโตทางเศรษฐกิจนำโดยการส่งออก มาตรการทางภาษี BOI และโครงสร้างพื้นฐานที่มุ่งเน้นให้การส่งออกเป็นสำคัญ เช่นนั้นแล้วจำเป็นต้องดำเนินแนวทางแก้ปัญหาและสร้างความเข้มแข็งให้กับประเทศไทย

การเติบโตจากภายใน (Strength From Within) เศรษฐกิจไทยควรจะมีสมดุล ไม่ใช่พึ่งพิงตลาดโลกภายนอก ในช่วงที่เศรษฐกิจภายนอกไม่ดีเป็นโอกาสที่จะสร้างความเข้มแข็งภายในประเทศ ทั้งในท้องถิ่นและภูมิภาค ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเป็นตัวนำร่อง แล้วนำเอากิจกรรมทางเศรษฐกิจทั้งหลายไปรวมกัน ยกตัวอย่างเช่น หมู่บ้าน ตำบล อำเภอ หรือ จังหวัด จะต้องเป็นศูนย์กลางในการพัฒนาเศรษฐกิจ ต้องมีกองทุนหมู่บ้าน พัฒนาวิสาหกิจชุมชนและสินค้า OTOP เพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจท้องถิ่น โดยเชื่อมโยงกับ การท่องเที่ยวในจังหวัด ในขณะเดียวกันก็ต้องมีสิ่งจูงใจส่งเสริมให้เกิดการลงทุนในท้องถิ่น อาทิ การปล่อยกู้ผู้มีรายได้น้อย ดอกเบี้ย 0% เป็นเวลา 2 ปี และยืดเวลาการชำระหนี้ออกไปจากเดิม 5 ปี เป็น 7 ปี เป็นต้น

การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน โดยการรวมกลุ่มวิสาหกิจ หรือการสร้าง Cluster สร้างโซนขึ้นมาคลุมในหลายจังหวัด และดึงกลุ่มผู้ประกอบการทั้งในและต่างประเทศเข้ามาในพื้นที่ ทั้งนี้ในการยกระดับมูลค่าขึ้นมาต้องอาศัยเทคโนโลยีและความรู้ทางด้านวิชาการมารองรับ จึงมีความจำเป็นต้องสถาบันทางการศึกษาเข้ามามีส่วนร่วม อีกทั้งยังเป็นการสร้างบุคลากรเพื่อรองรับการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจในอนาคต ทว่าสิ่งสำคัญคือ การเชื่อมต่อระหว่างอุตสาหกรรมกับเศรษฐกิจท้องถิ่น มิใช่ให้ความสำคัญกับผู้ประกอบการรายใหญ่ แต่เพียงอย่างเดียว ต้องสร้างความเข้มแข็งให้กับเศรษฐกิจชุมชน ลดการไหลเข้าสู่ตัวเมืองของนักศึกษาจบใหม่ ถ้า

หากว่ากลุ่มจังหวัดมีความเข้มแข็ง อนาคตการจัดสรรงบประมาณจะไม่ใช้การจัดสรรตามกระทรวง (function) อีกต่อไป แต่เป็นการจัดสรรตามแผนปฏิบัติงาน (agenda) ทางเศรษฐกิจ

การสร้างนักรบเศรษฐกิจใหม่ ต้องมีการยกระดับผู้ประกอบการ SMEs สร้างนักธุรกิจใหม่ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเพิ่มจากพื้นฐานที่มีอยู่ ทั้งนี้ยังต้องมีการเริ่มต้นสิ่งใหม่ โดยร่วมกับสถาบันการศึกษาที่ต้องสร้างหลักสูตรใหม่ๆ ขึ้นมารองรับ เพื่อพัฒนาให้เกิดผู้ประกอบการรายใหม่ แต่อาจจะต้องปรับปรุงกฎเกณฑ์บางอย่างที่ไม่เอื้อต่อการวางหลักสูตร ขณะเดียวกันต้องมีหน่วยงานสนับสนุนการสร้างผู้ประกอบการ SMEs ทั้งการให้องค์ความรู้ สร้างช่องทางทางเศรษฐกิจ และสร้างความร่วมมือระหว่างเอกชน รัฐบาล และสถาบันการเงิน

การลงทุนขนาดใหญ่ (Mega Project) เป็นการเตรียมความพร้อมทางด้านระบบโครงสร้างพื้นฐาน ไม่ว่าจะเป็นการเร่งให้เกิดรถไฟรางคู่เชื่อมต่อระหว่างภูมิภาคต่างๆในประเทศไทย ทั้งนี้นอกจากเป็นการสร้างโครงข่ายทางโลจิสติกส์ให้ครอบคลุมแล้ว ยังเป็นการส่งเสริมกิจกรรมทางเศรษฐกิจ เกิดความเจริญตามมาระหว่างเส้นทางการลงทุนโดยใช้เงินเป็นจำนวนมากในโครงการใหญ่นั้น ต้องเป็นลักษณะ PPP คือ ร่วมมือกับเอกชน มีการประมูลที่ถูกต้องโปร่งใส ใช้กำลังของเอกชนมาช่วยหนุนและขับเคลื่อนการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ ทั้งนี้ไม่ใช้การลงทุนขนาดใหญ่แต่เพียงอย่างเดียว หากแต่รวมการลงทุนในท้องถิ่นและการลงทุนเพื่ออนาคตด้วย ยกตัวอย่างเช่น เครือข่ายไอที ซึ่งอาจนำเอารูปแบบของสิงคโปร์โมเดลมาเป็นต้นแบบในแนวคิดเรื่องการรวบรวมโครงสร้างพื้นฐานด้านไอทีทั้งหมดมาไว้ด้วยกัน (Smart City) โดยอาศัย โปรเจกต์ Smart Nation ซึ่งนำเอาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารทั้งระบบมาเน้นในปัจจุบันหลัก 3 ด้าน คือ ข้อมูลด้านสุขภาพและสาธารณสุขของประชากร ข้อมูลด้านธุรกิจ การค้า และธุรกิจ SMEs และข้อมูลด้านการศึกษา ซึ่งเหล่านี้ถือได้ว่าเป็นการลงทุนเพื่ออนาคตอย่างแท้จริง

ในการดำเนินแนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทยนั้น ผู้นำท้องถิ่นทั้งผู้ว่าราชการจังหวัด องค์การบริหารส่วนท้องถิ่น รวมถึงสถาบันการศึกษาต่างๆ จึงมีบทบาทสำคัญในการขับเคลื่อนนโยบายลงสู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม ทั้งนี้ผู้นำในการขับเคลื่อนนโยบายต้องมีความคิดริเริ่ม (Change Agent) ต้องสามารถจูงใจให้เกิดการพัฒนาและสร้างความเปลี่ยนแปลงให้เกิดขึ้นในสังคมได้

3.6 นโยบายการทบทวนแผนพัฒนาจังหวัด

จังหวัดสุราษฎร์ธานีได้ยึดนโยบายการทบทวนแผนพัฒนาจังหวัดที่สำคัญ ประกอบด้วย นโยบายของรัฐบาล แผนการบริหารราชการแผ่นดิน แนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ซึ่งประกอบด้วยแผนพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ประเทศไทย 4.0 และทิศทางการพัฒนารายภาค (ภายใต้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ) รวมถึง แผนรายสาขา/เฉพาะด้านต่างๆ เช่น แผนพัฒนาการเกษตร นโยบายโซนนิ่งภาคเกษตร แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ แผนแม่บทการพัฒนาอุตสาหกรรมไทย แผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม แผนแม่บทบริหารจัดการน้ำ ยุทธศาสตร์การพัฒนาเพื่อเสริมความมั่นคงของชาติ เขตเศรษฐกิจพิเศษ โครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคม สิ่งแวดล้อม (ป่าไม้ ชยะ หมอกควัน) ประ踪ดองสมานฉันทน์ ผังเมือง เป็นต้น ทั้งนี้ ได้มุ่งเน้นการทำงานแบบเครือข่ายร่วมกันทุกภาคส่วน (ส่วนกลาง ส่วนภูมิภาคและส่วนท้องถิ่น รวมถึงภาคเอกชนและภาคประชาสังคม/ชุมชน) เพื่อร่วมกันกำหนดทิศทางการพัฒนาจังหวัด รวมทั้งให้ความสำคัญกับแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันอันจะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อประชาชน อย่างทั่วถึง

บทที่ 4
แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดสุราษฎร์ธานี
ระยะ 20 ปี พ.ศ. 2560 – 2579

4.1 วิสัยทัศน์และเป้าหมายของแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดสุราษฎร์ธานี ระยะ 20 ปี พ.ศ. 2560 – 2579 (Vision)

“ เมืองเกษตรคุณภาพ การท่องเที่ยวยั่งยืน สังคมเป็นสุข ”

4.2 คำนิยามของจังหวัด “เมืองเกษตรคุณภาพ การท่องเที่ยวยั่งยืน สังคมเป็นสุข”

เมืองเกษตรคุณภาพ หมายถึง ส่งเสริมพัฒนาเศรษฐกิจในภาคเกษตรทางด้านปาล์ม น้ำมัน ยางพารา มะพร้าว ปศุสัตว์และอาหารทะเล ร่วมทั้งการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าและบริการที่มีความสอดคล้องกับความต้องการของตลาด และเน้นฐานการผลิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมไม่ส่งผลกระทบต่อวิถีชีวิตและความหลากหลายทางชีวภาพของชุมชน

การท่องเที่ยวยั่งยืน หมายถึง การฟื้นฟูและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเพื่อยกระดับคุณภาพมาตรฐานสากล สร้างโครงข่ายการท่องเที่ยวชุมชนและการมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา คุณภาพแหล่งท่องเที่ยว

สังคมเป็นสุข หมายถึง พัฒนาจังหวัดสุราษฎร์ธานีให้เป็นสังคมแห่งคุณภาพสุขสงบเข้มแข็ง เชื่อมโยงฐานความรู้ วัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นกับการพัฒนาในทุกมิติของสังคม

องค์รวมของจังหวัดสุราษฎร์ธานีจากการบูรณาการทางการเกษตร การท่องเที่ยวสู่สังคมที่น่าอยู่ที่มีหลากหลายความดี ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี อันได้แก่ องค์พระธาตุศรีสุราษฎร์ พระบรมธาตุไชยา อาจารย์พุทธทาสภิกขุ ประชาชนเป็นคนดี และมีความสุข ฯลฯ สู่ **“อุแห่งความดีทั้งปวง”**

4.3 พันธกิจ

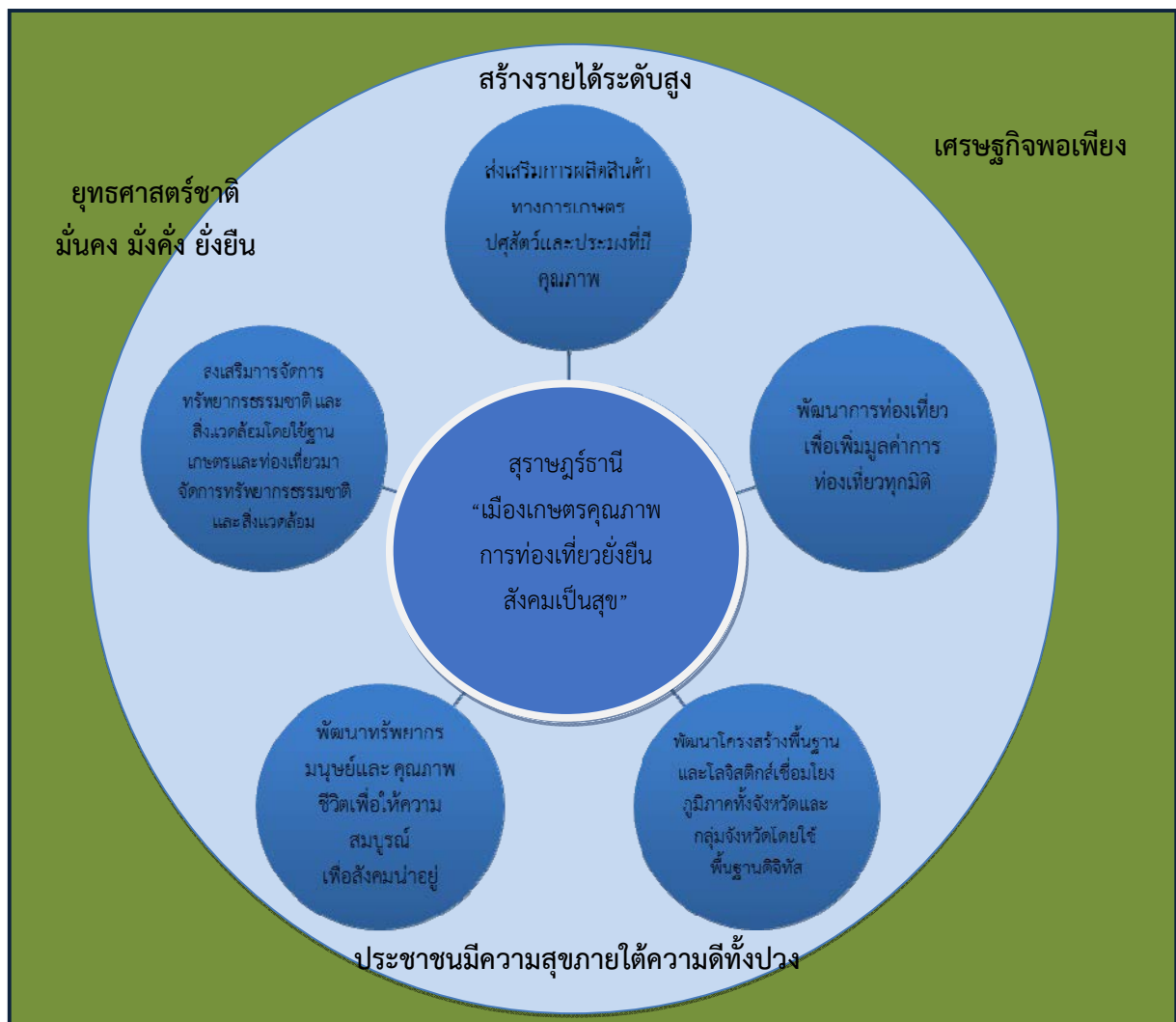
1. พัฒนาระบบการจัดการเพื่อส่งเสริมเศรษฐกิจด้านการค้าการลงทุน บริการ โลจิสติกส์ การเกษตร การท่องเที่ยวและวัฒนธรรมเชื่อมโยงกลุ่มจังหวัดกลุ่มอาเซียน
2. พัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนโดยน้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเป็นแนวทางหลักในการสร้างภูมิคุ้มกันในการสร้างคนสังคมที่มีคุณภาพมีความสุข
3. พัฒนาระบบการจัดการเพื่อพัฒนาเมืองโดยใช้ฐานของความเป็นมิตรสิ่งแวดล้อม
4. พัฒนาระบบดิจิทัลเพื่อส่งเสริมอุตสาหกรรมเกษตร การบริการอย่างครบวงจร

4.4 ยุทธศาสตร์จังหวัดสุราษฎร์ธานี

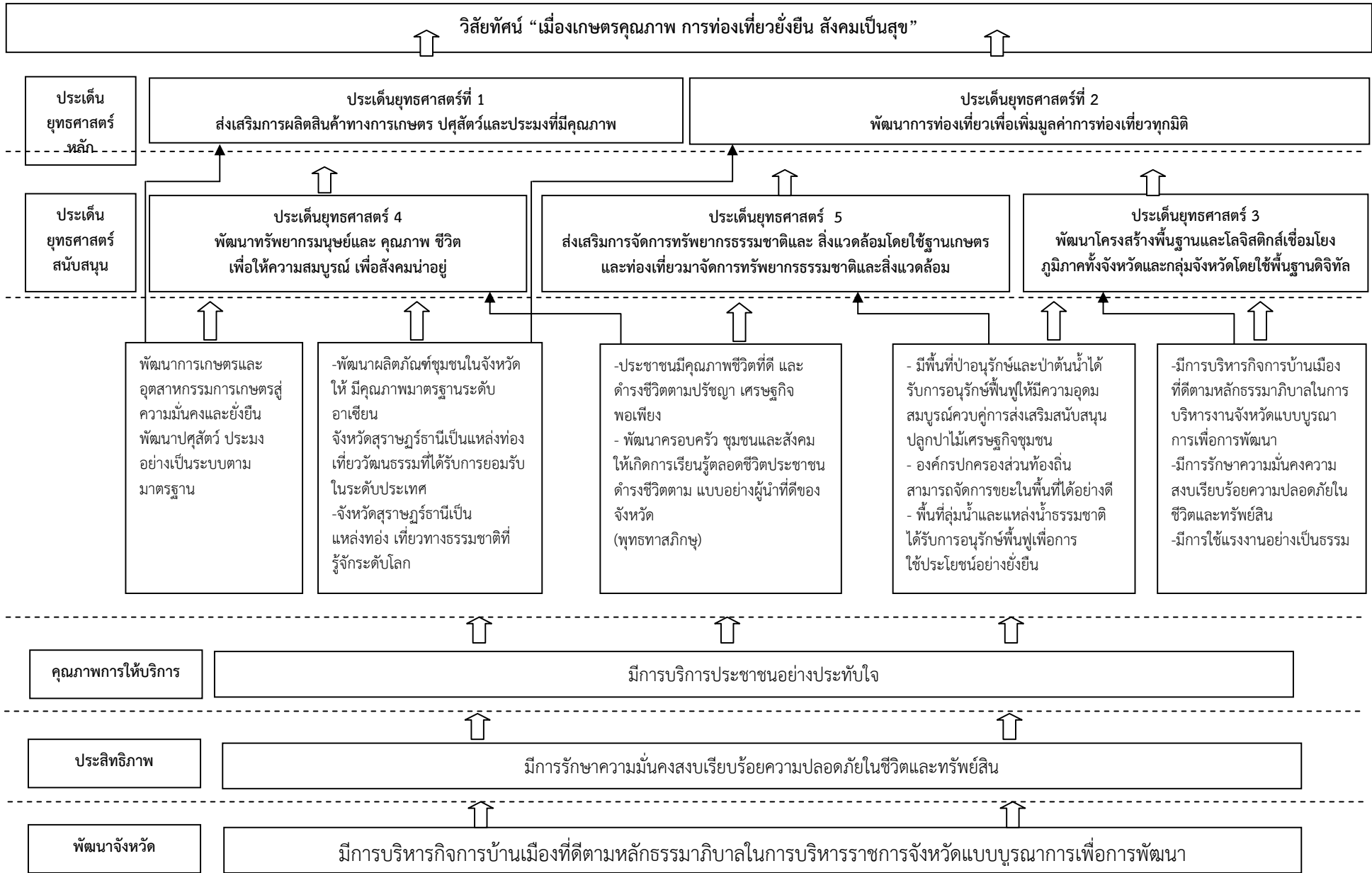
ในการที่จะบรรลุวิสัยทัศน์และทำให้จังหวัดสุราษฎร์ธานีพัฒนาไปสู่อนาคตที่พึงประสงค์นั้น จำเป็นต้องมีการวางแผนและกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาในระยะยาว และกำหนดแนวทางการพัฒนาของทุกภาคส่วนให้ขับเคลื่อนไปในทิศทางเดียวกัน ดังนั้นจึงจำเป็นต้องกำหนดยุทธศาสตร์จังหวัดระยะยาวเพื่อถ่ายทอดแนวทางการพัฒนาสู่การปฏิบัติในแต่ละช่วงเวลาอย่างต่อเนื่องและมีการบูรณาการ และสร้างความเข้าใจถึงอนาคตของจังหวัดสุราษฎร์ธานีร่วมกัน

และเกิดการรวมพลังของทุกภาคส่วนในสังคมทั้งประชาชน เอกชน ประชาสังคมในการขับเคลื่อนการพัฒนาเพื่อการสร้างและรักษาไว้ซึ่งผลประโยชน์ ของจังหวัดสุราษฎร์ธานีและบรรลุนิยามทัศน์ “เมืองเกษตรคุณภาพ การท่องเที่ยวยั่งยืน สังคมเป็นสุข” เพื่อให้จังหวัดมีความสามารถในการแข่งขันมีรายได้สูงหลุดพ้นจากความยากจน คนในจังหวัดสุราษฎร์ธานี มีความสุข อยู่ดี กินดี สังคมมั่นคง เสมอภาคและเป็นธรรม ซึ่งยุทธศาสตร์จังหวัดสุราษฎร์ธานีที่จะใช้เป็นกรอบแนวทางการพัฒนาในระยะ 20 ปี ต่อจากนี้ไปประกอบด้วย 5 ยุทธศาสตร์ ได้แก่ ยุทธศาสตร์ที่ 1. ส่งเสริมการผลิตสินค้าทางการเกษตร ปศุสัตว์และประมงที่มีคุณภาพ ยุทธศาสตร์ที่ 2. พัฒนาการท่องเที่ยวเพื่อเพิ่มมูลค่าการท่องเที่ยวทุกมิติ ยุทธศาสตร์ที่ 3. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและโลจิสติกส์เชื่อมโยงภูมิภาคทั้งจังหวัด และกลุ่มจังหวัดโดยใช้พื้นฐานดิจิทัล ยุทธศาสตร์ที่ 4. พัฒนาทรัพยากรมนุษย์และ คุณภาพชีวิตเพื่อให้ความสมบูรณ์เพื่อสังคมน่าอยู่ ยุทธศาสตร์ที่ 5. ส่งเสริมการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมโดยใช้นโยบายเกษตรและท่องเที่ยวมาจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

กรอบยุทธศาสตร์จังหวัดสุราษฎร์ธานี

กรอบการพัฒนาระยะยาวเพื่อบรรลุวิสัยทัศน์ “เมืองเกษตรคุณภาพ การท่องเที่ยวยั่งยืน สังคมเป็นสุข” นำไปสู่การพัฒนาประชาชนให้มีความสุขภายใต้ความดีทั้งปวงที่มีอยู่ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี เป้าหมายพัฒนาคุณภาพชีวิต สร้างรายได้ระดับสูง ตอบรับวิสัยทัศน์ชาติ 20 ปี “ประเทศมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง”

การขับเคลื่อนแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดสุราษฎร์ธานี ระยะ 20 ปี

พ.ศ. 2560 – 2579 สู่การปฏิบัติ

ยุทธศาสตร์ที่ 1 ส่งเสริมการผลิตสินค้าทางการเกษตร ปศุสัตว์และประมงที่มีคุณภาพ

การวิเคราะห์ศักยภาพจังหวัด จะพบว่า สาขาเศรษฐกิจที่มีสัดส่วนใน GPP จังหวัดสุราษฎร์ธานี มากที่สุด คือ สาขาเกษตรกรรม (47,318 ล้านบาท) คิดเป็นร้อยละ 28.15 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด รองลงมาได้แก่ สาขาอุตสาหกรรม (24,771 ล้านบาท) คิดเป็นร้อยละ 14.74 สาขาโรงแรมและภัตตาคาร (20,305 ล้านบาท) คิดเป็นร้อยละ 12.08 และสาขาขายส่งขายปลีก (19,767 ล้านบาท) คิดเป็นร้อยละ 11.76

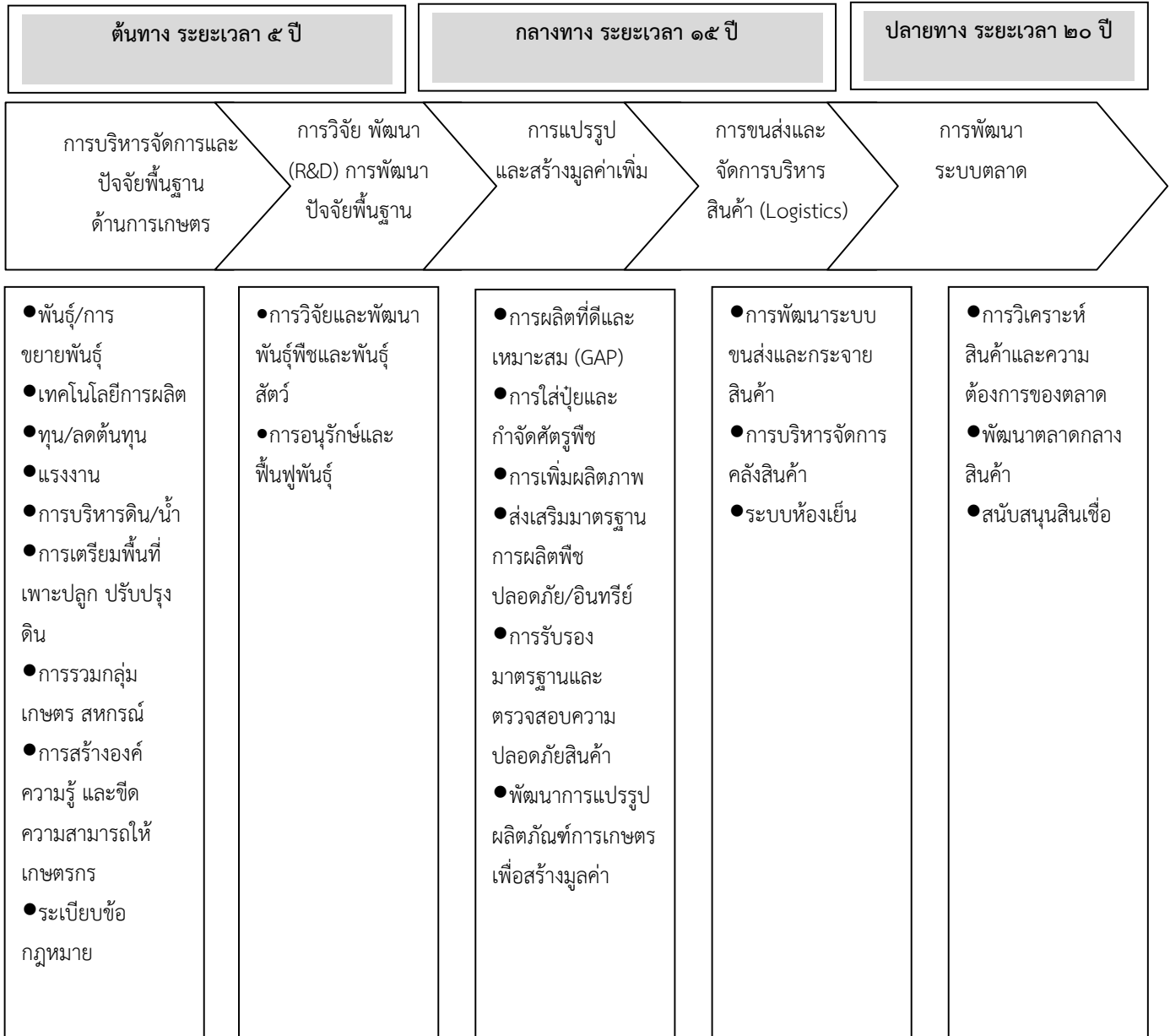
การวิเคราะห์ศักยภาพทางเศรษฐกิจและการแข่งขันของจังหวัดสุราษฎร์ธานี พบว่า ภาคเกษตร สำคัญของจังหวัดสุราษฎร์ธานี คือ 1) ยางพาราและปาล์มน้ำมัน และ 2) ไม้ผลและการประมง และจากการวิเคราะห์ปัจจัยแวดล้อมเบื้องต้น พบว่า สถานการณ์ที่เกิดขึ้นถึงแม้จังหวัดสุราษฎร์ธานีจะมีจุดแข็งที่เป็นฐานการผลิตทางการเกษตรที่สำคัญ แต่มีจุดอ่อนและอุปสรรคสำคัญที่กระบวนการทางเศรษฐกิจยังเน้นที่การผลิตวัตถุดิบขั้นต้นซึ่งมีมูลค่าทางเศรษฐกิจต่ำและจากภาวะคุกคามจากการขยายพื้นที่ปลูกยางพาราและปาล์มน้ำมันในภูมิภาคอื่นๆ ของประเทศ ประเทศในภูมิภาคอินโดจีนและประเทศจีนจำนวนมากส่งผลกระทบต่อปริมาณความต้องการและราคาของยางพาราและปาล์มน้ำมันจากประเทศไทยในอนาคต ดังนั้น การเพิ่มศักยภาพการแข่งขันภาคเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตร โดยมีเป้าหมายในการเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจ จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่ง ทั้งนี้ ความก้าวหน้าของวิทยาการและเทคโนโลยีส่งผลให้เกิดการวิจัยพัฒนาการเกษตรที่กว้างขวางรวดเร็ว และช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและมูลค่าสินค้าเกษตร และจังหวัดสุราษฎร์ธานีมีสถาบันการศึกษาในพื้นที่ที่สามารถวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อสร้างมูลค่าแก่ผลผลิตทางการเกษตรทรัพยากรธรรมชาติและการบริหารจัดการ ดังนั้น การกำหนดเป้าประสงค์การพัฒนา “การเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจของยางพาราและปาล์มน้ำมันให้สูงขึ้น” จึงเป็นเป้าหมายหลักในการพัฒนา โดยมีกลยุทธ์การพัฒนาที่มีจุดมุ่งเน้น ดังนี้

พัฒนาภาคการผลิตและอุตสาหกรรมยางพาราและปาล์มน้ำมันแบบครบวงจร (การผลิต การแปรรูป การตลาด) เพื่อเพิ่มมูลค่าและศักยภาพในการแข่งขันทิศทางการเพิ่มขึ้นของจำนวนประชากรโลก ทำให้ความต้องการสินค้าเกษตรและอาหารมีปริมาณสูงและผู้บริโภคให้ความสำคัญกับกิจกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและสินค้าเกษตรปลอดภัย ดังนั้นจึงกำหนดเป้าประสงค์การพัฒนา “ไม้ผล สินค้าประมง และผลิตภัณฑ์อาหารพื้นบ้าน มีคุณภาพและความปลอดภัยระดับมาตรฐาน” เป็นเป้าประสงค์หลักส่งเสริมและพัฒนายกระดับมาตรฐานสินค้าเกษตร (พืช/ประมง/ปศุสัตว์) โดยใช้มาตรฐาน GAP ซึ่งเป็นมาตรฐานระดับนานาชาติเป็นมาตรการสำคัญ

ตัวชี้วัด

ร้อยละของจำนวนแปลง/ฟาร์มที่ได้รับใบรับรองมาตรฐาน GAP ของผลผลิตการเกษตร ที่สำคัญต่อจำนวนแปลง/ฟาร์มที่ได้รับการตรวจจากกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ร้อยละของจำนวนเกษตรกรกลุ่มเป้าหมายที่ผ่านการเตรียมความพร้อมตามระบบมาตรฐาน GAP จำนวนผลผลิตการเกษตรเฉลี่ยต่อหน่วยการผลิต ร้อยละเฉลี่ยของการดำเนินการป้องกันแก้ไขปัญหาและเฝ้าระวังโรคระดับความสำเร็จในการพัฒนาแหล่งน้ำและบริหารน้ำในพื้นที่เกษตรนอกเขตชลประทาน ระดับความสำเร็จในการบริหาร

จัดการและแก้ไขปัญหาผลผลิตทางการเกษตร ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการค้าทางการเกษตร พืช ประมง ปศุสัตว์ ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของปริมาณการจำหน่ายผลผลิตทางการเกษตร ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่า การส่งออกสินค้าทางการเกษตร ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าผลผลิตทางการเกษตรสำคัญของจังหวัด

ยุทธศาสตร์	โครงการภายใต้ยุทธศาสตร์
ยุทธศาสตร์ที่ 1 ส่งเสริมการผลิตสินค้า ทางการเกษตร ปศุสัตว์และประมงที่มี คุณภาพ	1.โครงการส่งเสริมการเพิ่มผลิตภาพการผลิตปาล์มน้ำมันผ่านกระบวนการสถาบันเกษตรกร
	2.โครงการเก็บเกี่ยวปาล์มน้ำมันตามชั้นคุณภาพ
	3.โครงการยกระดับคุณภาพปาล์มน้ำมัน
	4.โครงการควบคุมคุณภาพต้นพันธุ์ปาล์มน้ำมัน
	5.โครงการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีการวัดน้ำมันปาล์มจากหลายแก๊ซปัญหาการตัดปาล์มดิบ
	6.โครงการจัดตั้งโรงงานกลั่นน้ำมันปาล์มไปใช้ในอุตสาหกรรมแปรรูปขั้นสูง
	7.โครงการนำน้ำมันปาล์มไปใช้ในอุตสาหกรรมต่อเนื่องอื่น
	8.โครงการควบคุมการส่งออก-นำเข้าน้ำมันปาล์มอย่างเหมาะสม
	9.โครงการรวมกลุ่มกันของประเทศผู้ผลิตรายใหญ่เพื่อร่วมกันกำหนดราคาตลาด
	10.โครงการเกษตรกรรวมตัวกันเป็นเกษตรแปลงใหญ่
	11.โครงการรวมตัวให้เป็น cluster ของเกษตรกร ภาคอุตสาหกรรมและการตลาด
	12.โครงการสร้างเกษตรกรรุ่นใหม่ที่มีความรู้ด้านเกษตร การตลาดและการประยุกต์ใช้เทคโนโลยี
	13.โครงการระบบประกันความเสี่ยงราคาพืชผลทางการเกษตร
	14.โครงการประยุกต์ใช้ IT และเทคโนโลยีชีวภาพในด้านพืชเศรษฐกิจ
	15.โครงการส่งเสริมเพิ่มผลิตภาพการผลิตยางพาราผ่านกระบวนการสถาบันเกษตรกร
	16.โครงการส่งเสริมการปรับเปลี่ยนกิจกรรมการผลิตเพื่อลดพื้นที่ปลูกยางพารา(ปลูกกล้วยหอมทอง)
	17.โครงการยกระดับคุณภาพชีวิตเกษตรกรใช้เทคโนโลยีการกรีดยาง(เครื่องมือกรีดยางอัตโนมัติ)
	18.โครงการส่งเสริมปรับปรุงพื้นที่ให้มีศักยภาพ
	19.โครงการให้ความรู้การป้องกันโรค RKD พันธุ์และการจัดการ
	20.โครงการโรงงานอุตสาหกรรมแปรรูปขั้นกลาง และขั้นสูงในพื้นที่
	21.โครงการเพิ่มการใช้ในประเทศเพื่อลดการพึ่งพาตลาดโลก
	22.โครงการการจัดการ zoning ให้เหมาะสมกับพื้นที่
	23.โครงการระบบชลประทานครอบคลุมพื้นที่
	24.โครงการเพิ่มผลผลิตนอกฤดูการผลิตเพื่อสร้างเสถียรภาพด้านราคา
	25.โครงการจัดทำ GI
	26.โครงการส่งเสริมการทำมาตรฐาน GAP อินทรีย์ GMP
	27.โครงการแก้ปัญหาโรคพืชและแมลงศัตรูพืชแบบผสมผสาน
	28.โครงการใช้เทคโนโลยียืดอายุเพื่อรักษาผลผลิต
	29.โครงการแปรรูปผลผลิตเพื่อเก็บรักษาและเพิ่มมูลค่า
	30.โครงการใช้ปุ๋ยอินทรีย์ ปุ๋ยหมักทดแทนการใช้ปุ๋ยเคมี

ยุทธศาสตร์	โครงการภายใต้ยุทธศาสตร์
	31.โครงการส่งเสริมการบริโภคในประเทศ และตลาดต่างประเทศ
	32.โครงการศึกษาคุณภาพดินและน้ำในพื้นที่อ่าวบ้านดอนเพื่อกำหนดพื้นที่เหมาะสมต่อการทำการประมงหรือเพาะ เลี้ยงหอย
	33.โครงการเทคโนโลยีการปรับปรุงพันธุ์สัตว์ สัตว์น้ำเพื่อให้ได้สัตว์ที่มีคุณภาพดี ทนโรค และโตเร็ว
	34.โครงการพัฒนาระบบฟาร์มมาตรฐานเพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้บริโภค
	35.โครงการผลิตอาหารสัตว์จากธรรมชาติอย่างเพียงพอ

ยุทธศาสตร์ที่ 2 พัฒนาการท่องเที่ยวเพื่อเพิ่มมูลค่าการท่องเที่ยวทุกมิติ

การท่องเที่ยวจังหวัดสุราษฎร์ธานีมีศักยภาพสูงการแข่งขันในระดับนานาชาติ เพราะมีทรัพยากรการท่องเที่ยวทั้งทางธรรมชาติและแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมมีชื่อเสียงระดับโลก ประเพณีวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น และมีสวนโมกขพลารามเป็นแหล่งปฏิบัติธรรมระดับนานาชาติ ที่สามารถพัฒนาเป็นแหล่งดึงดูดนักท่องเที่ยวระดับโลกได้ และกระแสนิยมของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติในการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและนิเวศน์ และการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพสอดคล้องกับศักยภาพการท่องเที่ยวของจังหวัด ดังนั้นจังหวัดสุราษฎร์ธานีจึงใช้ประโยชน์จากทรัพยากรการท่องเที่ยวระดับโลกของจังหวัดเพิ่มโอกาสในกระแสรักการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ เชิงวัฒนธรรม และเชิงสุขภาพในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและกิจกรรมการท่องเที่ยวอันเป็นเอกลักษณ์จังหวัดให้ตอบรับกระแสการท่องเที่ยวโลก

แต่อย่างไรก็ตาม เนื่องจากขาดการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมที่ดี ทั้งในเขตชุมชนและแหล่งท่องเที่ยวหลัก สาธารณูปโภคพื้นฐานของแหล่งท่องเที่ยวทางทะเลอาจไม่สามารถรองรับนักท่องเที่ยวได้จำนวนมาก และกิจกรรมการท่องเที่ยวยังไม่หลากหลายดึงดูดให้นักท่องเที่ยวพักค้างเป็นระยะเวลาที่ยาวนานขึ้น นอกจากนี้จังหวัดสุราษฎร์ธานียังมีปัญหาระยะยาวเรื่องความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว ทั้งความปลอดภัยจากการเดินทางและกิจกรรมการท่องเที่ยว ดังนั้น จึงเน้นการพัฒนาและแก้ไขปัญหาในแหล่งท่องเที่ยวหลักและเพิ่มความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว

การเป็นผู้นำการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน มีเป้าประสงค์หลักที่ **การบริหารจัดการศักยภาพทาง การท่องเที่ยวให้ยั่งยืนสอดคล้องกระแสโลก และมีกลยุทธ์และจุดมุ่งเน้นในการพัฒนา**

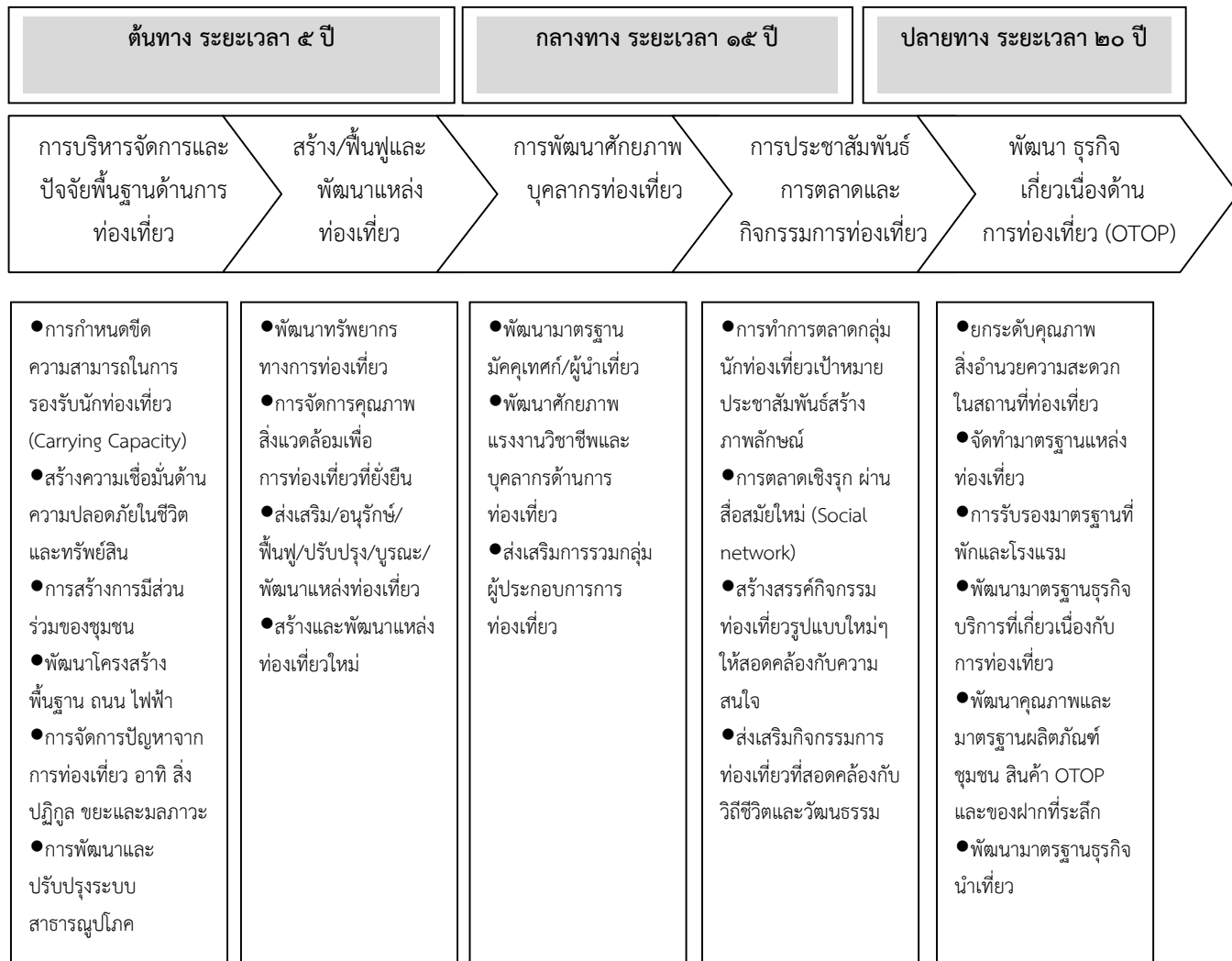
- พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและกิจกรรมการท่องเที่ยวอันเป็นเอกลักษณ์จังหวัดให้ตอบรับกระแส การท่องเที่ยวโลก เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวให้มาเที่ยวมากขึ้น

- บริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวหลักให้นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจ เกิดการพักค้างยาวนานขึ้นและใช้ ใช้จ่ายใช้สอยมากขึ้น

- พัฒนาบุคลากรด้านการบริการและการท่องเที่ยวให้มีคุณภาพตามมาตรฐานเพื่อยกระดับคุณภาพ การท่องเที่ยว

ตัวชี้วัด

ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้จากการท่องเที่ยว ระดับความสำเร็จของการพัฒนาคุณภาพด้านการท่องเที่ยวจังหวัด ระดับความสำเร็จของการส่งเสริมการท่องเที่ยวและสืบสานวัฒนธรรมประเพณีของจังหวัด ร้อยละความสำเร็จของจำนวนแหล่งท่องเที่ยวและบริการด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดที่ได้รับการประเมินคุณภาพด้านการท่องเที่ยวระดับความสำเร็จของการพัฒนาบุคลากรทางการท่องเที่ยว

ยุทธศาสตร์	โครงการภายใต้ยุทธศาสตร์ที่ 2
ยุทธศาสตร์ที่ 2 พัฒนาการท่องเที่ยวเพื่อ เพิ่มมูลค่าการท่องเที่ยว ทุกมิติ	1.โครงการพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศฐานข้อมูลการท่องเที่ยวและการ ประชาสัมพันธ์
	2.โครงการอนุรักษ์ทรัพยากรการท่องเที่ยวทางธรรมชาติและพัฒนามลิตภัณฑ์การ ท่องเที่ยวใหม่ๆ
	3.โครงการเพิ่มศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวชุมชน
	4.โครงการสร้างจุดเด่น และเอกลักษณ์ร่วมของจังหวัดเพื่อฟื้นฟูวัฒนธรรม
	5.โครงการพัฒนาคุณภาพอุตสาหกรรมบริการและการท่องเที่ยวให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล
	6.โครงการจัด Zoning แหล่งท่องเที่ยว
	7.โครงการสร้างจิตสำนึกการอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยว วัฒนธรรม และอารยธรรม ท้องถิ่น
	8.โครงการพัฒนาเพื่อยกระดับมาตรฐานบุคลากรท่องเที่ยวประจำจังหวัด
	9.โครงการสร้างมูลค่าจากเทศกาลท่องเที่ยวประจำจังหวัด
	10.โครงการส่งเสริมการนำวัฒนธรรมเพื่อพัฒนาการจัดทำผลิตภัณฑ์จังหวัด
	11.โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการรักษาความปลอดภัยพื้นที่ท่องเที่ยวชุมชนและ ระดับชาติและนานาชาติ
	12.โครงการท่องเที่ยวชุมชนที่ได้รับการยกระดับมาตรฐานทางกายภาพ และการ บริการเพื่อรองรับ นักท่องเที่ยวที่มีกำลังซื้อสูง
	13.โครงการจัดทำ Packet การท่องเที่ยวเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวทั้งประเภทเดียวกัน และ รูปแบบต่างประเภทเข้าด้วยกัน
	14.โครงการยกระดับศักยภาพการท่องเที่ยว เช่น ภาษาการบริการ กิริยามารยาทให้ ได้มาตรฐาน
	15.โครงการประเมินแนวโน้มการท่องเที่ยวในอนาคต และการคาดการณ์พฤติกรรม นักท่องเที่ยวที่เปลี่ยนแปลงไปเสนอข้อมูลการท่องเที่ยวที่ครบถ้วน รอบด้านทันสมัย และเข้าถึงได้ง่าย ผ่านอินเทอร์เน็ตและ Social network
	16.โครงการพัฒนารูปแบบการท่องเที่ยวที่สอดคล้องกับความต้องการของนักท่องเที่ยว กลุ่มเป้าหมายหลัก
	17.โครงการประชาสัมพันธ์อย่างกว้างขวาง และการประชาสัมพันธ์พิเศษอย่าง จำเพาะในกลุ่มเป้าหมายหลัก
	18.โครงการกิจกรรมส่งเสริมการตลาดทุกรูปแบบทั้งในและต่างประเทศ
	19.โครงการ tourism information center ในรูปแบบ digital
	20.โครงการระบบขนส่งสาธารณะเช่น monorail รอบเกาะสมุย และระบบขนส่ง เชื่อมโยงสถานที่ท่องเที่ยวระหว่างจังหวัด

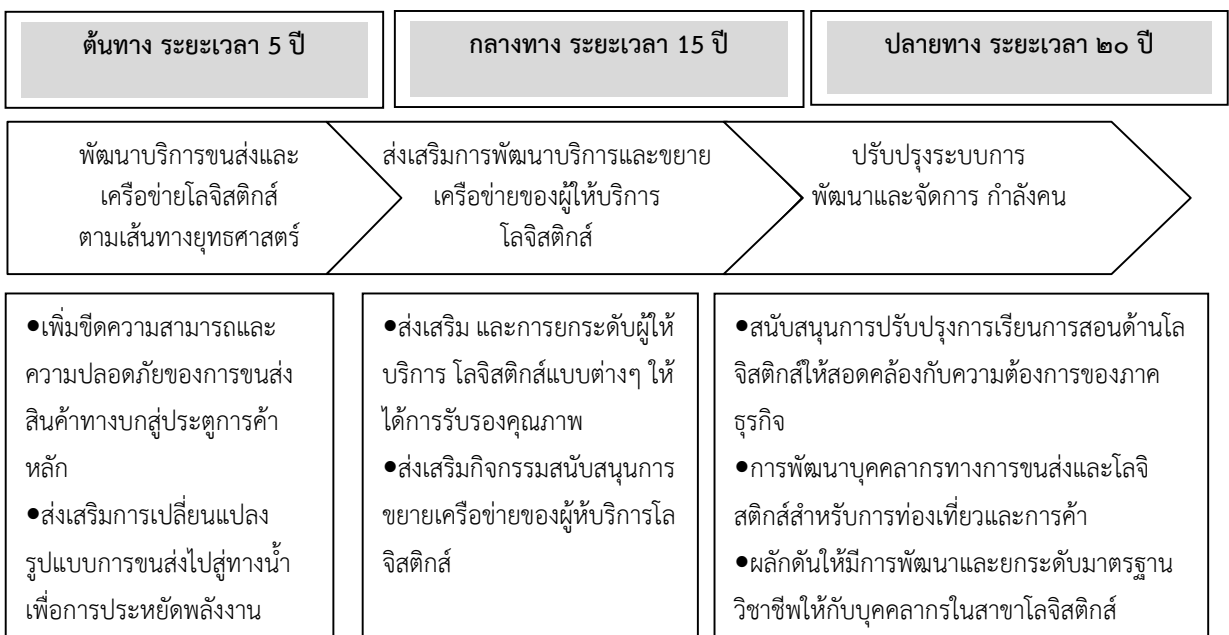
ยุทธศาสตร์ที่ 3 พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและโลจิสติกส์เชื่อมโยงภูมิภาคทั้งจังหวัดและกลุ่มจังหวัด โดยใช้พื้นฐานดิจิทัล

จังหวัดสุราษฎร์ธานีตั้งอยู่ในชัยภูมิที่ได้เปรียบ กล่าวคือ เป็นศูนย์กลางของภาคใต้ตอนบน และเป็นจุดเชื่อมโยงเส้นทางคมนาคมด้านต่างๆ โดยธรรมชาติมีความพร้อมพื้นฐานทั้งด้านการขนส่ง ทางถนน ทางรถไฟ ทางเรือและทางอากาศ รวมทั้งผู้ประกอบการขนส่งในทุกรูปแบบ ซึ่งควรที่จะพัฒนา โครงการขนาดใหญ่ที่สอดคล้องกับนโยบายรัฐบาลและการลงทุนโครงสร้างพื้นฐานขนาดใหญ่ของรัฐที่เป็นโอกาสในการพัฒนาระดับพื้นที่หากแต่ยังขาดการเชื่อมโยง ที่จะนำไปสู่การลดต้นทุนและการขนส่ง และระบบ โลจิสติกส์ที่สะดวกรวดเร็วและปลอดภัย ซึ่งยุทธศาสตร์การพัฒนาเพื่อให้เกิดการเชื่อมโยงดังกล่าว เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการพัฒนาประเทศและภูมิภาคในอนาคต และผลการวิเคราะห์โดยสำนักวิเคราะห์โครงการลงทุนภาครัฐ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พบว่า โลจิสติกส์เป็นกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่สำคัญกิจกรรมหนึ่ง โดยต้นทุนโลจิสติกส์ ของประเทศไทยอยู่ที่ประมาณร้อยละ ๑๕ ของ GDP และเนื่องจากกิจกรรมโลจิสติกส์ เป็นกิจกรรมพื้นฐานของการดำเนินธุรกิจทุกประเภทรวมทั้งการท่องเที่ยว จากการวิเคราะห์ศักยภาพข้างต้น พบว่า ท่าเลที่ตั้งเหมาะสมมีความได้เปรียบเป็นประตูสู่ภาคใต้ เชื่อมโยงการคมนาคมและแหล่งท่องเที่ยวทั้งฝั่งอ่าวไทย-อันดามัน สามารถพัฒนาสู่ศูนย์กลางการคมนาคมและศูนย์โลจิสติกส์ภาคใต้ตอนบน

ตัวชี้วัด

จำนวนโครงสร้างพื้นฐานได้รับการปรับปรุง ซ่อมแซม บำรุงรักษาให้สามารถใช้งานได้ตามปกติ
จำนวนโครงสร้างพื้นฐานได้รับการพัฒนาเพิ่มเติมสามารถใช้งานได้ตามปกติระบบสาธารณสุขภาคสาธารณสุขการมีเพียงพอต่อความต้องการระดับมาตรฐานของผังเมือง

ระดับความสำเร็จของการพัฒนาปรับปรุงสารสนเทศ ส่วนต่างระหว่าง ความเห็นและความสำคัญต่อความพึงพอใจของผู้ใช้งานสารสนเทศจำนวนข้อมูลเชิงประจักษ์ด้านประสิทธิภาพของระบบสารสนเทศ

ยุทธศาสตร์	โครงการภายใต้ยุทธศาสตร์ที่ 3
ยุทธศาสตร์ที่ 3 พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และโลจิสติกส์เชื่อมโยง ภูมิภาคทั้งจังหวัดและกลุ่ม จังหวัดโดยใช้พื้นฐานดิจิทัล	1.โครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งและระบบโลจิสติกส์ที่ ตอบสนองต่อความต้องการด้าน การเกษตรอุตสาหกรรมและการท่องเที่ยว
	2.โครงการพัฒนาระบบขนส่งสาธารณะทั้งทางบกทางน้ำและทางอากาศให้มี ประสิทธิภาพและปลอดภัย
	3.โครงการพัฒนาโครงข่ายถนนวงแหวนรอบนอกและถนนสายหลัก
	4.โครงการเพิ่มประสิทธิภาพเส้นทางพิเศษรองรับการขนส่งภาคอุตสาหกรรม
	5.โครงการพัฒนาระบบส่งต่อผู้โดยสารระหว่างสนามบินสุวรรณภูมิจากท่าอากาศยาน ภูเก็ต
	6.โครงการศึกษาวิจัยพัฒนาด้านการขนส่งและระบบโลจิสติกส์
	7.โครงการประชาชนประยุกต์ใช้ IT เพื่อความเป็นอยู่ลดค่าใช้จ่ายและเกิดความ ปลอดภัยในชีวิตประจำวันโดย IT
	8.โครงการใช้เฉพาะ software ที่มีลิขสิทธิ์
	9.โครงการนำ IT มาทดแทนแรงงานและให้บริการประชาชนได้อย่างรวดเร็วและเพื่อ ยกระดับขีดความสามารถและ ศักยภาพบุคลากรภาครัฐ
	10.โครงการ e-service จุดเดียว One Stop ติดต่องานราชการได้โดยไม่ต้องไป ติดต่อดำเนินการที่หน่วยงาน
	11.โครงการบูรณาการข้อมูลเพื่อใช้ประโยชน์ร่วมกันและยกระดับบริการ
	12.โครงการ data center ของจังหวัด
	13.โครงการระบบความปลอดภัยข้อมูล
	14.โครงการ Internet ครอบคลุมพื้นที่ทั้งหมดและมีความเร็วสูง
	15.โครงการบริการโครงสร้างพื้นฐานฟรีด้านบริการอิเล็กทรอนิกส์
	16.โครงการบูรณาการโครงสร้างพื้นฐานด้าน ICT ภาครัฐ
	17.โครงการเพิ่มเที่ยวบินเพื่อยกระดับสนามบินนานาชาติ HUB การขนส่ง
	18.โครงการมี Startup และ SME ในพื้นที่

ยุทธศาสตร์ที่ 4 พัฒนาทรัพยากรมนุษย์และ คุณภาพชีวิตเพื่อให้ความสมบูรณ์ เพื่อสังคมอายุ

ปัจจุบันถึงแม้จังหวัดสุราษฎร์ธานีจะมีพัฒนาการด้านเศรษฐกิจในระดับที่น่าพอใจ แต่ในขณะเดียวกันการเติบโตทางเศรษฐกิจก็นำปัญหาบางประการมาสู่พื้นที่ อาทิ จากการเจริญเติบโตที่ไม่สมดุลทำให้มีประชากรแฝงในจังหวัดเป็นจำนวนถึงประมาณร้อยละ 25 ของประชากรทั้งจังหวัด และในขณะที่การพัฒนาทางเศรษฐกิจมีแนวโน้มเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางที่ดีขึ้น แต่เมื่อพิจารณาในบริบทของครัวเรือนในชนบท กลับพบว่า ยังมีจำนวนครัวเรือนยากจนตามข้อมูลความจำเป็นพื้นฐานถึงร้อยละ 1.4 (1,647 ครัวเรือน) และหัวหน้าครัวเรือนมักจะขาดหลักการพัฒนา มั่วสุมการพนันและยาเสพติดทำให้คุณภาพชีวิตเลวลง ซึ่งจากผลการสำรวจในปี 2553 พบว่า พื้นที่ส่วนใหญ่ของจังหวัดสุราษฎร์ธานียังคงมีปัญหา ยาเสพติด และปัญหาเกี่ยวกับอาชีพและการว่างงานขั้นรุนแรง นอกจากนี้แล้ว ในขณะที่นักเรียนที่จบการศึกษาภาคบังคับมีปริมาณมากขึ้น แต่คุณภาพของการจัดการศึกษายังคงน่าเป็นห่วง ศักยภาพของจังหวัดและระบบการศึกษายังไม่สามารถสร้างบุคลากรที่มีศักยภาพเพื่อรองรับการพัฒนาดังกล่าวได้เยาวชนไม่มีระเบียบชีวิตและด้วยสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป ทำให้ภาวการณ์เจ็บป่วยจากโรคที่ป้องกันได้มีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นอันเกิดจากพฤติกรรมสุขภาพ แต่อย่างไรก็ตาม การพัฒนาสังคมอาจไม่สามารถดำเนินการได้อย่างเบ็ดเสร็จในระยะเวลาอันสั้นและครอบคลุมทุกประเด็น และการกระจายทรัพยากรให้ครอบคลุมทุกประเด็นที่ดำเนินการได้ยากในระยะสั้นและกลาง ดังนั้นควรจะดำเนินการโดยมีเป้าหมายเฉพาะรายประเด็นสำคัญซึ่งควรจะสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ประเทศและบริบทของจังหวัด

ดังนั้นการพัฒนาจังหวัดภายใต้กรอบแผนพัฒนาจังหวัด ปี 2561-2564 โดยมุ่งสู่การเป็นสังคมปลอดภัยและประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีและมีศักยภาพในการแข่งขัน โดยมีเป้าประสงค์ 1) ชุมชนและแหล่งท่องเที่ยวหลักมีความปลอดภัยและสงบสุข 2) เยาวชนได้รับการพัฒนาเต็มศักยภาพ และ 3) ประชาชนสุขภาวะ โดยจุดมุ่งเน้นหลัก ดังต่อไปนี้

- เพิ่มประสิทธิภาพการรักษาความปลอดภัยพื้นที่ท่องเที่ยวนานาชาติและชุมชน ซึ่งเป็นพื้นที่หลักที่มีปัญหาเรื่องความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

- พัฒนาการเรียนรู้ของเยาวชนเพื่อสร้างทักษะในศตวรรษที่ ๒๑

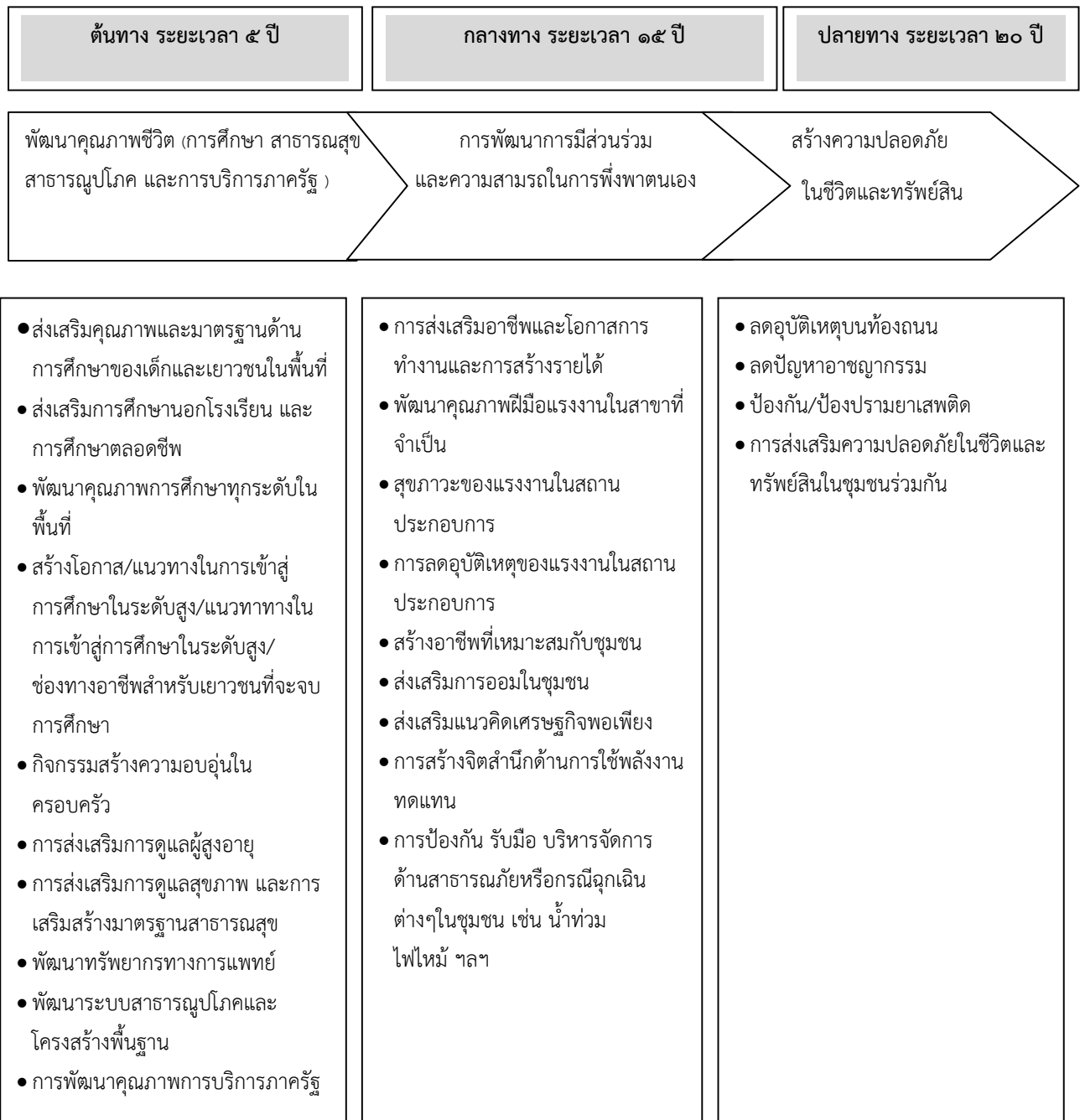
- เพิ่มประสิทธิภาพระบบบริการสาธารณสุข เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาสาธารณสุขของประชาชนในจังหวัด

- ขับเคลื่อนแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงแก่หมู่บ้าน/ชุมชนอย่างทั่วถึง

- ส่งเสริมและสนับสนุนการเป็นศูนย์กลางด้านการบริการวิชาการและ ICT

ตัวชี้วัด

ระดับการมีความสุขเป็นอยู่ที่ดีอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ดี สุขภาพแข็งแรงไม่เจ็บป่วย มีสังคมดีหน้าที่การทำงานดี มั่นคงและมีเงินใช้เพียงพอระดับคุณภาพชีวิตด้านการทำงานระดับคุณภาพชีวิตด้านครอบครัวระดับคุณภาพชีวิตด้านสิ่งแวดล้อม ระดับคุณภาพชีวิตด้านชีวิตความเป็นอยู่ประจำวัน ระดับภาพชีวิตด้านสุขภาพและความเครียด

ยุทธศาสตร์	โครงการภายใต้ยุทธศาสตร์ที่ 4
ยุทธศาสตร์ที่ 4 พัฒนาทรัพยากรมนุษย์และ คุณภาพชีวิตเพื่อให้ความสมบูรณ์ เพื่อสังคมน่าอยู่	1.โครงการสร้างความเข้มแข็งให้กับครอบครัวตามแนวปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง “ครอบครัวอบอุ่น”
	2.โครงการส่งเสริมคุณภาพแลมาตรฐานด้านการศึกษาของเด็กและเยาวชนสู่ช่องทางประกอบอาชีพ
	3.โครงการพัฒนาระบบสารสนเทศการเรียนรู้ระบบเปิดแบบออนไลน์ (Missive Open Online Course:MOOC)
	4.โครงการพัฒนาการเรียนรู้และการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อสร้างทักษะในศตวรรษที่ 21 และทักษะการทำงาน ในบริบทใหม่ประเทศไทย 4.0
	5.โครงการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนแบบสหกิจศึกษา (Co-operative Learning) หรือการเรียนรู้ใน สถานประกอบการ (Work-Integrated Learning)
	6.โครงการสุราษฎร์ธานีเมืองแห่งรอยยิ้มและความสุขตามแนวปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
	7.โครงการส่งเสริมความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินระดับพื้นที่ชุมชน
	8.โครงการจัดสวัสดิการทางการศึกษาให้เกิดความเท่าเทียม
	9.โครงการปรับหลักสูตรให้มีความสอดคล้องกับวิถีชีวิตชุมชนและความต้องการของตลาดแรงงาน
	10.โครงการเตรียมความพร้อมตั้งแต่ช่วงปฐมวัยเน้นการพัฒนากล้ามเนื้อควบคู่กับสมอง
	11.โครงการสร้างโรงพยาบาลประจำจังหวัดที่มีแพทย์เฉพาะทางในจังหวัด
	12.โครงการเตรียมความพร้อมรองรับผู้สูงอายุ
	13.โครงการกล้อง CCTV ในชุมชน และแหล่งท่องเที่ยวทั้งจังหวัด
	14.โครงการจัดตั้งศูนย์แสดงศิลปวัฒนธรรมประเพณี วิถีชีวิตประจำจังหวัด
	15.โครงการสร้างเสริมคุณธรรมที่พึงประสงค์สำหรับสังคมเมืองคนดีสู่มนุษย์ที่สมบูรณ์แบบ
	16.โครงการศึกษาและวิจัยการขาดแคลนแรงงานในอุตสาหกรรมยางพารา ปาล์มน้ำมัน อาหารทะเลและการท่องเที่ยวเพื่อพัฒนากำลังคนให้สอดคล้องกับผู้ประกอบการ
	17.โครงการประชาชนทุกคนเข้าถึงบริการทางสังคมอย่างทั่วถึงเป็นธรรมและเสมอภาค
	18.โครงการครอบครัว ชุมชน สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข
	19.โครงการสร้างอาชีพมีรายได้ที่มั่นคง
	20.โครงการพัฒนาองค์ความรู้ด้านเทคโนโลยีเพื่อวิถีชีวิต

ยุทธศาสตร์ที่ 5 ส่งเสริมการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมโดยใช้ฐานเกษตร และท่องเที่ยวมาจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

จังหวัดสุราษฎร์ธานีมีทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ สามารถเป็นฐานเพื่อการพัฒนาในด้านอื่นๆ ได้เป็นอย่างดี แต่อย่างไรก็ตามพบว่า ถึงแม้พื้นที่ป่าชายเลนของจังหวัดสุราษฎร์ธานีจะมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น แต่ระดับความอุดมสมบูรณ์กลับลดลงมาก ซึ่งเกิดจากสาเหตุหลายประการร่วมกัน ที่สำคัญคือการขยายตัวของประชากร ทำให้มีการพัฒนากิจกรรมต่างๆ มากมาย ที่สำคัญคือ การประมงและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ โดยเฉพาะการทำนากุ้ง การทำเหมืองแร่ การเกษตรกรรม และกิจกรรมอื่น การเปลี่ยนแปลงพื้นที่ป่าชายเลนดังกล่าวทำให้เกิดผลกระทบต่อระบบนิเวศป่าชายเลน หลายประการ เช่น อุณหภูมิน้ำสูงขึ้น ปริมาณธาตุอาหารลดลง ความเค็มเพิ่มขึ้น น้ำขุ่นข้น มีปริมาณสารพิษ ในน้ำ เกิดการพังทลายของดิน มีการเปลี่ยนแปลงชนิด ปริมาณและลักษณะโครงสร้างของพืชและสัตว์น้ำ ที่สำคัญคือมีผลกระทบต่อความสมดุลของระบบนิเวศในป่าชายเลนและระบบนิเวศอื่นในบริเวณชายฝั่งและ ใกล้เคียงป่าชายเลน ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อถึง เศรษฐกิจและประชาชนและของประเทศโดยรวม และยากที่จะฟื้นฟูเป็นป่าชายเลนที่อุดมสมบูรณ์เหมือนเดิมได้แม้จะต้องใช้เงินลงทุนมหาศาล

ตัวชี้วัด

ระดับความสำเร็จของการดำเนินการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ระดับคุณภาพของแผนปฏิบัติการเพื่อจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ระดับความสำเร็จของการดำเนินงานแก้ไขปัญหาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ระดับความสำเร็จของการดำเนินการตามนโยบายด้านทรัพยากรป่าไม้ ร้อยละของจำนวนพื้นที่ป่าถูกบุกรุกทำลายที่ได้มีการดำเนินการตามกฎหมายหรือจัดการตามหลักวิชาการ จำนวนแหล่งน้ำที่ได้รับการพัฒนาปรับปรุง อนุรักษ์และฟื้นฟูเพื่อแก้ไขปัญหา ภัยแล้ง และอุทกภัย ร้อยละระดับความสำเร็จของการจัดการสิ่งแวดล้อมในพื้นที่

ต้นทาง ระยะเวลา 5 ปี	กลางทาง ระยะเวลา 15 ปี	ปลายทาง ระยะเวลา 20 ปี
----------------------	------------------------	------------------------

<ul style="list-style-type: none"> •อนุรักษ์ ฟื้นฟูสภาพป่า/ระบบนิเวศป่าบก-ป่าชายเลน •เพิ่มพื้นที่สีเขียวในชุมชน •อนุรักษ์ ฟื้นฟูทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง/ระบบนิเวศ •อนุรักษ์ ฟื้นฟูทรัพยากรน้ำ •ฟื้นฟูและปรับปรุงคุณภาพดิน •วางรูปแบบการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบ 	<ul style="list-style-type: none"> •ป้องกันและแก้ไขปัญหาการตัดไม้ทำลายป่า •การกำหนดการใช้ประโยชน์ของพื้นที่ (Zoning) •ป้องกันการชะล้างพังทลายของดิน •เพิ่มประสิทธิภาพการป้องกัน ดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติทั้งทางบกและทางทะเล •เพิ่มประสิทธิภาพการป้องกัน ดูแลรักษาสิ่งแวดล้อม •การพัฒนา/ฟื้นฟูแหล่งน้ำ •การบริหารจัดการภัยพิบัติ 	<ul style="list-style-type: none"> •สร้างการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน ในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมเพื่อให้เกิดการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนและเป็นระบบ •พัฒนาศักยภาพ องค์ความรู้ เผยแพร่ และ สร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมสู่ภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง และชุมชนในพื้นที่ •ส่งเสริมให้เกิดการจัดทำแผนพัฒนาชุมชน/เชิงพื้นที่ ในการอนุรักษ์ ฟื้นฟู ดูแล รักษา ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม •สร้างการตระหนักรู้ในเรื่องของการประหยัดพลังงานและ ทรัพยากร 	<ul style="list-style-type: none"> •พัฒนาระบบโครงสร้างการทำงาน เชิงบูรณาการของหน่วยงานและชุมชนที่เกี่ยวข้อง •พัฒนาระบบฐานข้อมูลสารสนเทศและองค์ความรู้ เพื่อการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม •ส่งเสริมให้เกิดการจัดทำแผนชุมชนเพื่อการใช้ทรัพยากรอย่างยั่งยืน •บริหารการจัดการขยะมูลฝอยและมลพิษอื่นจากแหล่งกำเนิดให้เป็นไปตามแผน นโยบาย เพื่อให้ เกิดการจัดการอย่างเป็นรูปธรรม (จากแหล่งชุมชน เกษตร และอุตสาหกรรม) •ส่งเสริมการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม •การส่งเสริม พัฒนา แปรรูปวัสดุเหลือใช้ เพื่อประโยชน์เชิงพาณิชย์ และการจัดการสิ่งปฏิกูลเพื่อเป็นพลังงานทดแทน
---	---	--	--

ยุทธศาสตร์	โครงการภายใต้ยุทธศาสตร์ที่ 5
ยุทธศาสตร์ที่ 5 ส่งเสริมการจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมโดยใช้ฐาน เกษตรและท่องเที่ยวมา จัดการทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม	1.โครงการส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์และฟื้นฟูพื้นที่ป่าเพื่อสร้างความสมดุลของระบบนิเวศ และสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจ
	2.โครงการเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการ ป้องกัน ปราบปราม และการบุกรุกทำลายทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
	3.โครงการสถานีตรวจวัดอากาศอัตโนมัติในทุกพื้นที่เพื่อให้ทราบสถานการณ์ของจังหวัดฯ
	4.โครงการส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งเพื่อความมั่นคงทางอาหารและการท่องเที่ยว
	5.โครงการสร้างระบบบริหารจัดการน้ำเพื่อการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน
	6.โครงการพัฒนาและสร้างระบบการบริหารจัดการเตือนภัยพิบัติในพื้นที่เสี่ยงภัยที่ทันสมัยและเหมาะสม
	7.โครงการส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ
	8.โครงการส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการจัดการปัญหามลพิษ ขยะมูลฝอยจากแหล่งกำเนิดเพื่อมุ่งสู่เมือง Zero waste
	9.โครงการส่งเสริมสนับสนุนการวิจัยด้านวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อมเพื่อรองรับการพัฒนาสู่เมืองสีเขียว
	10.โครงการพัฒนาระบบฐานข้อมูลสารสนเทศและองค์ความรู้เพื่อการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
	11.โครงการปลูกป่าเพื่อเพิ่มพื้นที่ป่า และจัดแบ่งประเภทป่าให้ชัดเจน
	12.โครงการรักษาพื้นที่ป่าเดิมและจัดทำแนวเขตป่าไม้ให้ชัดเจน
	13.โครงการฐานข้อมูลจำนวนผู้ครอบครองที่ดินในเขตป่าไม้
	14.โครงการสร้างจิตสำนึกให้ราษฎรเห็นความสำคัญของพื้นที่ป่าไม้
	15.โครงการป้องกันการรุกรานของน้ำเค็ม
	16.โครงการจัดทำแก้มลิงเพื่อแก้ปัญหาน้ำท่วมและภัยแล้ง
	17.โครงการเพิ่มพื้นที่ป่าชายเลน 1,500,000 ไร่ เพื่อใช้สอยแบบอเนกประสงค์ในลักษณะป่าชุมชน แปลงผักในพื้นที่ (ผักชะคราม)
	18.โครงการเพิ่มพื้นที่ปะการังให้สมบูรณ์และป้องกันแหล่งปะการังไม่ให้เสื่อมสภาพ
	19.โครงการเพิ่มพื้นที่หญ้าทะเลเพื่อเป็นแหล่งอาหารให้กับสัตว์ทะเลและป้องกันแหล่งหญ้าทะเลให้เป็นแหล่งอาหารของสัตว์ทะเล
	20.โครงการคุ้มครองถิ่นที่อยู่อาศัย และสร้างบ้านปลาแบบภูมิปัญญาชาวบ้านเพื่อเป็นแหล่งอาหารของสัตว์ ทะเลหายาก เช่นพะยูน โลมา เต่าทะเล
	21.โครงการให้ความรู้แก่นักท่องเที่ยวและประชาชนทั่วไปในการป้องกันภัยจากพิษแมงกะพรุน

ยุทธศาสตร์	โครงการภายใต้ยุทธศาสตร์ที่ 5
	22.โครงการวางทุนแนวเขตเพื่อป้องกันแนวปะการังและทุนจอดเรือนักท่องเที่ยวที่ขมปะการัง
	23.โครงการเพิ่มจำนวนบุคลากรทางสาธารณสุขทุกด้านให้เพียงพอและมีคุณภาพ

บทที่ 5

ปัจจัยแห่งความสำเร็จ

ปัจจัยสำคัญกำหนดให้แผนพัฒนาจังหวัด 20 ปี (พ.ศ. 2560 -2579) ของจังหวัดสุราษฎร์ธานี ให้ความสำคัญในการปฏิบัติมี 7 ประการ ดังต่อไปนี้

1. ปัจจัยด้านผู้บริหาร

ผู้บริหารระดับสูงของจังหวัดประกอบด้วย ผู้ว่าราชการจังหวัด รองผู้ว่าราชการจังหวัด ปลัดจังหวัด หัวหน้าส่วนราชการประจำจังหวัด และหัวหน้าส่วนราชการที่ตั้งในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ต้องมีการติดตามสั่งการ ให้หน่วยงาน และบุคคลที่อยู่ภายใต้การควบคุมบังคับบัญชา ปฏิบัติราชการตามกลยุทธ์ โครงการหรือกิจกรรมที่ได้กำหนดไว้ รวมทั้งการให้คำปรึกษา คำแนะนำ และให้ความช่วยเหลือสนับสนุน เพื่อให้สามารถดำเนินการตามกลยุทธ์ได้

2. ปัจจัยด้านผู้ปฏิบัติงาน

ผู้ปฏิบัติงานของจังหวัดประกอบด้วยข้าราชการและบุคลากรในจังหวัดสุราษฎร์ธานีต้องศึกษาเรียนรู้ทำความเข้าใจแผนพัฒนาจังหวัด 20 ปี (พ.ศ. 2560 -2579) เพื่อให้เห็นภาพรวมที่กำหนดและศึกษา ให้เข้าใจถ่องแท้ในส่วนของกลยุทธ์ ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย โครงการ หรือกิจกรรมในส่วนงานที่ตนรับผิดชอบ ซึ่งอาจจำเป็นต้องปรับเปลี่ยนกระบวนการทศน์ และวิธีการปฏิบัติงานให้สอดคล้องกับการดำเนินงานตามกลยุทธ์ รวมทั้งต้องพัฒนาสมรรถนะในการเขียนโครงการ การดำเนินงานโครงการ และการประเมินผลโครงการให้สอดคล้องกับการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ (Result Based Management)

3. ปัจจัยด้านกระบวนการทำงาน

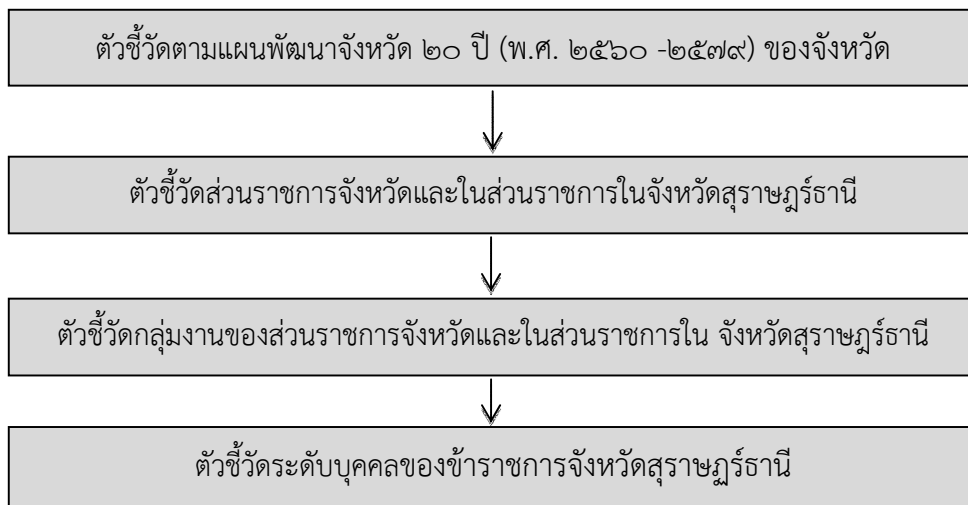
ส่วนราชการจังหวัดและส่วนราชการในจังหวัดสุราษฎร์ธานีควรมีการปรับปรุงกระบวนการทำงาน แบบใหม่ให้มีความถูกต้อง รวดเร็ว ทำงานอย่างบูรณาการสู่ความเป็นหนึ่ง เพื่อสร้างความพึงพอใจ ผู้รับบริการเหนือความคาดหวัง

4. ปัจจัยด้านการติดตามและประเมินผล

การดำเนินงานตามกลยุทธ์ โครงการ หรือกิจกรรม ต้องมีการติดตาม ประเมินผล โดยกำหนดระบบการรายงานผลการดำเนินงานเป็นระยะๆ ทั้งระหว่างดำเนินงานตามวงงานโครงการ และมีการวิจัยประเมินผลโครงการเมื่อดำเนินโครงการตามแผนพัฒนาจังหวัด 20 ปี เสร็จสิ้นแล้ว

5. ปัจจัยด้านการถ่ายทอดตัวชี้วัดและการประเมินผลการปฏิบัติงาน

ตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาจังหวัด (KPIs) ของจังหวัดสุราษฎร์ธานีต้องมีการถ่ายทอดแปลงสู่ระดับ ส่วนราชการจังหวัด และส่วนราชการในจังหวัดสุราษฎร์ธานีสู่ระดับกลุ่มงาน และสู่ระดับส่วนบุคคล

การประเมินผลการปฏิบัติงานของบุคคลต้องสอดคล้องกับตัวชี้วัดที่กำหนดไว้ รวมทั้งปรับปรุงการประเมินผลการปฏิบัติงานของบุคลากรในจังหวัดสุราษฎร์ธานีให้มุ่งเน้นผลการปฏิบัติงาน (Performance) ตามตัวชี้วัดและค่าเป้าหมายที่กำหนดไว้

6. ปัจจัยด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารจำเป็นต้องนำมาใช้ในการดำเนินงานตามกลยุทธ์และโครงการทั้งในด้านการติดต่อสื่อสาร ประสานงาน หรือการจัดทำฐานข้อมูลสารสนเทศ จึงควรได้รับการสนับสนุนให้มีจำนวนเพียงพอและมีความทันสมัย

7. ปัจจัยด้านการสื่อสารและประชาสัมพันธ์

แผนยุทธศาสตร์จังหวัด 20 ปี (พ.ศ. 2560 -2579) ของจังหวัดสุราษฎร์ธานี ควรได้รับการเผยแพร่ให้แก่ส่วนราชการจังหวัด ส่วนราชการที่ตั้งในจังหวัดสุราษฎร์ธานี หน่วยงานภายนอกที่เกี่ยวข้อง องค์กรเครือข่ายประชาชนผู้รับบริการ และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholders) เพื่อให้เกิดความเข้าใจ ความร่วมมือ และให้การสนับสนุนการดำเนินงานตามกลยุทธ์ในประเด็นยุทธศาสตร์ที่ได้กำหนดไว้

ภาคผนวก

รายชื่อคณะกรรมการทำแผนพัฒนาจังหวัดสุราษฎร์ธานี ระยะ 20 ปี พ.ศ. 2560 -2579

1.ผู้ว่าราชการจังหวัดสุราษฎร์ธานี	ประธานคณะกรรมการ
2.รองผู้ว่าราชการจังหวัดสุราษฎร์ธานี ทุกท่าน	รองประธานคณะกรรมการ
3.นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดสุราษฎร์ธานี	กรรมการ
4.ประธานหอการค้าจังหวัดสุราษฎร์ธานี	กรรมการ
5.ประธานสภาอุตสาหกรรมจังหวัดสุราษฎร์ธานี	กรรมการ
6.ประธานชมรมธนาคารจังหวัดสุราษฎร์ธานี	กรรมการ
7.ผู้บัญชาการมณฑลทหารบกที่ 45	กรรมการ
8.รองผู้อำนวยการกองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในจังหวัดสุราษฎร์ธานี	กรรมการ
9.ปลัดจังหวัดสุราษฎร์ธานี	กรรมการ
10.ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดสุราษฎร์ธานี	กรรมการ
11.นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดสุราษฎร์ธานี	กรรมการ
12.เกษตรและสหกรณ์จังหวัดสุราษฎร์ธานี	กรรมการ
13.เกษตรจังหวัดสุราษฎร์ธานี	กรรมการ
14.อุตสาหกรรมจังหวัดสุราษฎร์ธานี	กรรมการ
15.พลังงานจังหวัดสุราษฎร์ธานี	กรรมการ
16.คลังจังหวัดสุราษฎร์ธานี	กรรมการ
17.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดสุราษฎร์ธานี	กรรมการ
18.พัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดสุราษฎร์ธานี	กรรมการ
19.พัฒนาการจังหวัดสุราษฎร์ธานี	กรรมการ
20.พาณิชย์จังหวัดสุราษฎร์ธานี	กรรมการ
21.ผู้แทนสำนักพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมภาคใต้	กรรมการ
22.ผู้อำนวยการสำนักงานเจ้าท่าภูมิภาค สาขาสุราษฎร์ธานี	กรรมการ
23.ผู้อำนวยการท่าอากาศยานสุราษฎร์ธานี	กรรมการ
24.ผู้อำนวยการแขวงทางหลวงชนบทสุราษฎร์ธานี	กรรมการ
25.ขนส่งจังหวัดสุราษฎร์ธานี	กรรมการ
26.ผู้อำนวยการแขวงทางหลวงสุราษฎร์ธานีที่ 1 (พุนพิน)	กรรมการ
27.ผู้อำนวยการแขวงทางหลวงสุราษฎร์ธานีที่ 2 (กาญจนดิษฐ์)	กรรมการ
28.ผู้อำนวยการแขวงทางหลวงสุราษฎร์ธานีที่ 3 (เวียงสระ)	กรรมการ
29.โยธาธิการและผังเมืองจังหวัดสุราษฎร์ธานี	กรรมการ
30.ผู้อำนวยการสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จังหวัดสุราษฎร์ธานี	กรรมการ
31.หัวหน้าสำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดสุราษฎร์ธานี	กรรมการ

32.ผู้อำนวยการสำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ 14 สุราษฎร์ธานี	กรรมการ
33.สถิติจังหวัดสุราษฎร์ธานี	กรรมการ
34.วัฒนธรรมจังหวัดสุราษฎร์ธานี	กรรมการ
35.แรงงานจังหวัดสุราษฎร์ธานี	กรรมการ
36.ศึกษาธิการจังหวัดสุราษฎร์ธานี	กรรมการ
37.อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี	กรรมการ
38.รองอธิการบดีมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี	กรรมการ
39.ผู้อำนวยการสำนักงานการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานสุราษฎร์ธานี	กรรมการ
40.ผู้จัดการการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจังหวัดสุราษฎร์ธานี	กรรมการ
41.หัวหน้าสำนักงานจังหวัดสุราษฎร์ธานี	กรรมการและเลขานุการ
42.ผู้อำนวยการกลุ่มงานยุทธศาสตร์และข้อมูลเพื่อการพัฒนาจังหวัด สำนักงานสุราษฎร์ธานี	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
43.นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ กลุ่มงานยุทธศาสตร์และข้อมูลเพื่อการพัฒนาจังหวัดสุราษฎร์ธานี	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

“ เมืองเกษตรคุณภาพ การท่องเที่ยวยั่งยืน สังคมเป็นสุข ”